

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 208 LS

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om offentliggjøring av
bærekraftsinformasjon i finanssektoren og
et rammeverk for bærekraftige investeringer
og samtykke til deltagelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen
av forordning (EU) 2019/2088 og forordning
(EU) 2020/852

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 208 LS

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om offentliggjøring av
bærekraftsinformasjon i finanssektoren og
et rammeverk for bærekraftige investeringer
og samtykke til deltagelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen
av forordning (EU) 2019/2088 og forordning
(EU) 2020/852

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold..	5	3.7	Virkemidler og sanksjoner	21
1.1	Innledning	5	3.7.1	Forventet EØS-rett	21
1.2	Offentliggjøring av bærekrafts- informasjon i finanssektoren	5	3.7.2	Finanstilsynets forslag	21
1.3	En taksonomi for bærekraftige økonomiske aktiviteter	6	3.7.3	Høringsinstansenes syn	21
1.4	Samtykke til deltagelse i EØS-komiteens beslutning og gjennomføring av forventet EØS-rett	6	3.7.4	Departementets vurdering	21
1.5	Økonomiske og administrative konsekvenser	7			
2	Bakgrunnen for lovforslaget	8	4	Nærmere om kravene i forordningene	22
2.1	Innledning	8	4.1	Offentliggjøringsforordningen	22
2.2	EUs handlingsplan for finansiering av bærekraftig vekst	8	4.1.1	Definisjoner	22
2.3	Forordninger om bærekraftsin- formasjon og taksonomi	9	4.1.2	Opplysninger på foretakenes nettsider	22
2.4	Høring	9	4.1.3	Opplysninger før avtaleinngåelse	22
3	Gjennomføring av forordningene	11	4.1.4	Opplysninger i periodiske rapporter	23
3.1	Gjeldende rett	11	4.1.5	Utfyllende regler om informasjonskrav mv.	23
3.2	Lovstruktur	12	4.1.6	Ikrafttredelse og evaluering	23
3.2.1	Forventet EØS-rett	12	4.2	Taksonomiforordningen	24
3.2.2	Finanstilsynets forslag	12	4.2.1	Miljømål og kriterier	24
3.2.3	Høringsinstansenes syn	12	4.2.2	Rapporterings- og opplysningskrav	25
3.2.4	Departementets vurdering	12	4.2.3	Ekspertgrupper	25
3.3	Virkeområde og definisjoner	13	4.2.4	Ikrafttredelse og evaluering	26
3.3.1	Forventet EØS-rett	13	5	Utkast til EØS-komiteens beslutning med tilpasninger ...	27
3.3.2	Finanstilsynets forslag	14	5.1	Vurdering	27
3.3.3	Høringsinstansenes syn	15	5.2	Nærmere om utkastet til EØS- komiteens beslutning	27
3.3.4	Departementets vurdering	15	5.3	Konklusjon	27
3.4	Forskriftshjemler	17	6	Økonomiske og administrative konsekvenser	28
3.4.1	Forventet EØS-rett	17	6.1	Generelt	28
3.4.2	Finanstilsynets forslag	17	6.2	Konsekvenser for foretak og investorer	29
3.4.3	Høringsinstansenes syn	17	6.2.1	Offentliggjøringsforordningen	29
3.4.4	Departementets vurdering	17	6.2.2	Taksonomiforordningen	29
3.5	Nasjonale valg	17	6.3	Konsekvenser for myndighetene..	30
3.5.1	Forventet EØS-rett	17	7	Merknader til de enkelte bestemmelsene	31
3.5.2	Finanstilsynets forslag	18			
3.5.3	Høringsinstansenes syn	18			
3.5.4	Departementets vurdering	18			
3.6	Tilsyn	19			
3.6.1	Forventet EØS-rett	19			
3.6.2	Finanstilsynets forslag	19			
3.6.3	Høringsinstansenes syn	19			
3.6.4	Departementets vurdering	20			
				A Forslag til lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finans- sektoren og et rammeverk for bære- kraftige investeringer	33

B Forslag til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852	2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088	50
Vedlegg	3	EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)	77
1 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088 av 27. november 2019 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester	35		

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 208 LS

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

*Tilråding fra Finansdepartementet 4. juni 2021,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

1.1 Innledning

Finansdepartementet foreslår i denne proposisjonen å gjennomføre to forordninger om henholdsvis offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer. Forordningene foreslås gjennomført i en ny lov.

Forordningene ble vedtatt i EU i henholdsvis 2019 og 2020 i tråd med Europakommisjonens handlingsplan for finansiering av bærekraftig vekst, som ble lagt frem i mars 2018. Forordningene er EØS-relevante, men er ikke tatt inn i EØS-avtalen ennå. Uoffisielle oversettelser av forordningene følger som vedlegg til proposisjonen.

Sitater fra forordningene benyttet i proposisjonen, er fra disse.

1.2 Offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren

Etterspørselen etter bærekraftige investeringer har økt de siste årene, og markedet for grønne investeringsprodukter er i sterk vekst i Norge og internasjonalt. Lite sammenlignbar informasjon fra tilbydere av finansielle produkter kan gjøre det krevende for både profesjonelle og ikke-profesjonelle investorer å orientere seg i markedet for

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

bærekraftige investeringer, herunder å identifisere produkter og tjenester som samsvarer med deres preferanser.

Forordning (EU) 2019/2088 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester («offentliggjøringsforordningen»), ble vedtatt 27. november 2019. Formålet med regelverket er å styrke investorbeskyttelsen og forbedre informasjonen som formidles til sluttinvestor om hvordan bærekraft er tatt hensyn til i investeringsbeslutninger. Forordningen pålegger foretak i finansiell sektor som har porteføljeforvaltning som del av sin virksomhet (kalt «finansmarkedsdeltagere» i forordningen), og finansrådgivere å opplyse om hvordan hensynet til bærekraftsrisiko er integrert i risikovurderinger og investeringsrådgivning. De skal også opplyse om eventuelle negative bærekraftsvirkninger av investeringsbeslutningene. Forordningen har virket i EU siden 10. mars 2021.

Det er et nasjonalt valg om kravene i forordningen skal gjøres gjeldende også for forsikringsformidlere og verdipapirforetak som har færre enn tre ansatte. Departementet foreslår i proposisjonen at kravene skal gjelde slike foretak, ut fra hensynet til forbrukerbeskyttelse.

1.3 En taksonomi for bærekraftige økonomiske aktiviteter

Forordning (EU) 2020/852 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 («taksonomiforordningen»), ble vedtatt 18. juni 2020. Formålet med taksonomien er å etablere en felles forståelse av hvilke økonomiske aktiviteter og investeringer som kan regnes som bærekraftige i tråd med EUs langsiktige klima- og miljømål. Felleseuropeiske kriterier er ment å gjøre det lettere å sammenligne investeringsmuligheter på tvers av land og sektorer, og skal bidra til å redusere risikoen for såkalt grønnvasking hvor investeringer fremstilles som grønne uten å ha beviselige klima- eller miljøgevinster. Systemet vil danne grunnlaget for fremtidige europeiske standarder og merkeordninger for finansielle produkter.

Forordningen stiller krav til hvilken informasjon finansmarkedsdeltagere skal offentliggjøre når et finansielt produkt markedsføres som bærekraftig. For slike produkter stilles det krav om at det rapporteres om hvordan og i hvilken grad taksonomien er benyttet for å vurdere om de underliggende investeringene er bærekraftige, hvilke(t)

miljømål investeringene bidrar til å oppnå, og andelen av underliggende investeringer som er bærekraftige etter taksonomien. Kravene retter seg mot finansmarkedsdeltagere slik de er definert i offentliggjøringsforordningen, og mot store foretak som etter regnskapsdirektivet har plikt til å offentliggjøre ikke-finansiell informasjon om virksomheten.

For å kunne defineres som bærekraftig etter forordningen, må en økonomisk aktivitet bidra vesentlig til å oppnå minst ett av seks definerte miljømål. Det skal fastsettes vitenskapsbaserte kriterier for hva som regnes som vesentlige bidrag. I tillegg skal aktiviteten ikke ha en betydelig negativ innvirkning på de øvrige miljømålene, og den må oppfylle minstekrav til sosiale og styringsmessige forhold. Taksonomiforordningen gir Europakommisjonen hjemmel til å fastsette nærmere kriterier for hvilke økonomiske aktiviteter som kan anses å bidra vesentlig til oppnåelsen av miljømålene. Taksonomien vil tas i bruk i EU fra 1. januar 2022, når det første settet med kriterier trer i kraft.

1.4 Samtykke til deltagelse i EØS-komiteens beslutning og gjennomføring av forventet EØS-rett

Offentliggjøringsforordningen og taksonomiforordningen er som nevnt ovenfor EØS-relevante, men er ikke ennå behandlet av EØS-komiteen. Etter EØS-avtalen artikkel 7 bokstav a skal Norge gjennomføre forordninger «som sådan» i nasjonal rett, og det er dermed ikke tillatt å gjengi, omskrive eller dele opp bestemmelser i forordningene. Som følge av dette gjennomføres forordningene i norsk rett ved inkorporasjon. Departementet foreslår at forordningene gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i en ny lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer.

For å ivareta Norges interesser i saken, som er raskest mulig innlemmelse og gjennomføring av de to forordningene, bør Norge unngå å måtte ta konstitusjonelt forbehold når beslutning om innlemmelse av forordningene fattes i EØS-komiteen. Departementet ber derfor i denne proposisjonen om Stortingets samtykke til å delta i en kommende beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordningene i EØS-avtalen, jf. Grunnloven § 26 annet ledd. Hovedtrekkene i en slik EØS-komiteebeslutning er nærmere omtalt i kapittel 5. Det er ikke ventet vesentlige endringer i den

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

endelige beslutningen i EØS-komiteen. Dersom denne likevel skulle avvike vesentlig fra utkastet som er vedlagt proposisjonen her, vil saken bli forelagt Stortinget på nytt. Etter at beslutning om innlemmelse er truffet i EØS-komiteen, vil forordningene utgjøre EØS-forpliktelser. På denne måten kan forordningene tre i kraft nasjonalt så kort tid etter ikrafttredelsen i EU som mulig, noe som er viktig for å sikre likest mulig regler for norske og utenlandske virksomheter.

1.5 Økonomiske og administrative konsekvenser

En taksonomi for klassifisering av bærekraftige økonomiske aktiviteter og enhetlige krav til infor-

masjon som finansmarkedsdeltagere skal offentliggjøre, forventes å bidra til vekst og økt konkurranse i markedet for bærekraftige finansielle produkter. Forordningene kan legge til rette for investeringer i bærekraftige prosjekter og eiendeler som vil bidra til å underbygge en omstilling til en mer bærekraftig økonomi, i tråd med nasjonale og internasjonale klima- og miljøambisjoner.

En rekke aktører blir gjennom forordningene underlagt nye krav og rapporteringsplikter. Kravene er omfattende og detaljerte, og antas å medføre ikke ubetydelig ressursbruk for foretakene. De økonomiske og administrative konsekvensene for aktørene som underlegges krav etter forordningen, vil avhenge av om aktørene allerede tar hensyn til bærekraftsfaktorer i sin virksomhet.

2 Bakgrunnen for lovforslaget

2.1 Innledning

Utslipp av klimagasser har over tid bidratt til å øke den globale gjennomsnittstemperaturen. I Parisavtalen har nesten alle verdens land blitt enige om å holde økningen i den globale gjennomsnittstemperaturen godt under 2 grader sammenliknet med førindustrielt nivå, og arbeide for å begrense temperaturøkningen til 1,5 grader. For å nå Parisavtalens langsiktige temperaturmål, må verdens utslipp kraftig reduseres. Omstillingen til en lavutslippsøkonomi vil kreve store investeringer. I tillegg til offentlige investeringer må private kapitalstrømmer vris i retning av bærekraftige investeringer. Et av målene i Parisavtalen er derfor å gjøre flyten av kapital forenlig med reduksjon av klimagassutslipp og klimarobust utvikling.

Finanssektoren har en viktig rolle i omstillingen til en lavutslippsøkonomi gjennom å kanalisere privat kapital til bærekraftige prosjekter og løsninger. I velfungerende kapitalmarkeder kanaliseres kapitalen til de investeringsprosjektene og foretakene som gir størst forventet risikojustert avkastning. En forutsetning for velfungerende kapitalmarkeder og en effektiv kapitalallokering, er at markedsprisene reflekterer tilgjengelig og relevant informasjon. Asymmetrisk informasjon kan gi markedssvikt. Foretak som ønsker finansiering av et prosjekt, har mer informasjon om innholdet og risikoen i prosjektet enn potensielle investorer. Tilsvarende har tilbydere av finansielle spare- og investeringsprodukter mer informasjon om egenskapene ved produktene enn sluttinvestorene. På grunn av informasjonsasymmetrier stiller myndighetene krav til finansiell rapportering fra foretakene til investorene, og til hvilken informasjon og rådgivning finansforetakene skal gi til profesjonelle og ikke-profesjonelle investorer.

De siste årene har det vært økende etterspørsel etter investeringer som skal være bærekraftige og ansvarlige, og verdipapirer som utstedes for å finansiere dem («ESG-produkter»)¹. Økende interesse for slike verdipapirer kan gjenspeile

både at investorer ønsker å bidra til en bærekraftig utvikling, og at det er forventninger om at slike investeringer vil gi høyere risikojustert avkastning enn alternative plasseringer. Finanstilsynet har pekt på at etterspørselen etter «grønne» verdipapirer kan gi økt risiko for overprising og finansielle bobler i dette segmentet.²

Det har blitt utviklet flere markedsstandarder og merkeordninger for grønne finansielle instrumenter og produkter internasjonalt. For grønne obligasjoner er praksisen i det norske markedet at uavhengige tredjeparter vurderer om en obligasjon finansierer miljøriktige formål og dermed tilfredsstillende én eller flere standarder for grønne obligasjoner. Vurderingene skal offentliggjøres, og utsteders rapporteringsforpliktelser gjøres offentlig tilgjengelig via børsmeldinger. I Norge har miljømerkeordningen Svanemerket siden 2017 vært i bruk også i finansmarkedet, og dekker investeringsfond. For å «svanemerkes» må fondet være fritt for investeringer innen spesifiserte aktiviteter som fossil energi, og en bestemt andel av investeringene må ha oppnådd god karakter i vurderinger av miljømessige, sosiale og styringsmessige forhold (ESG-vurderinger).

2.2 EUs handlingsplan for finansiering av bærekraftig vekst

Europakommisjonen (heretter «Kommisjonen») satte høsten 2016 ned en ekspertgruppe («High Level Expert Group on Sustainable Finance», HLEG) som skulle gi råd om hvordan man på europeisk nivå kan legge til rette for at offentlig og privat kapital kanaliseres i retning av bærekraftige investeringer, og hva finansforetak og tilsynsmyndigheter kan gjøre for å håndtere klima- og miljørelatert risiko i finansmarkedene. HLEG la frem en rapport i januar 2018, hvor gruppen bl.a. anbefalte å etablere et klassifiseringssystem for økonomiske aktiviteter, en europeisk merkeordning for grønne fond og en europeisk standard for grønne obligasjoner.³ På bakgrunn av rådene fra

¹ ESG er en forkortelse for «Environmental» (miljø), «Social» (samfunn) og «Governance» (eierstyring).

² Se rapporten «Finansielt utsyn – desember 2020».

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

ekspertgruppen la Kommisjonen i mars 2018 frem en handlingsplan for finansiering av bærekraftig vekst. Regjeringen har stilt seg bak målene i handlingsplanen om å:

- dreie kapitalen over mot mer bærekraftige investeringer for å oppnå bærekraftig og inkluderende vekst,
- håndtere finansielle risikoer som følger av klimaendringer, ressursutarming, miljøforringelse og sosiale problemer, og
- fremme åpenhet og langsiktighet i finansiell og økonomisk aktivitet.

I handlingsplanen lanserte Kommisjonen en rekke tiltak, herunder å:

- etablere et klassifiseringssystem (en taksonomi) for bærekraftige økonomiske aktiviteter,
- utarbeide standarder og merkeordninger for grønne finansielle produkter,
- integrere bærekraft i reglene om finansiell rådgivning, og
- styrke rapporteringskrav og regnskapsregler om bærekraft.

Taksonomien for bærekraftige økonomiske aktiviteter skal danne grunne grunnlaget for eventuelle europeiske standarder og merkeordninger for grønne finansielle produkter. Det er ventet at Kommisjonen vil fremme forslag om en europeisk standard for grønne obligasjoner i løpet av 2. kvartal 2021.

2.3 Forordninger om bærekraftsinformasjon og taksonomi

Offentliggjøringsforordningen som ble vedtatt 27. november 2019, utfyller informasjonskrav som følger av ulike sektorregelverk. Forordningen pålegger finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere en rekke opplysningskrav om hvordan bærekraftsrisiko er integrert i risikovurderinger og investeringsrådgivning, og om eventuelle negative bærekraftsvirkninger av investeringsbeslutningene. Det skal gis opplysninger både på foretaksnivå og produktnivå. Det skal informeres om miljøforhold, sosiale forhold og selskapsstyring. Forordningen gjelder ikke for forsikringsformidlere og verdipapirforetak som har færre enn tre ansatte, men nasjonale myndigheter kan gjøre forordningen gjeldende også for slike foretak. Nasjo-

nale myndigheter skal sikre hensiktsmessig tilsyn med etterlevelsen av regelverket.

Taksonomiforordningen som ble vedtatt 18. juni 2020, etablerer rammeverket for et klassifiseringssystem (taksonomi) for bærekraftig økonomisk aktivitet. Taksonomien skal være et verktøy for å klassifisere miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter i forbindelse med investeringer og finansielle produkter. Forordningen omfatter de samme finansmarkedsdeltagerne og finansielle produktene som offentliggjøringsforordningen, men ikke finansrådgivere. Foretak som etter regnskapsdirektivet har plikt til å offentliggjøre ikke-finansiell informasjon om virksomheten, er også underlagt krav etter forordningen. Forordningen omfatter også tiltak vedtatt av nasjonale myndigheter eller EU som stiller krav til finansmarkedsdeltagere eller utstedere i forbindelse med at finansielle produkter eller obligasjoner markedsføres som bærekraftige investeringer. Nasjonale myndigheter skal sikre hensiktsmessig tilsyn også med etterlevelsen av opplysningskravene i taksonomiforordningen.

2.4 Høring

Finansdepartementet ba i brev 24. april 2020 Finanstilsynet om å utrede behovet for endringer i norsk rett for å gjennomføre forventede EØS-forpliktelse som svarer til de to forordningene. Finanstilsynet ble bedt om å utarbeide utkast til regler og et høringsnotat i samsvar med utredningsinstruksen. Departementet mottok Finanstilsynets forslag 27. oktober 2020, og sendte det deretter på høring med frist 8. januar 2021. Høringsbrevet ble sendt til følgende instanser:

Alle departementene

Folketrygdfondet
 Forbrukerrådet
 Forbrukertilsynet
 Konkurransetilsynet
 Norges Bank
 Regelrådet
 Riksrevisjonen
 Statens pensjonskasse
 Statistisk sentralbyrå
 Stortingets ombudsmann for forvaltningen

Aksjonærforeningen i Norge
 Bedriftsforbundet
 Caritas Norge
 Changemaker

³ Se ekspertgruppens rapport «Financing a Sustainable European Economy».

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

Den norske aktuarforening	Verdipapirforetakenes Forbund
Den norske Revisorforening	Verdipapirsentralen
Energi Norge	Yara International ASA
Equinor	
Finans Norge	Følgende instanser har kommet med realitetsmerknader til høringen:
Finansforbundet	
Finansieringsselskapenes forening	Justis- og beredskapsdepartementet
Framtiden i våre hender	Olje- og energidepartementet
Hovedorganisasjonen Virke	
Industri Energi	
Initiativ for etisk handel	Folketrygdfondet
Kommunalbanken	Forbrukerrådet
KS	Forbrukertilsynet
Landsorganisasjonen i Norge	Miljødirektoratet
Nordic Association of Electricity Traders	Norges Bank
Norges Bondelag	Regelrådet
Norges Ingeniør- og Teknologorganisasjon	
Norges Interne Revisorers Forening	Etisk handel Norge
Norges Rederiforbund	Finans Norge
Norges Skogeierforbund	Finansforbundet
Norsk Bergindustri	Framtiden i våre hender
Norsk Hydro ASA	Grønn Byggallianse
Norsk Kapitalforvalterforening	Industri Energi
Norsk landbrukssamvirke	Kommunalbanken
Norsk olje og gass	Norges Bondelag
Norsk Venturekapitalforening	Norges institusjon for menneskerettigheter
Norske Finansanalytikerers Forening	Norges kontaktpunkt for ansvarlig næringsliv
Norske Forsikringsmeglerers Forening	Norges Rederiforbund
Næringslivets Hovedorganisasjon	Norges Skogeierforbund
Oslo Børs	Norges Venturekapitalforening
Pensjonskasseforeningen	Norsk Industri
Publish What You Pay Norway	Norske Finansanalytikerers Forening
Regnskap Norge	Næringslivets Hovedorganisasjon
Småbedriftsforbundet	Pensjonskasseforeningen
Sparebankforeningen i Norge	Regnskap Norge
Stiftelsesforeningen	Revisorforeningen
Storebrand	Samfunnsbedriftene
The Nordic Association of Marine Insurers (CEFOR)	UN Global Compact Norge
Verdipapirfondenes forening	Verdipapirfondenes Forening
	Verdipapirforetakenes Forbund

3 Gjennomføring av forordningene

3.1 Gjeldende rett

Offentliggjøringsforordningen og taksonomiforordningen innfører regler på et område som til nå i hovedsak ikke har vært regulert i norsk rett.

Lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) stiller krav om at store foretak skal redegjøre for miljørelaterte forhold, men det er ikke konkrete krav om hvordan informasjonen skal presenteres eller om klassifisering av foretakets aktiviteter. Det følger av regnskapsloven § 3-3 c (slik bestemmelsen er vedtatt endret ved Stortingets lovvedtak 87 (2020–2021) 25. mars 2021) at store foretak, i årsberetningen eller i annet offentlig tilgjengelig dokument, skal utarbeide en redegjørelse om samfunnsansvar som minst omhandler miljø, sosiale forhold, arbeidsmiljø, likestilling og ikke-diskriminering, overholdelse av menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon og bestikkelser. Opplysningene skal gis i det omfang som er nødvendig for å forstå foretakets utvikling, resultat og stilling og konsekvenser av foretakets virksomhet. Redegjørelsesplikten etter regnskapsloven § 3-3 c gjelder for «store foretak», slik de er definert i regnskapsloven § 1-5. Plikten omfatter blant annet alle allmennaksjeselskaper, foretak som har utstedt noterte aksjer, egenkapitalbevis eller rentepapirer og banker, uavhengig av størrelse.

Bestemmelsen i regnskapsloven § 3-3 c gjennomfører regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a i norsk rett. Regnskapsdirektivet artikkel 19a fastsetter at denne plikten gjelder for store foretak av allmenn interesse, forutsatt at foretaket har mer enn 500 ansatte. Tilsvarende fastsetter artikkel 29a at plikten gjelder for foretak av allmenn interesse som er morselskap i et stort konsern, forutsatt at konsernet har mer enn 500 ansatte. Artikkel 3 nr. 4 i regnskapsdirektivet fastsetter at med «store foretak» menes foretak som på balansedagen oppfyller minst to av tre følgende kriterier:

- a. balansesum: 20 mill. euro;
- b. netto omsetning: 40 mill. euro;
- c. gjennomsnittlig antall ansatte i regnskapsåret: 250 årsverk

Foretak av allmenn interesse er definert som foretak som har utstedt omsettelige verdipapirer som er opptatt til handel på et regulert marked i et EØS-land, kredittinstitusjoner og forsikringsforetak. Redegjørelsesplikten etter regnskapsdirektivet artikkel 29a gjelder for foretak av allmenn interesse som er morselskap i konsern og hvor konsernet oppfyller de samme kriteriene om størrelse og antall ansatte som i artikkel 19a. Kravet om redegjørelse etter regnskapsloven § 3-3 c retter seg mot flere foretak enn det som følger direkte av direktivbestemmelsene. Det er redegjort nærmere for regnskapsloven § 3-3 c i avsnitt 3.7 i Prop. 66 LS (2020–2021).

Videre gir lov 9. januar 2009 nr. 2 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår mv. (markedsføringsloven) rammer for kontroll med markedsføring, handelspraksis og avtalevilkår i forbrukerforhold, og stiller krav til god forretningsskikk mellom næringsdrivende. Reglene er bransjenøytrale, og flere av markedsføringslovens bestemmelser kan komme til anvendelse der finansielle produkter markedsføres mot forbrukere med bruk av påstander om bærekraft. Det følger av loven § 3 at påstander brukt i markedsføring, må kunne dokumenteres. Loven §§ 6 og 7 fastsetter forbud mot urimelig og villedende markedsføring. Ved vurderingen av om markedsføringen er villedende, tas det utgangspunkt i helhetsinntrykket. Både utsagn og visuelle virkemidler som bilder, lyder, symboler, fargevalg og lignende vil etter en helhetsvurdering kunne gi et inntrykk av at produktet eller virksomheten har bærekraftsmessige fortrinn. Forbudet omfatter både påstander knyttet til produkter og påstander knyttet til virksomheten, herunder påstander om miljø- eller etikken-gasjement som benyttes i profilering og merkeva-rebygging. Påstander om bærekraft mv. som ikke kan dokumenteres, anses som villedende. Forbrukertilsynet har utarbeidet en egen veiledning for bruk av bærekraftpåstander i markedsføring. Veiledningen er tilgjengelig på Forbrukertilsynets nettside.

3.2 Lovstruktur

3.2.1 Forventet EØS-rett

EØS-relevante forordninger må etter EØS-avtalen gjøres til en del av norsk rett som de er, det vil si at de skal gjennomføres i nasjonal rett ord for ord. Forordninger vil derfor alltid innebære fullharmonisering av selve regelverket, selv om reglene kan gi en del nasjonal handlefrihet.

3.2.2 Finanstilsynets forslag

Finanstilsynet foreslår at opplysningskravene og rapporteringspliktene som fremgår av forordningene, gjennomføres i en ny lov om opplysninger om bærekraft. Tilsynet peker på at det kan skape en bedre oversikt over og harmonisering av reglene på området. Etter tilsynets vurdering vil en ny lov også reflektere den økte samfunnsmessige betydningen av slik informasjon og tydeliggjøre sammenhengen mellom de ulike opplysningskravene og rapporteringspliktene.

Begge forordningene er foreslått gjennomført ved henvisning (inkorporasjon) i den nye loven. Fremtidig regelverk som vedtas innenfor dette området, bør etter tilsynets vurdering gjennomføres i den nye loven med forskrifter. Selv om forordningene gjennomføres gjennom henvisninger, mener Finanstilsynet det er hensiktsmessig å tydeliggjøre anvendelsesområdet slik at det er konsistent med definisjoner i øvrig norsk regelverk. Tilsynet mener derfor det er behov for å fastsette regler om forordningenes anvendelsesområde i tillegg til rene henvisningsbestemmelser.

Finanstilsynet har også vurdert å ta inn henvisningstekster i de enkelte sektorlovene som gjelder på området, det vil si verdipapirhandeloven, verdipapirfondloven, forsikringsvirksomhetsloven mv., men mener det fremstår som lite hensiktsmessig, bl.a. fordi det kan være krevende å vedlikeholde. Finanstilsynet viser i høringsnotatet til at det kan være hensiktsmessig med henvisninger fra sektorlovene til den nye loven, særlig når det gjelder krav til opplysninger før avtaleinngåelse og i periodiske rapporter, men foreslår ikke konkrete lovendringer.

Finanstilsynet viser til at aktørene som omfattes av forordningene, trenger opplysninger fra selskapene de har investert i for å etterleve opplysningskravene, og at denne informasjonen må fremgå av selskapenes finansielle rapportering. Det er derfor en nær sammenheng mellom opplysningene som skal gis etter forordningene, og redegjørelsen om samfunnsansvar som «store

foretak» etter regnskapsloven § 3-3 c må gi i årsberetningen eller i annet offentlig tilgjengelig dokument. Finanstilsynet mener derfor at det bør vurderes å flytte regnskapsloven § 3-3 c til den nye loven, eventuelt om regnskapsloven § 3-3 c bør tillegges en henvisning til den nye loven.

3.2.3 Høringsinstansenes syn

Et flertall av høringsinstansene støtter forslaget om å gjennomføre forordningene i en ny lov. *Næringslivets hovedorganisasjon (NHO)* støtter også forslaget, men mener at bærekraftsbegrepet strekker seg lengre enn til de forholdene loven vil gjelde, og at loven derfor bør ha en tittel som dekker f.eks. «finans». Etter NHOs vurdering bør regnskapsloven § 3-3 c ikke flyttes til den nye loven. *Folketrygdfondet* og *Norske finansanalytikers forening* mener også at plikten til å redegjøre for samfunnsansvar fortsatt bør fremkomme av regnskapsloven.

Pensjonskasseforeningen mener at bestemmelsen med fordel kan inkorporeres i en egen bærekraftslov. *Regnskap Norge* støtter forslaget om å flytte bestemmelsen til den nye loven for å samle regelverket om bærekraftsrapportering på ett sted, og tror at flyttingen vil medføre en forbedring av kvaliteten på rapporteringen.

Revisorforeningen mener det er uklart om det er hensiktsmessig å gjennomføre de to forordningene i samme lov, ettersom virkeområdet og intensjonen bak er såpass ulik. Revisorforeningen viser til at offentliggjøringsforordningen gjelder for definerte finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere i møte med kunder, mens taksonomiforordningen også vil gjelde alle andre foretak som er pliktige til å rapportere ikke-finansiell informasjon. Revisorforeningen foreslår derfor at forordningene gjennomføres i to lover.

Forbrukerrådet mener at den nye loven om opplysninger om bærekraft i så stor grad som mulig bør beskrive fullt ut hvilke krav som gjelder, og ikke kun inneholde henvisninger til de to EU-forordningene i tillegg til innledende paragrafer om anvendelsesområdet.

3.2.4 Departementets vurdering

Departementet er enig med Finanstilsynet i at de to forordningene bør gjennomføres i en ny lov. Den innbyrdes sammenhengen mellom forordningene tilsier at de bør ses og anvendes i sammenheng, og å samle kravene i en ny lov vil bidra til et oversiktlig regelverk. Blant annet gjelder forordningene delvis de samme foretakene (finansmar-

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

kedsdeltagere som definert i offentliggjøringsforordningen), flere av bestemmelsene viser til bestemmelser i den andre forordningen, og begge forordningene er fastsatt som ledd i en helhetlig innsats for å legge til rette for bærekraftige investeringer. Det fremgår for øvrig av den formelle tittelen til taksonomiforordningen at den supplerer offentliggjøringsforordningen.

Departementet deler NHOs vurdering av at lovtittelen i Finanstilsynets forslag («lov om opplysninger om bærekraft») favner noe videre enn det som reguleres av de to forordningene. Departementet foreslår derfor at den nye loven kalles «lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer». Denne tittelen er mer informativ og dekkende for innholdet i forordningene. En mer presis tittel kan også være en fordel hvis og når det skal gjennomføres flere bærekraftsrelaterte EU-rettsakter i andre sektorer.

Departementet er videre enig med Finanstilsynet i at det er en nær sammenheng mellom opplysningene som skal gis etter forordningene, og redegjørelsen om samfunnsansvar som «store foretak» skal gi etter regnskapsloven § 3-3 c. Blant annet innebærer taksonomiforordningen artikkel 8 nr. 1 at foretak som plikter å offentliggjøre en ikke-finansiell redegjørelse etter regnskapsdirektivet artikkel 19a eller 29a, skal inkludere ytterligere informasjon i redegjørelsen. Regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a er gjennomført i regnskapsloven § 3-3 c.

Årsberetningen som redegjørelsen normalt gis i, er en sentral del av den pliktige finansielle rapporteringen etter regnskapsloven. Dette taler mot å flytte bestemmelsen i regnskapsloven § 3-3 c til den nye loven. I tillegg har Kommisjonen lagt frem forslag om endringer i regnskapsdirektivet, se nærmere omtale i avsnitt 3.3.1.2, og det vil kunne bli aktuelt å endre den norske gjennomføringsbestemmelsen dersom direktivbestemmelsene endres i tråd med forslaget. Siden departementet ikke kan se at det har fremkommet tungtveiende argumenter for å flytte bestemmelsen til den nye loven på nåværende tidspunkt, foreslås ikke dette nå.

I Kommisjonens forslag til endringer i regnskapsdirektivet er det lagt opp til en tett kobling mellom bærekraftinformasjonen som foretak skal inkludere i sin selskapsrapportering, og bestemmelsene i forordningene som departementet foreslår å gjennomføre i denne proposisjonen. Etter departementets vurdering vil det være naturlig å vurdere spørsmålet på nytt i forbindelse med nasjonal gjennomføring av eventuelle endringer i regnskapsdirektivet.

Departementet foreslår heller ikke omfattende henvisninger fra sektorlovgivningen til den nye loven, siden en konsekvent tilnærming ville innebære et stort antall henvisninger og neppe bidra til bedre oversikt over reglene. Departementet legger til grunn at foretakene uansett vil gjøre seg kjent med bestemmelsene i den nye loven og forordningene.

3.3 Virkeområde og definisjoner

3.3.1 Forventet EØS-rett

3.3.1.1 Vedtatte EU-regler

Det følger av offentliggjøringsforordningen artikkel 1 at reglene gjelder for finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere. Forordningen artikkel 2 nr. 1 definerer finansmarkedsdeltagere som:

- Forsikringsforetak som tilbyr forsikringsbaserte investeringsprodukter
- Verdipapirforetak som driver porteføljeforvaltning
- Pensjonsforetak
- Leverandører av pensjonsprodukter
- Forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere)
- Tilbydere av felleseuropeiske individuelle pensjonsprodukter (PEPP)
- Forvaltere av europeiske venturekapitalfond (EuVECA-fond) og fond som investerer i samfunnsnyttige formål (EuSEF-fond)
- Forvaltningsselskaper for verdipapirfond (UCITS-forvaltere)
- Kredittinstitusjoner som yter porteføljeforvaltning

Offentliggjøringsforordningen artikkel 2 nr. 11 definerer finansrådgivere som:

- Forsikringsformidlere som yter rådgivning om forsikringsbaserte investeringsprodukter
- Forsikringsforetak som yter forsikringsrådgivning om forsikringsbaserte investeringsprodukter
- Kredittinstitusjoner som yter investeringsrådgivning
- Verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning
- AIF-forvaltere som yter investeringsrådgivning
- UCITS-forvaltere som yter investeringsrådgivning

Definisjonsbestemmelsene i forordningen viser til forsikringsbaserte investeringsprodukter og pen-

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

sjonsprodukter slik de er definert i PRIIPs-forordningen.⁴ Med investeringsrådgivning og forsikringsrådgivning menes etter forordningen investeringsrådgivning som definert i MiFID II, og forsikringsrådgivning som definert i forsikringsdistribusjonsdirektivet (IDD). PRIIPs-forordningen og IDD er ennå ikke gjennomført i norsk rett.

Offentliggjøringsforordningen artikkel 2 nr. 12 definerer hvilke finansielle produkter som tilbys av de nevnte aktørene, som omfattes av forordningen.

Taksonomiforordningen omfatter de samme finansmarkedsdeltagerne og finansielle produktene som offentliggjøringsforordningen, men ikke finansrådgivere. Definisjonene av finansmarkedsdeltagere og finansielle produkter i taksonomiforordningen følger av offentliggjøringsforordningen.

Taksonomiforordningen omfatter, jf. artikkel 8, også foretak som etter regnskapsdirektivet artikkel 19a eller 29a har plikt til å offentliggjøre ikke-finansiell informasjon om virksomheten. Disse foretakene skal etter taksonomiforordningen artikkel 8 inkludere informasjon i sin periodiske rapportering om hvilken tilknytning deres virksomhet har til bærekraftige økonomiske aktiviteter, slik de er definert i taksonomien.

Taksonomiforordningen omfatter også tiltak vedtatt av nasjonale myndigheter eller EU som stiller krav til finansmarkedsdeltagere eller utstedere i forbindelse med at finansielle produkter eller obligasjoner markedsføres som bærekraftige investeringer.

3.3.1.2 *Kommisjonens forslag til endringer i regnskapsdirektivet*

Kommisjonen la 21. april 2021 frem et forslag til et nytt direktiv om selskapsrapportering om klima- og bærekraftrelaterte forhold («Corporate Sustainability Reporting Directive», CSRD). Det foreslåtte direktivet endrer blant annet regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a, som angir virkeområdet for rapporteringsplikten etter taksonomiforordningen artikkel 8. Etter forslaget utvides plikten til å rapportere bærekraftsinformasjon etter regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a til å omfatte alle store foretak og alle morselskap i store konsern, og i tillegg alle foretak som har utstedt verdipapirer notert på regulerte markedsplasser i EØS, med unntak av mikroforetak. Mikroforetak er etter gjeldende regnskapsdirektiv artikkel 3 nr. 1 foretak

som maksimalt overskrider én av disse grensene: balansesum på 350 000 euro, netto omsetning på 700 000 euro og antall ansatte tilsvarende 10 årsverk. Videre innebærer forslaget at noterte små- og mellomstore foretak først skal omfattes av den nye rapporteringsplikten tre år etter ikrafttreddelsen av endringsdirektivet.

Kommisjonens forslag til endringer i direktivet artikkel 29a innebærer også en utvidelse av rapporteringsplikten for morselskap i konsern, etter som plikten ikke bare skal gjelde for morselskap som er foretak av allmenn interesse. De foreslåtte endringene i regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a innebærer samlet at en betydelig større gruppe foretak vil bli omfattet av de to direktivbestemmelsene og dermed også av forpliktelsene etter taksonomiforordningen artikkel 8.

Kommisjonen foreslår i endringsdirektivet også å innføre krav om revisjon av bærekraftsrapporteringen, og digitalisering av informasjonen som rapporteres. Kravene om revisjon og digitalisering er foreslått å gjelde også for rapporteringen foretakene skal gjøre etter taksonomiforordningen artikkel 8. Etter Kommisjonens forslag skal de nye kravene gjelde fra 2023.

3.3.2 **Finanstilsynets forslag**

Etter Finanstilsynets vurdering vil det være hensiktsmessig å tydeliggjøre anvendelsesområdet slik at det er konsistent med definisjoner i øvrig norsk regelverk. Finanstilsynet mener derfor det er behov for å fastsette regler om dette i tillegg til rene henvisningsbestemmelser i den nye loven. Finanstilsynet foreslår en bestemmelse der forordningenes definisjoner av finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere er omsatt til kjente begreper i norsk regelverk.

Finanstilsynet viser til at taksonomiforordningen artikkel 8 gjelder foretak som er omfattet av regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a, det vil si store foretak av allmenn interesse med mer enn 500 ansatte. Definisjonen av «store foretak» i direktivet avviker fra definisjonen av «store foretak» i regnskapsloven § 1-5, som omfatter allmennaksjeselskaper, regnskapspliktige som har aksjer mv. notert på børs mv., og andre regnskapspliktige dersom det er fastsatt i forskrift gitt av departementet. Finanstilsynet viser i høringsnotatet videre til at verken regnskapsdirektivet eller endringsdirektivet er gjennomført i norsk rett. Etter tilsynets vurdering vil imidlertid gjennomføring av direktivene ikke være til hinder for å videreføre definisjonen av «store foretak» i regnskapsloven § 1-5. Finanstilsynet foreslår like-

⁴ Forordning (EU) 1286/2014.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

vel å bruke regnskapsdirektivets definisjon i den nye loven, det vil si at den etter forslaget skal gjelde for foretak som etter regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a har plikt til å offentliggjøre ikke-finansiell informasjon om virksomheten.

3.3.3 Høringsinstansenes syn

Finans Norge viser i sitt hørings svar til at Finanstilsynets foreslåtte definisjonsbestemmelse fastslår at loven bl.a. gjelder «forsikrings selskaper som er tilbyder av forsikringsbaserte investeringsprodukter» og «produsent av pensjonsprodukt», uten at det videre er definert hva et «forsikringsbasert investeringsprodukt» er, eller hva et «pensjonsprodukt» er. *Finans Norge* viser til at det i offentliggjøringsforordningen for disse begrepene er henvist til konkrete bestemmer i PRIIPs-forordningen som klargjør hvilke produkter som omfattes. *Finans Norge* ber om at det klargjøres at det er de samme definisjonene som gjelder i loven. *Finans Norge* mener det bør klargjøres hvordan avviket mellom definisjonen i regnskapsdirektivet og definisjonen i regnskapsloven § 1-5 skal håndteres. Det vil etter *Finans Norges* syn være «uheldig dersom det er ulike aktører som omfattes i de ulike reguleringene». *Finans Norge* uttaler også at «[d]ersom den norske definisjonen av store foretak videreføres som virkeområde for de ovennevnte forordningene bør det vurderes å innføre forenklede krav og/eller tilpassede rapporteringsløsninger for mindre aktører (små banker mv.) som omfattes av opplysningskravene i klassifiseringsforordningen».

Norges Rederiforbund uttaler følgende om anvendelsesområdet og store foretak:

«Den norske definisjonen av store foretak etter den norske regnskapsloven avviker fra definisjonene i de nevnte forordningene, og fra definisjonen av store foretak i EUs direktiv om rapportering av ikke-finansiell informasjon. Vi mener at det kan få uheldige konsekvenser. Vi anbefaler derfor at det klargjøres hvordan dette avviket fremover skal håndteres. Ikke minst i lys av at EUs direktiv om rapportering av ikke-finansiell informasjon ('Non-Financial Reporting Directive' – NFRD) også forventes å bli implementert i norsk lov. Vi ser det også som ønskelig at man vurderer forenklede krav eller tilpassede rapporteringsløsninger for mindre aktører som omfattes av rapporteringskravene.»

Kommunalbanken bemerker at opplysningskravet i taksonomiforordningen artikkel 8 vil innebære en betydelig administrativ byrde for de rapporteringspliktige foretakene, og at det derfor er grunn til å foreta en grundig vurdering av om nytten for brukerne av rapporteringen vil stå i et rimelig forhold til byrden til foretak som ikke må omfattes av dette rapporteringskravet basert på direktivets/forordningens minimumskrav. Videre uttaler *Kommunalbanken* at selv om detaljene rundt dette opplysningskravet ennå ikke er klare, vil et krav om å rapportere en slik «grønn brøk» for alle finansforetak, uavhengig av kundesegment og organisasjonens størrelse, innebære en betydelig administrativ byrde. For *Kommunalbankens* del vil et slikt krav være særlig vanskelig å imøtekomme også fordi deres lånekunder (offentlig sektor) ikke er pålagt tilsvarende rapporteringskrav.

Verdipapirforetakenes forbund (VPPF) viser til at verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning, vil være omfattet av kravene i offentliggjøringsforordningen når de yter investeringsrådgivning i finansielle produkter som definert i forordningen artikkel 2 punkt 12. Definisjonen innebærer ifølge VPPF at kun et mindre antall verdipapirforetak vil falle inn under lovens anvendelsesområde i kraft av at de yter investeringsrådgivning, og at i praksis vil loven gjelde verdipapirforetak som yter investeringsråd etter UCITS-reglene. VPPF viser til at Finanstilsynet foreslår definisjoner som utdyper anvendelsesområdet, men at det ikke er tatt inn en definisjon av «finansielt produkt». VPPF mener at definisjonen av «finansielt produkt» bør tas inn i loven for å klargjøre anvendelsesområdet.

Samfunnsbedriftene bemerker at når virksomheter skal vurdere om de er omfattet av den nye loven, må de vurderes opp mot to direktiver (regnskapsdirektivet og endringsdirektivet til regnskapsdirektivet) som ikke er implementert i norsk lov. *Samfunnsbedriftene* forstår det slik at virkeområdet vil være begrenset til allmennaksjeselskaper og selskaper som er notert på norske eller utenlandske markedsplasser, og mener at det bør fremgå av lovteksten.

3.3.4 Departementets vurdering

I høringsnotatet foreslo Finanstilsynet at den nye loven skal inneholde en bestemmelse som definerer hvilke typer foretak som er å anse som finansmarkedsdeltagere eller finansrådgivere, og som dermed er omfattet av loven. Finansdepartementet vil bemerke at det er viktig med tilgjengelig

informasjon om hvilke foretak som er omfattet av loven, men viser til at definisjonene følger direkte av offentliggjøringsforordningen og må tolkes i overensstemmelse med denne. Det vises til omtale av hvilke foretak som er omfattet av forordningene i avsnitt 3.3.1.1 ovenfor. Departementet foreslår en bestemmelse om lovens anvendelsesområde i § 1-1 hvor det fremgår at loven gjelder for finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere nevnt i offentliggjøringsforordningen artikkel 2 (1) og artikkel 2 (11), samt for foretak som nevnt i taksonomiforordningen artikkel 8 nr. 1.

Flere høringsinstanser har bemerket at det er behov for å avklare forordningenes anvendelsesområde. Dette gjelder særlig anvendelsesområdet for forpliktelsene etter taksonomiforordningen artikkel 8 nr. 1, som omfatter foretak som er pliktige til å publisere ikke-finansiell informasjon etter artikkel 19a eller artikkel 29a i regnskapsdirektivet.

Redegjøringsplikten etter regnskapsdirektivet artikkel 19a gjelder for «store foretak som er foretak av allmenn interesse, og som på balansedagen overskrider kriteriet om et gjennomsnittlig antall på 500 ansatte i løpet av regnskapsåret», jf. avsnitt 3.1 ovenfor. Redegjøringsplikten etter regnskapsdirektivet artikkel 29a gjelder for foretak av allmenn interesse som er morselskap i konsern og hvor konsernet oppfyller de samme kriteriene om størrelse og antall ansatte som i artikkel 19a. Bestemmelsene i regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a fastsetter minimumskrav. Det innebærer at medlemslandene kan ha regler som er strengere eller mer omfattende enn det som følger av direktivet.

Regnskapsdirektivet er nylig gjennomført i norsk rett, jf. Stortingets lovvedtak 87 (2020–2021) 25. mars 2021 og Prop. 66 LS (2020–2021). Redegjøringsplikten etter artikkel 19a og 29a er gjennomført i regnskapsloven § 3-3 c. Anvendelsesområdet for bestemmelsen i § 3-3 c er «store foretak», jf. regnskapsloven § 1-5, som omfatter:

1. allmennaksjeselskaper,
2. regnskapspliktige hvis aksjer, andeler, grunnfondsbevis eller obligasjoner noteres på børs, autorisert markedsplass eller tilsvarende regulert marked i utlandet, eller
3. andre regnskapspliktige dersom det er fastsatt i forskrift gitt av departementet

Begrepet «store foretak» etter regnskapsloven § 1-5 har altså et annet innhold enn begrepet «store foretak» etter regnskapsdirektivet, og omfatter flere foretak. Det innebærer også at redegjøringsplikten etter regnskapsdirektivet

artikkel 19a og 29a slik den er gjennomført i norsk rett, gjelder for en større gruppe foretak enn det som følger isolert av direktivbestemmelsene. Departementet legger til grunn at det er denne ulikheten mellom direktivbestemmelsene og den norske gjennomføringsbestemmelsen som skaper uklarhet og behovet for avklaring slik høringsinstansene har påpekt. Videre forstår departementet taksonomiforordningen artikkel 8 slik at den åpner for at medlemslandene kan la den nasjonale gjennomføringen av regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a være utslagsgivende for rapporteringsplikten etter taksonomiforordningen artikkel 8 nr. 1.

Offentliggjøringsforpliktelsen etter taksonomiforordningen artikkel 8 er omfattende, og oppfyllelse av forpliktelsen kan være ressurskrevende for foretakene. Forpliktelsen er derfor pålagt en begrenset gruppe store foretak. Kommisjonen skal fastsette utfyllende regler om innholdet og presentasjonen av opplysningene som skal offentliggjøres etter artikkel 8. Et forslag til slike regler ble sendt på høring 7. mai 2021, med frist 2. juni. Hvilken informasjon som skal offentliggjøres, og hvordan den skal presenteres, vil etter de foreslåtte reglene avhenge av om foretaket er et finansforetak eller et ikke-finansielt foretak. Videre vil kravene til finansforetaks rapportering variere etter type foretak. Kommisjonens utkast til utfyllende regler er utarbeidet med utgangspunkt i at de skal gjelde foretakene som er underlagt rapporteringskravet etter regnskapsdirektivet.

Bedre tilgang på informasjon om foretaks tilknytning til bærekraftig økonomiske aktiviteter slik de er definert etter taksonomien, vil etter departementets vurdering ha verdi for investorer, långivere og andre interessenter, og bidra til å oppfylle formålet med det nye regelverket. Verdien av denne informasjonen må likevel vurderes opp mot kostnadene ved rapportering for foretakene. Departementet viser i den forbindelse til at definisjonen av «store foretak» i regnskapsloven § 1-5 omfatter enkelte typer av foretak uavhengig av størrelse, herunder banker.

Det er relativt få norske foretak som oppfyller de gjeldende kriteriene om bl.a. minst 500 ansatte for rapporteringsplikt i regnskapsdirektivet artiklene 19a og 29a. Anslagsvis vil dette gjelde i underkant av 100 foretak. Hensynet til bedre tilgang på informasjon fra norske foretak tilsier etter departementets vurdering at det i utgangspunktet bør være en større gruppe foretak som underlegges rapporteringsplikten enn de som oppfyller kriteriene i regnskapsdirektivet. EU-kommisjonens foreslåtte endringsdirektiv (CSRD) kan imidlertid

føre til at et betydelig større antall foretak uansett skal underlegges kravene i artikkel 8 i taksonomiforordningen. Kommisjonen har anslått at de foreslåtte endringene vil innebære at antallet foretak som underlegges rapporteringsplikt i EU, mer enn firedobles, fra 11 000 til i underkant av 50 000.

De foreslåtte endringene i regnskapsdirektivet tilsier etter departementets vurdering at en på nåværende tidspunkt ikke bør legge den bredere definisjonen av «store foretak» i regnskapsloven § 1-5 til grunn for rapporteringsplikten etter taksonomiforordningen. Departementet foreslår derfor at det kun skal være foretakene som oppfyller kriteriene i det gjeldende regnskapsdirektivet (bl.a. om minst 500 ansatte), som skal være underlagt krav om å offentliggjøre informasjon etter taksonomiforordningen artikkel 8 nr. 1. Som følge av dette, foreslår departementet at det i regnskapsloven § 3-3 c tas inn en bestemmelse om at foretak som nevnt i regnskapsdirektivet artiklene 19a og 29a, i tillegg skal gjøre rede for opplysninger som angitt i taksonomiforordningen artikkel 8. Etter departementets vurdering bør virkeområdet for rapporteringsplikten, og om den i Norge bør gjelde flere foretak enn det som følger av direktivbestemmelsene, vurderes på nytt i forbindelse med nasjonal gjennomføring av de ventede direktivendringene og i sammenheng med øvrige rapporteringsplikter som følger av det foreslåtte direktivet (CSRD).

3.4 Forskriftshjemler

3.4.1 Forventet EØS-rett

Begge forordningene skal utfylles av såkalte nivå 2-rettsakter fastsatt av Kommisjonen. For offentliggjøringsforordningen gjelder dette utfyllende regler om hvilken informasjon som skal offentliggjøres, og hvordan den skal presenteres. Kommisjonen er også gitt hjemmel til å fastsette utfyllende regler om standardinformasjon om hvordan investeringer fremmer miljømessige eller sosiale egenskaper. Taksonomiforordningen skal utfylles av nivå 2-rettsakter om tekniske kriterier og om rapporteringskrav for store foretak.

3.4.2 Finanstilsynets forslag

Finanstilsynet foreslår at departementet gis hjemmel til å gi utfyllende regler til forordningene i forskrifter. Forskriftshjemlene er ment å dekke områder der EU-kommisjonen er gitt hjemmel for å fastsette utfyllende regler.

3.4.3 Høringsinstansenes syn

Forbrukertilsynet viser til at Kommisjonen kan fastsette utfyllende regler om markedsføring, og mener det bør presiseres at også forskriftshjemmelen åpner for å gi utfyllende regler om markedsføring.

3.4.4 Departementets vurdering

Når en forordning som er gjennomført ved inkorporasjon i lov, blir endret, må i utgangspunktet også senere endringer i forordningene gjennomføres i lov. Erfaringene så langt med forordninger av denne typen er at de kan bli endret nokså ofte. Ved senere mindre endringer i forordningene, som etter sin natur normalt ville vært gjennomført ved forskrift i norsk rett, kan det være behov for en forskriftshjemmel som tillater at endringer kan gjennomføres nasjonalt i forskrift. På denne bakgrunn foreslår departementet en forskriftshjemmel i inkorporasjonsbestemmelsene slik at mindre endringer i forordningene kan gjennomføres i norsk rett i forskrifts form.

Departementet forventer at utfyllende nivå 2-rettsakter fastsatt i medhold av forordningene vil innlemmes i EØS-avtalen. Disse utfyllende rettsaktene vil måtte gjennomføres i norsk rett. Departementet foreslår derfor hjemmel for departementet til å fastsette utfyllende regler i forskrift som dekker områder der Kommisjonen er gitt hjemmel til å fastsette utfyllende regler.

Det vises til forslag til § 2-1 tredje ledd og § 3-1 tredje ledd.

3.5 Nasjonale valg

3.5.1 Forventet EØS-rett

Etter offentliggjøringsforordningen artikkel 16 kan nasjonale myndigheter beslutte at forordningen skal gjelde for leverandører av pensjonsprodukter som forvalter offentlige trygdeordninger. Det følger av artikkel 17 at reglene i forordningen ikke gjelder for forsikringsformidlere som yter råd om forsikringsbaserte investeringsprodukter, og heller ikke verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning, dersom disse har færre enn tre ansatte. Nasjonale myndigheter kan imidlertid gjøre forordningen gjeldende også for slike foretak. Taksonomiforordningen inneholder ikke nasjonale valg.

3.5.2 Finanstilsynets forslag

Finanstilsynet viser til at pensjonsordningene i folketrygden og offentlig tjenstepensjon i Statens pensjonskasse (SPK) finansieres løpende over statsbudsjettet, og at offentliggjøringsforordningen ikke er relevant for disse ordningene. Tilsynet peker på at Statens pensjonskasse også administrerer Pensjonsordningen for apotekvirksomhet, som er en fondert ordning med tilhørende kapitalforvaltning. Tilsynet mener at forordningen kan være relevant for denne delen av SPKs virksomhet, men viser til at dette er et spørsmål som eventuelt bør vurderes av norske myndigheter på et bredere grunnlag. Etter Finanstilsynets vurdering vil offentliggjøringsforordningen, som er begrunnet i hensynet til investorbeskyttelse, ikke være relevant for forvaltningen av Statens pensjonsfond. Finanstilsynet legger til grunn at kommunale pensjonskasser ikke er å anse som offentlig forvaltet etter forordningen.

Finanstilsynet mener at kravene i offentliggjøringsforordningen også bør gjelde for verdipapirforetak og forsikringsformidlere med færre enn tre ansatte. Tilsynet skriver at reglene i forordningen har som formål å beskytte sluttinvestorer, herunder forbrukere, og forbedre informasjon som formidles til kundene. Etter tilsynets vurdering taler særlig forbrukerhensyn for at forordningens krav til opplysninger i avtaledokumentasjon også gjøres gjeldende for små foretak med færre enn tre ansatte. Finanstilsynet legger til grunn at informasjonen som skal publiseres på foretakenes nettsider og i periodiske rapporter, i stor grad vil være informasjon som allerede er utarbeidet av tilbyder av produktet. Etter Finanstilsynets oppfatning vil kravene i forordningen derfor ikke være særlig byrdefulle for små foretak.

3.5.3 Høringsinstansenes syn

Folketrygdfondet registrerer at offentliggjøringsforordningen ikke vil komme til anvendelse for deres virksomhet og forvaltning. *Forbrukerrådet* mener man bør benytte muligheten i offentliggjøringsforordningen til å la forordningen også gjelde for pensjonsleverandører som forvalter offentlige trygdeordninger, uten å peke på konkrete ordninger. *Framtiden i våre hender* mener at Statens pensjonsfond bør omfattes av krav om å rapportere og offentliggjøre i tråd med forordningene.

Forbrukertilsynet, Norges Bank og Norsk Industri støtter forslaget om at kravene i offentliggjøringsforordningen også bør gjelde for verdipapir-

foretak og forsikringsformidlere med færre enn tre ansatte. *Forbrukertilsynet* peker på hensynet til forbrukerbeskyttelse, og viser til at forslaget vil bidra til at forbrukere kan ta informerte valg. *Forbrukerrådet* ser ikke tungtveiende grunner for at foretak med færre enn tre ansatte skal underlegges kravene, og viser til at det i liten grad finnes slike spesialiserte foretak i Norge.

3.5.4 Departementets vurdering

Departementet deler Finanstilsynets vurdering om at kravene i offentliggjøringsforordningen ikke er relevante for pensjonsordningene i folketrygden, offentlig tjenstepensjon i SPK eller Statens pensjonsfond. Departementet finner heller ikke at kravene i forordningen vil være relevante for SPKs forvaltning av Pensjonsordningen for apotekvirksomhet. Ordningen er lovpålagt,⁵ og opplysningene som aktørene skal gi etter forordningen, vil derfor ikke kunne påvirke sluttinvestorenes valg av pensjonsleverandør. Det kan ikke utelukkes at det på et senere tidspunkt vil være aktører som forvalter offentlige trygdeordninger som bør underlegges krav om å offentliggjøre opplysninger i tråd med forordningen. Departementet foreslår derfor en forskriftshjemmel slik at departementet kan underlegge pensjonsleverandører som forvalter offentlige trygdeordninger, kravene i forordningen.

Etter departementets vurdering bør ikke nivået på forbrukerbeskyttelse avhenge av størrelsen på foretaket som tilbyr finansielle produkter og tjenester. Hensynet til å beskytte forbrukere bør veie tungt, og tilsier etter departementets vurdering at også foretak med færre enn tre ansatte bør underlegges kravene i offentliggjøringsforordningen. Per 31. desember 2020 var det 6 norske verdipapirforetak med færre enn tre ansatte. På samme tidspunkt var det 32 forsikringsformidlingsforetak som var registrert hos Finanstilsynet, og som hadde opplyst å ha færre enn tre ansatte.

Som Finanstilsynet peker på i høringsnotatet, vil informasjonen som foretakene pålegges å offentliggjøre, i mange tilfeller allerede være utarbeidet av tilbyder av produktet. Dette begrenser de økonomiske og administrative konsekvensene for mindre foretak. Det foreslås derfor at taksonomiforordningen også gjøres gjeldende for mindre foretak, jf. artikkel 17. Departementet bør likevel kunne beslutte å unnta foretak med færre enn tre ansatte fra kravene, f.eks. hvis kravene i praksis skulle vise seg å by på særlige utfordringer for

⁵ Lov om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. § 1.

visse virksomheter, og det vurderes som hensiktsmessig og forsvarlig å gjøre unntak. Departementet foreslår derfor en forskriftshjemmel slik at departementet i konkrete tilfeller kan unnta foretak med færre enn tre ansatte fra kravene i offentliggjøringsforordningen. Det vises til forslag til § 3-1.

3.6 Tilsyn

3.6.1 Forventet EØS-rett

Etter offentliggjøringsforordningen artikkel 14 og fortalen nr. 11 skal nasjonale myndigheter sørge for at myndigheten som fører tilsyn med relevant sektorlovgivning, skal føre tilsyn med finansmarkedsdeltagere og finansrådgiveres overholdelse av kravene i forordningen.

Det følger av taksonomiforordningen artikkel 21 at nasjonale myndigheter skal sikre at tilsynsmyndigheten som er utpekt etter offentliggjøringsforordningen, også fører tilsyn med finansmarkedsdeltageres etterlevelse av kravene i artikkel 5, 6 og 7 i taksonomiforordningen.

Begge forordningene stiller krav om at tilsynsmyndigheten skal ha nødvendige hjemler og tilsynsvirkemidler til å føre tilsyn med overholdelsen av kravene.

3.6.2 Finanstilsynets forslag

Finanstilsynet viser til at aktørene som omfattes av de to forordningene, allerede er under tilsyn av Finanstilsynet. Etter finanstilsynsloven § 3 skal tilsynet bl.a. «se til at de foretak som det har tilsyn med virker på hensiktsmessig og betryggende måte i samsvar med lov og bestemmelser gitt i medhold av lov samt med den hensikt som ligger til grunn for foretakenes opprettelse, dens formål og vedtekter». Finanstilsynet legger til grunn at tilsynsmessig oppfølging av opplysningskrav og rapporteringsplikter i henhold til de nye reglene vil ligge hos tilsynet, og at det ikke er behov for en eksplisitt tilsynshjemmel i den nye loven. Tilsynet med børsnoterte foretaks regnskapsrapportering kan etter Finanstilsynets vurdering tilsi at det tas inn en presisering av at Finanstilsynet har tilsyn med foretakenes overholdelse av loven, samt en henvisning til finanstilsynsloven og relevante bestemmelser om regnskapskontrollen.

Finanstilsynet viser videre til at dets hovedformål er å fremme finansiell stabilitet og velfungerende markeder, og at det også skal bidra til å beskytte brukerne av aktørenes tjenester. Finanstilsynet skriver deretter bl.a. følgende:

«Tilsynet med foretakenes overholdelse av kravene i forordningene vil, i likhet med tilsynsvirksomheten for øvrig, være risikobasert. Etter Finanstilsynets vurdering bør tilsynet med foretakenes overholdelse av de nye kravene være begrenset til en kontroll av at det er gitt opplysninger i tråd med kravene. En kvalitativ vurdering av de opplysninger foretakene gir om bærekraftig virksomhet, forutsetter ifølge Finanstilsynet annen kompetanse enn et finanstilsyn har. Tilsynsmessig oppfølging av for eksempel bruk av kriteriene for bidrag til oppnåelse av miljømål i klassifiseringsforordningen, bør etter Finanstilsynets vurdering derfor legges til andre etater.»

3.6.3 Høringsinstansenes syn

Etter *Olje- og energidepartementets* vurdering krever ikke taksonomiforordningen kvalitativt tilsyn med opplysningene som legges frem i tråd med kravene i forordningen. Forordningen synes etter departementets vurdering å legge opp til at kvalitativ etterprøving av de opplysninger som foretakene gir om bærekraftig virksomhet, skal ivaretas av aktørene gjennom kravene til transparens.

Forbrukertilsynet mener at aktivt tilsyn med etterlevelsen av forordningenes krav er nødvendig for å oppnå forordningenes formål om beskyttelse av sluttinvestorene, herunder forbrukerne. Forbrukertilsynet ser at det kan bli behov for å etablere samarbeid mellom Forbrukertilsynet, Finanstilsynet og eventuelle andre instanser som har regelverk som blir berørt av forslaget, for å sikre at det er klarhet om forholdet mellom de ulike tilsynsmyndighetenes tilsynskompetanse.

Miljødirektoratet oppfatter tilsynsbestemmelsene i forordningene slik at en nasjonalt skal sikre at ansvarlig myndighet skal føre kvalitativ kontroll med rapporteringen. Direktoratet viser til at kriteriene for hvorvidt økonomiske aktiviteter er miljømessig bærekraftige, er til dels svært tekniske og detaljerte, og at for å kunne kontrollere at rapporteringen er i samsvar med kravene, kreves det bred og omfattende klima- og miljøkunnskap. Denne kontrollfunksjonen forutsetter ifølge direktoratet en annen kompetanse enn det et finanstilsyn hittil har utøvd, og Miljødirektoratet mener at ansvaret ikke uten videre kan legges på Finanstilsynet alene.

Forbrukerrådet mener det er nødvendig at Finanstilsynet settes i stand til å føre kontroll med kvalitative vurderinger som foretakene gir i forbindelse med sin rapportering.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

Industri Energi mener at norske myndigheter må sørge for at Finanstilsynet får tilstrekkelige midler til å løse de nye oppgaver de får som følge av forordningen.

Framtiden i våre hender mener det er avgjørende at Finanstilsynet har tilstrekkelig kapasitet og kompetanse til å utøve tilsynet, og trekker frem kompetanse om klima, karbonavtrykk og troverdighet i aktsomhetsvurderinger.

Etisk handel Norge viser til Etikkinformasjonsutvalgets forslag til åpenhetslov, hvor det foreslås at Forbrukertilsynet skal ha tilsyn med loven, og mener det bør være ett organ som har tilsyn med begge lover.

Norges Venturekapitalforening (NVCA) mener det må vurderes om tilsyn som er begrenset til kontroll av at det er gitt opplysninger i tråd med kravene, er i samsvar med tilsynskravet i forordningene. På grunn av kompleksiteten i regelverket og kompetansen som kreves for å sikre overholdelse, mener NVCA det bør vurderes om det skal fastsettes en egen klageordning slik at foretakene får en reell anledning til å komme med innspill mv.

Norges institusjon for menneskerettigheter er opptatt av at det føres tilsyn også med opplysningenes kvalitet, herunder ansvaret for å respektere menneskerettighetene.

3.6.4 Departementets vurdering

I Norge er Finanstilsynet tilsynsmyndighet etter sektorregelverkene som det vises til i offentliggjøringsforordningen. Det innebærer at det også er Finanstilsynet som skal føre tilsyn med etterlevelsen av forpliktelsene i taksonomiforordningen artikkel 5 til 7, som gjelder de samme sektorregelverkene. Ettersom taksonomiforordningen artikkel 8 også gjelder for foretak som ikke er å regne som finansmarkedsdeltagere, er det etter departementets vurdering hensiktsmessig å ta inn en presisering i loven om at Finanstilsynet har tilsyn med rapporteringspliktige foretaks etterlevelse av loven.

Taksonomiforordningen stiller ikke eksplisitte krav om formell verifisering av om hvorvidt aktiviteter er i samsvar med kriteriene som Kommissjonen skal fastsette, og departementet kan heller ikke se at det er krav til at tilsynsmyndigheten skal føre tilsyn med klassifiseringen av aktiviteter. Departementet legger derfor til grunn at forordningenes krav om tilsyn begrenser seg til kontroll med aktørenes offentliggjørings- og rapporteringsplikter.

Villedende informasjon fra finansmarkedsdeltagerne om bærekraftsegenskaper ved finansielle produkter, kan undergrave formålet med det nye regelverket og bidra til å svekke tilliten til finansmarkedene generelt. Det er derfor viktig med effektivt tilsyn med aktørenes etterlevelse av opplysnings- og rapporteringskravene i forordningene, herunder med kontroll av at foretakene har etablert retningslinjer og rutiner for etterlevelse av kravene og at det foreligger et dokumentert og faktabasert grunnlag for vurderinger av bærekraft. Som for andre tilsynsområder, legger departementet til grunn at Finanstilsynets tilsyn med etterlevelsen av den nye loven vil være risikobasert.

Forordningene innfører regler på et område som til nå ikke har vært regulert i norsk rett eller på EU/EØS-nivå. Det har derfor ikke blitt etablert praksis for tilsyn med finansmarkedsdeltagere og store foretaks etterlevelse av krav om rapportering om bærekraft. Forordningenes bestemmelser om tilsyn legger i seg selv få føringer for tilsynet med etterlevelsen av regelverket. Departementet legger imidlertid til grunn at det innenfor det europeiske tilsynssamarbeidet også på dette området vil være et mål å utvikle felles retningslinjer som skal bidra til enhetlig og effektiv tilsynspraksis i EØS, og at dette kan ha betydning for hvordan Finanstilsynet innretter tilsynsvirksomheten i Norge. Videre antar departementet at ramme for tilsyn kan endres som følge av Kommissjonens videre arbeid med regelverket, jf. at Kommissjonen skal legge frem en rapport i juni 2022 som bl.a. skal belyse behovet for nærmere bestemmelser om verifisering av at kriteriene blir overholdt, se avsnitt 4.2.4.

Informasjon som gis etter de to forordningene, kan bli benyttet i markedsføringsøyemed. Departementet antar at slik bruk av opplysninger om bærekraft kan omfattes av markedsføringslovens bestemmelser. At Finanstilsynet fører tilsyn med den nye loven og kan gripe inn ved manglende etterlevelse av den, påvirker ikke Forbrukertilsynets mulighet og ansvar for på selvstendig grunnlag å gripe inn ved overtredelser av markedsføringsloven. Som også Forbrukertilsynet viser til i sitt høringssvar, antar departementet likevel at det kan være behov for dialog mellom Finanstilsynet og Forbrukertilsynet for å avklare tilsynsmyndighetenes ansvar og oppfølging, herunder forholdet mellom myndighetenes kompetanse. Departementet antar også at det etter hvert, og i lys av utviklingen av krav til tilsynsmyndighetenes oppfølging av regelverket, kan være hensiktsmessig

med dialog mellom Finanstilsynet og Miljødirektoratet.

3.7 Virkemidler og sanksjoner

3.7.1 Forventet EØS-rett

Offentliggjøringsforordningen inneholder ikke regler om tilsynsmessige virkemidler eller sanksjoner. Taksonomiforordningen artikkel 22 fastsetter at nasjonale myndigheter skal vedta regler om virkemidler og sanksjoner («measures and penalties») for overtredelse av artikkel 5, 6 og 7. Virkemidlene og sanksjonene skal være effektive, forholdsmessige og preventive.

3.7.2 Finanstilsynets forslag

Finanstilsynet legger til grunn at det har tilstrekkelige tilsynsmessige virkemidler etter finanstilsynsloven og sanksjonsmuligheter etter de enkelte sektorregelverkene til å oppfylle forordningens krav om virkemidler og sanksjoner. Finanstilsynet peker på at utgangspunktet i finanstilsynsloven og sektorregelverket er at tilsynets generelle tilsynsmessige tiltak er pålegg om retting og tilbakekall av tillatelse til å drive virksomhet. Videre vises det til at eksisterende sektorregelverk også inneholder regler om overtredelsesgebyr, og at regler om overtredelsesgebyr er foreslått også på nye områder. Finanstilsynet anfører at overtredelser av forordningens krav om at foretakene skal gi opplysninger, bør følges opp med de samme tiltakene som ved brudd på tilsvarende opplysningskrav i sektorregelverket.

3.7.3 Høringsinstansenes syn

Framtiden i våre hender bemerker at det er nærliggende å anta at det vil være en innkjøringsperi-

ode hvor finansaktørene jobber med å tilpasse seg det nye regelverket, men at det er avgjørende at proporsjonale og preventive sanksjoner tas i bruk slik at Finanstilsynet bidrar til å sikre likebehandling og motvirker grønnvasking.

Miljødirektoratet uttaler at det bør vurderes om kompetanse knyttet til tiltak og straff for brudd på regelverket er tilstrekkelig regulert, jf. taksonomiforordningen artikkel 22.

3.7.4 Departementets vurdering

Departementet viser til at Finanstilsynet i egenkap av å være tilsynsmyndighet for foretakene som vil være omfattet av den nye loven, vil ha kompetanse til å anvende ulike virkemidler i medhold av finanstilsynsloven. Finanstilsynets kompetanse etter finanstilsynsloven omfatter blant annet rett til å kreve opplysninger og gi pålegg om retting og stans av virksomhet. Kompetansen til å pålegge retting, jf. finanstilsynsloven § 4 annet ledd nr. 7, gjelder ved ethvert lovbrudd og vil også kunne benyttes ved overtredelse av bestemmelser i den nye loven. Videre følger det av finanstilsynsloven § 10 første ledd at tillits- eller tjenestemenn i foretak som er under tilsyn fra Finanstilsynet og som forsettlig eller uaktsomt overtrer pålegg gitt med hjemmel i loven, kan straffes med bøter eller fengsel i inntil 1 år eller begge deler. Etter departementets oppfatning gir eksisterende bestemmelser i finanstilsynsloven hjemmel til virkemidler og sanksjoner som vil kunne benyttes ved brudd på bestemmelser i den nye loven, og som må anses å være effektive, forholdsmessige og preventive.

Høringsinstansene har vist til behovet for effektive sanksjoner. Departementet vil vurdere behovet for ytterligere regler om sanksjoner mv. når det er vunnet mer erfaring med den nye loven.

4 Nærmere om kravene i forordningene

4.1 Offentliggjøringsforordningen

4.1.1 Definisjoner

Det følger av offentliggjøringsforordningen artikkel 2 nr. 17 at det med bærekraftig investering menes en investering i en økonomisk aktivitet som bidrar til å nå et miljømål eller et sosialt mål, og som ikke er til vesentlig skade for noen av disse målene. I tillegg kreves det at virksomhetene det investeres i, følger god styringspraksis.

Det fremgår av forordningen artikkel 2 nr. 22 at det med begrepet bærekraftsrisiko menes risikoen for miljømessige, sosiale eller styringsrelaterte hendelser eller omstendigheter som kan ha en faktisk, eller mulig vesentlig negativ innvirkning på investeringens verdi. Begrepet bærekraftsfaktorer er i forordningen artikkel 2 nr. 24 definert som miljømessige, sosiale og arbeidstakerrelaterte forhold, samt forhold som angår menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon og bestikkelser.

4.1.2 Opplysninger på foretakenes nettsider

Offentliggjøringsforordningen stiller krav til opplysningene som finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere skal publisere på sine nettsider. Artikkel 12 stiller krav om at informasjonen skal holdes oppdatert, og at det ved endringer skal publiseres en redegjørelse for endringene på samme nettsted.

Etter artikkel 3 skal finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere publisere opplysninger om foretakets retningslinjer for integrering av bærekraftsrisiko i investeringsbeslutninger og i utøvelsen av investerings- og forsikringsrådgivning. Forordningen artikkel 4 angir et «følg eller forklar»-prinsipp med hensyn til offentliggjøring av informasjon om negative virkninger av foretakets investeringsbeslutninger og rådgivningsvirksomhet. Foretak som gir informasjon om negative virkninger av foretakets virksomhet på bærekraftsfaktorer, skal opplyse om hvilke retningslinjer og prosesser som foretaket har anvendt i disse vurderingene. Hvis foretakene ikke tar hensyn til

slike negative virkninger, skal dette begrunnes. Finansmarkedsdeltagere som defineres som store foretak eller morforetak i stort konsern etter regnskapsdirektivet,⁶ skal alltid offentliggjøre slik informasjon. Opplysningskravene etter artikkel 4 gjelder på foretaksnivå.

Finansmarkedsdeltagere som markedsfører finansielle produkter som skal fremme bærekraft eller har bærekraftige investeringer som formål, skal etter artikkel 10 offentliggjøre beskrivelser av de miljømessige eller sosiale egenskapene eller det bærekraftige investeringsformålet for hvert enkelt produkt. Aktørene skal også informere om metodene som brukes for å vurdere, måle og overvåke de miljømessige eller sosiale egenskapene eller innvirkningen av de bærekraftige investeringene som er valgt for det finansielle produktet.

Artikkel 15 gir særskilte regler for hvordan pensjonsforetak og forsikringsformidlere skal gi informasjon til sine kunder. Artikkel 5 stiller krav om at finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere i sine retningslinjer om godtgjørelser skal inkludere informasjon om hvordan retningslinjene er i samsvar med integrering av bærekraftsrisiko.

4.1.3 Opplysninger før avtaleinngåelse

Før det inngås avtale med kundene, skal finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere etter artikkel 6 informere om hvordan bærekraft er integrert i investeringsbeslutninger og rådgivning, og hvorvidt bærekraftsrisiko forventes å ha konsekvenser for avkastningen. Dersom bærekraftsrisiko vurderes å ikke være relevant, skal dette begrunnes. Bestemmelsen viser til eksisterende regler i sektorregelverk for hvordan informasjonen skal formidles til kundene, herunder krav i verdipapirhandelsregelverket om markedsføringsdokumentasjon, prospekt, nøkkelinformasjon mv. Etter forordningen artikkel 7 skal informasjonen som gis om hvert enkelt produkt etter artikkel 6, innen 30. desember 2022 også omfatte

⁶ Direktiv 2013/34/EU. Det følger av direktivet at dette gjelder foretak av allmenn interesse med flere enn 500 ansatte.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

opplysninger som nevnt i artikkel 4. Det vil si at opplysningene som bare må publiseres på foretaksnivå frem til denne datoen, deretter må gis også på produktnivå før avtaleinngåelse.

Offentliggjøringsforordningen artikkel 8 og 9 gir regler om informasjon som skal gis til investorer og kunder før avtaleinngåelse, i tilfeller hvor de finansielle produktene:

- fremmer miljørelaterte eller sosiale egenskaper eller en kombinasjon av egenskaper (artikkel 8),⁷ eller
- har bærekraftige investeringer som formål, og der det er angitt en indeks som referanseverdi (artikkel 9).

Opplysningene skal legges til informasjonen som skal gis etter artikkel 6. Det skal blant annet opplyses om på hvilken måte produktet lever opp til en slik karakteristik, eventuell bruk av relevante indekser, og investeringsprosessen for å nå investeringsformålet. Hvis referanseindekser benyttes, skal det opplyses om hvorvidt og hvordan indeksene tilfredsstiller de samme kravene.

Taksonomiforordningen artikkel 5, 6 og 7 gir utfyllende krav til informasjon som finansmarkedsdeltagere skal offentliggjøre etter offentliggjøringsforordningen, se avsnitt 4.2.2.

Offentliggjøringsforordningen artikkel 15 regulerer hvordan pensjonsforetak og forsikringsformidlere skal gi informasjon til sine kunder. Aktørene skal etter artikkel 13 sørge for at deres markedsføring ikke er i strid med opplysninger fremlagt i henhold til forordningen. Der det foreligger strengere regulering for markedsføring, vil den strengere reguleringen fortsatt komme til anvendelse.⁸

4.1.4 Opplysninger i periodiske rapporter

Forordningen artikkel 11 stiller krav om at finansmarkedsdeltagere som tilbyr finansielle produkter som skal fremme bærekraftsegenskaper, eller har bærekraftige investeringer som formål, skal beskrive hvordan produktet bidrar til oppnåelse av målene i sine periodiske rapporter. Dette skal gjøres med bruk av og henvisning til relevante bærekraftsindikatorer, eller ved sammenligning med en relevant indeks. Hvordan informasjonen skal formidles i periodiske rapporter, følger av

⁷ Artikkel 8 stiller som forutsetning at virksomhetene som det investeres i følger god styringspraksis.

⁸ I forordningen vises det til direktiv 2009/65/EC, direktiv 2014/65/EU, direktiv (EU) 2016/97 og forordning (EU) 1286/2014.

relevant sektorregelverk som krav til årsrapporter mv.

4.1.5 Utfyllende regler om informasjonskrav mv.

Forordningen gir Kommisjonen hjemmel til å fastsette utfyllende regler om informasjonskravene som følger av artikkel 4, 8, 9, 10 og 11. Taksonomiforordningen artikkel 25 om endringer i offentliggjøringsforordningen angir hvilke vurderingskriterier de utfyllende reglene skal bygge på. EUs finanstillsynsmyndigheter (ESMA, EBA og EIOPA) sendte 4. februar 2021 forslag til utfyllende regler til Kommisjonen, som de foreslår skal gjelde fra 1. januar 2022.

EUs finanstillsynsmyndigheter kan etter artikkel 13 foreslå utfyllende regler om markedsføring, og skal etter artikkel 18 vurdere i hvilken grad aktørene fremlegger opplysninger i samsvar med artikkel 4 nr. 1 bokstav a eller artikkel 7 nr. 1 bokstav a. Innen 10. september 2022, og deretter årlig, skal EUs finanstillsynsmyndigheter utarbeide en rapport til Kommisjonen om beste praksis på området og anbefalinger om standarder for frivillig rapportering.

Taksonomiforordningen artikkel 25 endrer offentliggjøringsforordningen ved at det legges til en artikkel 2 a i offentliggjøringsforordningen om et prinsipp om å ikke gjøre vesentlig skade (se avsnitt 4.2.1). Artikkel 2 a angir at EUs finanstillsynsmyndigheter skal utarbeide utkast til utfyllende regler om innhold og presentasjon av opplysninger i henhold til prinsippet.

4.1.6 Ikrafttredelse og evaluering

Det følger av offentliggjøringsforordningen artikkel 20 at de fleste av kravene i forordningen trådte i kraft 10. mars 2021 i EU. Reglene i forordningen om periodisk rapportering skal tre i kraft 1. januar 2022.

Taksonomiforordningen artikkel 25 fastsetter at tilleggskravene i offentliggjøringsforordningen artikkel 8 og 9, som angår miljømålene i taksonomiforordningen artikkel 9 bokstav a og b (se avsnitt 4.2.1), skal gjelde fra 1. januar 2022. Tilleggskravene som angår miljømålene i taksonomiforordningen artikkel 9 bokstav c til f, gjelder fra 1. januar 2023.

Etter artikkel 19 skal Kommisjonen innen 30. desember 2022 vurdere hvordan forordningen har virket.

4.2 Taksonomiforordningen

4.2.1 Miljømål og kriterier

Taksonomiforordningen artikkel 2 definerer de ulike begrepene i forordningen. Miljømessig bærekraftig investering defineres som en investering som finansierer én eller flere økonomiske aktiviteter som kvalifiserer som miljømessig bærekraftige etter forordningen. For at en økonomisk aktivitet skal defineres som miljømessig bærekraftig, må den etter forordningen artikkel 3:

- bidra vesentlig til oppnåelsen av ett eller flere av forordningens miljømål,
- ikke være vesentlig til skade for noen av de andre miljømålene,
- oppfylle minstekrav til sosiale og styringsmessige forhold, og
- oppfylle tekniske kriterier fastsatt av Europakommisjonen.

Forordningen artikkel 9 definerer seks miljømål:

- a. Begrensning av klimaendringer (reduksjon av klimagassutslipp)
- b. Klimatilpasning
- c. Bærekraftig bruk og vern av vann- og havressurser
- d. Omstilling til en sirkulærøkonomi
- e. Forebygging og begrensning av forurensning
- f. Vern og gjenoppretting av biologisk mangfold og økosystemer

Forordningen artikkel 10 til 15 stiller nærmere krav til hvilke økonomiske aktiviteter som skal kunne anses å bidra vesentlig til oppnåelsen av de respektive miljømålene i artikkel 9. Etter artikkel 10 nr. 2 skal også økonomiske aktiviteter som i mangel av teknologiske eller økonomisk gjennomførbare lavutslippsalternativer, bidrar til omstilling i tråd med Parisavtalens mål («omstillingsaktiviteter»), anses for å bidra vesentlig til målet om begrensning av klimaendringer. For at omstillingsaktiviteter skal kunne defineres som bærekraftige, må aktiviteten:

- a. ha klimagassutslipp på nivå med beste standard innenfor sektoren eller industrien,
- b. ikke være til hinder for utvikling eller bruk av lavutslippsalternativer, og
- c. ikke føre til innlåsing av karbonintensive eiendeler.

Etter artikkel 16 skal aktiviteter som legger direkte til rette for at andre aktiviteter kan bidra vesentlig til ett eller flere av miljømålene («tilrette-

leggende aktivitet»), anses for å bidra vesentlig til oppnåelsen av miljømål, forutsatt at aktiviteten:

- a. ikke fører til innlåsing av eiendeler som undergraver langsiktige miljømål, og
- b. har vesentlig positiv miljøpåvirkning i et livsløpsperspektiv.

Artiklene 10 til 15 gir Kommisjonen myndighet til å fastsette utfyllende kriterier for når spesifikke økonomiske aktiviteter kan anses å bidra vesentlig til de respektive miljømålene, og for når en økonomisk aktivitet skal anses å være betydelig til skade for andre miljømål.

Kommisjonen skulle etter forordningen fastsette delegerte rettsakter med slike kriterier for to av målene, begrensning av klimaendringer og klimatilpasning, innen 31. desember 2020. En delegert rettsakt ble fastsatt av Kommisjonen 21. april 2021, og skal gjelde fra 1. januar 2022. For de fire øvrige miljømålene skal Kommisjonen fastsette kriterier innen 31. desember 2021, og disse skal gjelde fra 1. januar 2023.

Forordningen artikkel 19 nr. 1 legger føringer for de utfyllende reglene om kriteriene som skal fastsettes av Kommisjonen. Kriteriene skal identifisere de mest relevante mulige bidragene til det aktuelle miljømålet, ut fra et prinsipp om teknologinøytralitet (bokstav a). Kriteriene skal også angi minstekrav som må oppfylles for å unngå betydelig skade på andre miljømål (bokstav b). Videre skal kriteriene i så stor grad som mulig være kvantitative og inneholde terskelverdier (bokstav c). Der det er hensiktsmessig skal kriteriene bygge på merke- og sertifiseringsordninger i EU og ta hensyn til eksisterende EU-regelverk (bokstav d). Kriteriene skal også være vitenskapsbaserte, følge «føre var»-prinsippet (bokstav f) og være basert på livsløpsanalyser (bokstav g). Kriteriene skal videre ta hensyn til egenskapene ved den økonomiske aktiviteten, herunder om de er omstillingsaktiviteter eller tilretteleggende aktiviteter (bokstav h). Kriteriene skal dekke alle relevante aktiviteter innenfor en bestemt sektor, og sikre at aktivitetene behandles likt hvis de bidrar like mye til oppnåelsen av miljømålene (bokstav j). Kriteriene skal også være enkle å bruke, og fastsettes slik at det blir lett å kontrollere at de overholdes (bokstav i).

Det følger av artikkel 19 nr. 3 at kriteriene skal sikre at energiproduksjon basert på faste fossile brensler ikke anses som miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter. Kommisjonen skal etter artikkel 19 nr. 5 jevnlig vurdere kriteriene, og når det er hensiktsmessig endre dem i tråd med den vitenskapelige og teknologiske utviklin-

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

gen. For aktiviteter som defineres som omstillingsaktiviteter, skal Kommisjonen vurdere kriteriene hvert tredje år eller hyppigere.

Forordningen artikkel 17 angir kriterier for når økonomiske aktiviteter skal anses å være til betydelig skade for miljømålene, eksempelvis dersom aktiviteten medfører betydelige utslipp av klimagasser (nr. 1 bokstav a).

4.2.2 Rapporterings- og opplysningskrav

Taksonomiforordningen artikkel 5, 6 og 7 gir utfyllende krav til informasjon som finansmarkedsdeltagere skal offentliggjøre etter offentliggjøringsforordningen, se avsnitt 4.1.3.

Artikkel 5 i taksonomiforordningen fastsetter ufullende opplysningskrav for finansielle produkter som har bærekraftige investeringer som formål etter offentliggjøringsforordningen artikkel 9. Opplysninger om aktuelle miljømål i taksonomiforordningen som de underliggende investeringene bidrar til, skal gis i avtaledokumenter og i periodiske rapporter. Opplysningene skal omfatte informasjon om miljømålet eller -målene som det finansielle produktets underliggende investering bidrar til, og hvilken prosentandel av produktets underliggende investeringer som er i økonomiske aktiviteter som anses som miljømessig bærekraftige.

Artikkel 6 i taksonomiforordningen utvider de ovennevnte opplysningskravene etter artikkel 5 til også å gjelde for finansielle produkter som fremmer bærekraftsegenskaper etter offentliggjøringsforordningen artikkel 8. For disse produktene skal opplysningene inkludere følgende erklæring:

«Prinsippet om ikke å gjøre vesentlig skade gjelder bare for de av det finansielle produktets underliggende investeringer som tar hensyn til EU-kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter.

Den gjenstående delen av det finansielle produktets underliggende investeringer tar ikke hensyn til EU-kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter.»

Taksonomiforordningen artikkel 7 fastsetter at i tilfeller der finansielle produkter ikke omfattes av artikkel 8 eller 9 i offentliggjøringsforordningen, det vil si at de verken fremmer bærekraftsegenskaper eller har bærekraftige investeringer som formål, skal følgende erklæring vedlegges informasjonen før inngåelse av avtale og i periodiske rapporter:

«Dette finansielle produktets underliggende investeringer tar ikke hensyn til EU-kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter.»

Taksonomiforordningen artikkel 8 stiller nye krav til opplysninger som skal fremgå av store foretaks ikke-finansielle informasjon om virksomheten. Kravene gjelder foretak omfattet av regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a. Foretakene skal særlig opplyse om hvordan, og i hvilket omfang, virksomheten kvalifiserer som bærekraftig etter kriteriene i taksonomien. Ikke-finansielle foretak skal særlig rapportere om andelen av foretakets omsetning, investeringer og driftsutgifter som har tilknytning til bærekraftige aktiviteter, slik de er definert i taksonomien. Bestemmelsen spesifiserer ikke tilsvarende nøkkeltallsindikatorer («key performance indicators», KPI-er) som finansforetak skal benytte i sin rapportering. Kommisjonen skal innen 1. juni 2021 fastsette en delegert rettsakt med utfyllende regler om innholdet i og presentasjonen av opplysningene. Kommisjonen sendte på høring et utkast til delegert rettsakt 7. mai 2021. Utkastet er basert på råd fra de europeiske tilsynsmyndighetene. Utkastet til rettsakt angir hvilke nøkkeltallsindikatorer ulike typer finansforetak skal rapportere, og maler for rapportering som finansforetak og ikke-finansielle foretak skal bruke.

4.2.3 Ekspertgrupper

Etter artikkel 20 skal Kommisjonen etablere en ekspertgruppe for bærekraftig finans («Platform on Sustainable Finance»), bestående av medlemmer fra sivilsamfunnet, finansnæringen, øvrig næringsliv og academia. Det europeiske miljøbyrået (EEA), EUs finanstilsynsmyndigheter (EBA, ESMA og EIOPA), Den europeiske investeringsbanken (EIB), Det europeiske investeringsfondet (EIF) og EUs byrå for grunnleggende rettigheter (FRA) skal også delta i ekspertgruppen. Ekspertgruppen skal blant annet gi råd til Kommisjonen om tekniske kriterier på bakgrunn av analyser av miljøeffekter i samsvar med nærmere krav i artikkel 19, og gi råd om behovet for å gjøre endringer i forordningen. Ekspertgruppen ble etablert 1. oktober 2020 og består av 50 medlemmer.

Etter artikkel 24 skal en medlemstatsekspertgruppe («Member States Expert Group on Sustainable Finance») gi råd til Kommisjonen om hensiktsmessigheten av rådene fra den andre ekspertgruppen. Kommisjonen skal holde medlemsstatene underrettet gjennom møter i med-

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

lemstatsekspertgruppen, for å legge til rette for meningsutveksling mellom medlemstatene og Kommisjonen. Finansdepartementet og Klima- og miljødepartementet har observatørstatus i medlemstatsekspertgruppen.

4.2.4 Ikrafttredelse og evaluering

Taksonomiforordningen artikkel 26 nr. 1 fastsetter at Kommisjonen innen 13. juli 2022 og deretter hvert tredje år, skal publisere en rapport om hvordan forordningen har virket. Rapporten skal bl.a. vurdere behovet for å revidere og supplere kriteriene for at en økonomisk aktivitet skal anses som miljømessig bærekraftig, og behovet for nærmere bestemmelser om verifisering av at kriteriene blir overholdt. Videre skal Kommisjonen vurdere i hvilken grad kriteriene bidrar til å kanalisere private investeringer mot miljømessig bærekraftige

økonomiske aktiviteter, både gjennom finansielle produkter som omfattes av forordningen, og gjennom andre finansielle produkter.

Etter artikkel 26 nr. 2 skal Kommisjonen innen 31. desember 2021 vurdere behovet for å utvide forordningens anvendelsesområde.

Forordningen trådte i kraft i EU 12. juli 2020. Kravene i artiklene 4 til 8 skal gjelde for miljømålene i artikkel 9 bokstav a⁹ og b¹⁰ fra 1. januar 2022. For miljømålene i artikkel 9 bokstav c til f¹¹, skal kravene i artiklene gjelde fra 1. januar 2023.

⁹ Begrensning av klimaendringer (reduksjon av klimagassutslipp).

¹⁰ Klimatilpasning.

¹¹ Bærekraftig bruk og beskyttelse av vann- og havressurser, omstilling til en sirkulærøkonomi, forebygging og bekjempelse av forurensning og beskyttelse og gjenopprettelse av biologisk mangfold og økosystemer.

5 Utkast til EØS-komiteens beslutning med tilpasninger

5.1 Vurdering

Bestemmelser som inkorporerer offentliggjøringsforordningen og taksonomiforordningen i norsk lov, kan ikke tre i kraft før det er fattet beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordningene i EØS-avtalen, og en slik beslutning har trådt i kraft. Tidspunktet for ikrafttredelse av beslutningen i EØS-komiteen vil avhenge av om en eller flere av EØS/EFTA-statene tar konstitusjonelt forbehold, og i tilfelle når slike forbehold blir løftet.

Når denne proposisjonen legges frem, er det ennå ikke truffet beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordningene. Departementet er kjent med at en beslutning i EØS-komiteen kan bli fattet etter ventet tidspunkt for behandling av denne proposisjonen i Stortinget, eller i tidsrommet mellom fremleggelse av proposisjonen og behandlingen av den i Stortinget. For å ivareta Norges interesser i saken, som er raskest mulig innlemmelse og gjennomføring av rettsaktene i norsk rett, bør Norge unngå et langvarig konstitusjonelt forbehold eller å utsette innlemmelsen av rettsaktene i EØS-avtalen.

Det bes på denne bakgrunn om Stortingets samtykke til innlemmelse av forordningene i EØS-avtalen. Det forventes ikke vesentlige endringer i den endelige beslutningen i EØS-komiteen. Der som den endelige beslutningen likevel skulle avvike vesentlig fra utkastet som er vedlagt proposisjonen her, vil saken bli forelagt Stortinget på nytt. Utkast til en EØS-komiteebeslutning vedrørende forordningene i uoffisiell norsk oversettelse og uoffisielle norske oversettelser av rettsaktene som er omfattet av EØS-komiteebeslutningen, følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

5.2 Nærmere om utkastet til EØS-komiteens beslutning

Utkastet til EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av forordning (EU) 2019/2088 (offentliggjøringsforordningen) og forordning (EU) 2020/852 (taksonomiforordningen) i EØS-avtalen inneholder en fortale og fire artikler.

Artikkel 1 fastsetter at forordning (EU) 2019/2088 med de endringer som følger av forordning (EU) 2020/852 og forordning (EU) 2020/852 skal legges til EØS-avtalen vedlegg IX. Artikkelen fastsetter enkelte tekniske EØS-tilpasninger til forordningene, herunder at EFTAs overvåkningsorgan (ESA) skal kunne delta i Platform on Sustainable Finance.

Artikkel 2 fastslår at den islandske og den norske språkversjonen av forordningene gis gyldighet og kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Artikkel 3 regulerer når beslutningen trer i kraft. Ikrafttredelsestidspunktet er ikke fastsatt på tidspunktet for fremleggelse av denne proposisjonen til Stortinget.

Artikkel 4 fastslår at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-avdelingen og i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

5.3 Konklusjon

Forordningene er EØS-relevante og Finansdepartementet anbefaler at Stortinget samtykker til innlemmelse av forordningene med tilpassningstekst i EØS-avtalen.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

6.1 Generelt

Å redusere verdens samlede utslipp i tråd med Parisavtalen og FNs bærekraftsmål er avgjørende for å begrense klimaendringene. Norge har meldt inn et forpliktende klimamål for 2030 under Parisavtalen. Prising av utslipp er kjernen i norsk klimapolitikk. Det bidrar til at utslippskuttene realiseres der de koster minst, og er i tråd med prinsippet om at forurenser skal betale. Det gir insentiver til at produksjon og forbruk vris i mer klimavennlig retning gjennom omstilling, rensing av utslipp eller andre tiltak hos husholdninger og bedrifter. I kombinasjon med bl.a. ulike former for direkte reguleringer, klimakrav i offentlige innkjøp og støtte til utvikling av klimavennlig teknologi, er prising av utslipp ved CO₂-avgift og deltagelse i EUs kvotehandelssystem sentrale virkemidler i Klimaplan for 2021–2030 (Meld. St. 13 (2020–2021)). Omstillingen til en lavutslippsøkonomi vil kreve store investeringer, og et av målene i Parisavtalen er derfor å gjøre flyten av kapital forenlig med reduksjon av klimagassutslipp og en klimarobust utvikling.

Offentliggjøringsforordningen og taksonomiforordningen er fastsatt som del av en helhetlig plan om å dreie kapital over mot mer bærekraftige investeringer, håndtere finansiell risiko som følger av klimaendringer, ressursutarming, miljøforringelse og sosiale problemer, og fremme åpenhet og langsiktighet i finansiell og økonomisk aktivitet. Gjennomføringen av forordningene er forventet å gi samfunnsøkonomisk gevinst gjennom bidrag til økte investeringer i bærekraftige økonomiske aktiviteter, og til reduksjon i klimagassutslipp og oppnåelse av andre miljømål.

Forordningene innfører regler på et område som i liten grad har vært regulert i norsk rett. Under arbeidet med Europakommisjonens handlingsplan for finansiering av bærekraftig vekst, ble det gjennomført en omfattende konsekvensutredning.¹² Der ble det bl.a. pekt på at forordningene og andre tiltak vil redusere informasjonsasym-

metrien mellom finansmarkedsaktører og sluttinvestorer, og bidra til harmonisering av ulike metoder for å identifisere bærekraftige aktiviteter og investeringer. Dette vil kunne øke tiltroen til finansielle produkter som markedsføres som bærekraftige, og bidra til nye investeringsstrategier og finansielle produkter. Kostnadene ved å integrere bærekraftsfaktorer i investeringsbeslutninger og å offentliggjøre bærekraftsrelatert informasjon, forventes i utredningen å være relativt begrenset. Kommisjonen pekte på at for finansforetak som har utviklet egne taksonomier for klassifisering av bærekraftige investeringer, vil bruk av den nye taksonomien kunne innebære kostnader, men disse vil i alle tilfeller være lavere enn gevinstene ved å benytte en felleseuropeisk taksonomi.

De siste årene har det vært sterk vekst i etterspørselen etter «grønne» og «bærekraftige» investeringer. Lite enhetlige standarder for vurdering og klassifisering av aktiviteter og investeringsprodukter kan gjøre det krevende for både profesjonelle og ikke-profesjonelle investorer å orientere seg i markedet og sammenligne produkter og investeringer. Såkalte ESG-vurderinger, der ratingbyråer vurderer i hvilken grad foretak tar hensyn til forhold knyttet til miljø, samfunnsansvar og eierstyring, bidrar til bedre informasjon til markedet. OECD har imidlertid funnet at det ofte er store variasjoner i vurderinger av samme foretak, og at det generelt er lav korrelasjon mellom de ulike vurderingene som tilbys.¹³ Mangel på enhetlige standarder kan begrense utviklingen av markedet for investeringsprodukter som har beviselige klima- eller miljøeffekter, og øke risikoen for grønnvasking, det vil si at produkter markedsføres som grønne uten å ha slike beviselige effekter. Finanstilsynet har pekt på at kombinasjonen av manglende standarder og sterk vekst i etterspørselen etter grønne investeringer, øker risikoen for grønnvasking.

Gjennom å etablere et system for klassifisering av bærekraftige økonomiske aktiviteter og enhetlige krav til informasjon som finansmarkeds-

¹² «Commission staff working document, Impact assessment, SWD (2018) 264 final».

¹³ Se OECDs rapport «ESG Investing: Practices, Progress and Challenges».

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

deltagere skal offentliggjøre, forventes forordningene å bidra til vekst og økt konkurranse i markedet for bærekraftige finansielle produkter. Forordningen kan legge til rette for investeringer i bærekraftige prosjekter og eiendeler som vil bidra til å underbygge en omstilling til en mer bærekraftig økonomi i tråd med nasjonale og internasjonale klima- og miljøambisjoner.

6.2 Konsekvenser for foretak og investorer

6.2.1 Offentliggjøringsforordningen

En rekke aktører blir gjennom offentliggjøringsforordningen underlagt nye krav og rapporteringsplikter. Kravene etter forordningen er omfattende og detaljerte, og antas å medføre en ikke ubetydelig ressursbruk for foretakene. Foretakene vil måtte endre sin praksis på flere områder, og det antas at særlig dokumentasjonen som skal gis til investorer før avtaleinngåelse vil måtte forbedres og revideres hyppigere.

De økonomiske og administrative konsekvensene for aktørene vil imidlertid avhenge av om de allerede tar hensyn til bærekraftsfaktorer i sin virksomhet. I Kommisjonens konsekvensutredning pekes det på at for aktører som allerede tar hensyn til bærekraftsfaktorer, vil kostnadene knyttet til gjennomføringen av det nye regelverket være begrensede. For aktører som fra før ikke tar hensyn til slike faktorer, forventer Kommisjonen at det vil påløpe visse, men ikke svært høye, kostnader knyttet til etterlevelse av offentliggjøringsforordningens krav. For aktører som tar særlig hensyn til bærekraft i sin virksomhet, vil opplysnings- og informasjonskravene i forordningen kunne gi betydelige positive virkninger, siden innsatsen blir synliggjort i sammenligning med andre aktører.

Kravene i offentliggjøringsforordningen øker åpenheten og tilgjengeligheten av informasjon rundt miljø, sosiale forhold og selskapsstyring, og vil bidra til å redusere asymmetrien av informasjon mellom de ulike aktørene. For sluttinvestorer vil offentliggjøring av bærekraftsinformasjon fra finansmarkedsdeltagere og finansielle rådgivere redusere kostnadene knyttet til å identifisere finansielle produkter og tjenester som samsvarer med deres preferanser. Ved å stille krav til åpenhet om hvordan finansielle produkter bidrar til oppnåelsen av konkrete miljømål, er regelverket egnet til å redusere risikoen for såkalt grønnvasking og dermed styrke investorers tiltro til finansielle produkter som markedsføres som grønne

eller bærekraftige. Økt tiltro til grønne eller bærekraftige investeringsprodukter kan bidra til økt konkurranse i dette markedet.

Departementets forslag om at kravene i offentliggjøringsforordningen gjøres gjeldende også for verdipapirforetak og forsikringsformidlere med færre enn tre ansatte, innebærer økonomiske og administrative konsekvenser for disse foretakene. Kostnadene for foretakene må imidlertid ses i sammenheng med at det å ikke underlegge slike aktører kravene bl.a. vil svekke forbrukerbeskyttelsen. I høringsnotatet legger dessuten Finanstilsynet til grunn at informasjonen som skal publiseres på foretakenes nettsider og i periodiske rapporter, i stor grad vil være informasjon som allerede er utarbeidet av tilbyder av produktet.

6.2.2 Taksonomiforordningen

Finansmarkedsdeltagere som tilbyr finansielle produkter, underlegges utvidede opplysnings- og rapporteringskrav etter taksonomiforordningen. Etterlevelse av kravene vil innebære kostnader for aktørene. Manglende informasjon fra foretak som finansmarkedsdeltagerne har investert i, kan på kort sikt være en utfordring og innebære ekstra-kostnader til datainnhenting. Det forventes at kostnadene vil bli lavere over tid, ved at tilgangen på relevant informasjon forbedres som følge av endrede krav til rapportering fra andre foretak og krav til digitalisering av rapporteringen som vil forenkle finansmarkedsdeltageres innhenting av informasjon.

Store foretak av allmenn interesse med over 500 ansatte, herunder store finansforetak, pålegges etter forordningen krav om å inkludere informasjon knyttet til taksonomien i sin periodiske rapportering. Dette vil innebære kostnader for foretakene, særlig ved innføringen av regelverket. For store ikke-finansielle foretak forventes kostnadene knyttet til vurderinger av om, og i hvilken grad, foretakets virksomhet kan klassifiseres som bærekraftig etter regelverket, å variere betydelig mellom foretak, bl.a. ut fra hvilken virksomhet foretaket driver, og om foretaket allerede gjør vurderinger av i hvilken grad egen virksomhet er miljømessig bærekraftig.

Kommisjonens utkast til en delegert rettsakt om utfyllende regler om rapportering etter taksonomiforordningen artikkel 8, inneholder overgangsordninger i form av trinnvis innføring av rapporteringskravene, som kan bidra til å redusere byrdene ved innføringen av regelverket. Videre utvikler Kommisjonen et nettbasert verk-

tøy som skal gjøre det enklere for foretakene og investorer å bruke taksonomien og tilhørende tekniske kriterier. Verktøyet vil være tilgjengelig fra 2022.

Virkningene av taksonomien på norske foretaks tilgang på kapital vil avhenge av i hvor stor grad finansforetak og investorer tilpasser sine investerings- og utlånsporteføljer til systemet. I lys av den store etterspørselen etter grønne investeringer, og i tråd med formålet med regelverket, vil norske foretak som driver aktiviteter som oppfyller kriteriene i taksonomien, kunne få bedre tilgang på kapital fremover. Tilsvarende vil kapitaltilgangen til foretak som driver aktiviteter som ikke oppfyller kriteriene, kunne påvirkes negativt. Taksonomien vil samtidig kunne gi disse foretakene insentiver til å omstille virksomheten i en mer bærekraftig retning for å tiltrekke seg kapital. Ved at investeringer og driftsutgifter knyttet til troverdige omstillingsplaner vil kunne anses å være i samsvar med taksonomien, kan taksonomien være et verktøy også for foretak som ønsker å finansiere omstilling av sin virksomhet til bærekraftige aktiviteter.

Gjennom opplysnings- og rapporteringskravene som finansmarkedsdeltagere og store finansforetak underlegges, kan også foretak som ikke er direkte underlagt slike krav, påvirkes av regelverket. Finansmarkedsdeltagere vil være avhengige av informasjon fra foretak de har investert i for å oppfylle sine opplysningsforpliktelser etter forordningene. I forbindelse med kapitalinnhenting vil derfor også mindre foretak kunne måtte dokumentere om, og i hvilken grad, deres aktiviteter kan klassifiseres som bærekraftige etter taksonomien. For investorer og banker vil vurderinger og eventuell verifisering av hvorvidt foretakenes aktiviteter oppfyller tekniske kriterier, innebære kostnader som kan påvirke finansieringskostnadene for foretakene. Kostnadene vil avhenge av foretakenes virksomhet, men forventes å være lavere for mindre foretak som driver færre aktiviteter. Som for større foretak, kan også kostnadene for små og mellomstore foretak med bærekraftige aktiviteter veies opp av bedre tilgang på kapital.

Taksonomiforordningen stiller ikke eksplisitte krav om revisjon eller ekstern verifisering av

klassifiseringen av økonomiske aktiviteter. Finansmarkedsdeltagere forventes likevel å påse at klassifiseringen av underliggende investeringer er i samsvar med de tekniske kriteriene som blir fastsatt av Kommisjonen. Departementet legger til grunn at for enkelte økonomiske aktiviteter vil investorer være avhengige av ekstern ekspertise for å gjøre slike vurderinger. Som for grønne obligasjoner vil det derfor kunne vokse frem et marked for uavhengig tredjepartsverifisering av klassifisering av økonomiske aktiviteter. I Kommisjonens forslag til endringer i regnskapsdirektivet (se omtale i avsnitt 3.3.1.2) er det foreslått å innføre krav om revisjon av rapporteringen foretakene skal gjøre etter taksonomiforordningen artikkel 8.

6.3 Konsekvenser for myndighetene

Finanstilsynet får nye oppgaver som følge av gjennomføring av forordningene, i og med at det må føres tilsyn med at aktørene etterlever opplysnings- og rapporteringskrav. Det kan nødvendigvis gjøre noe økt tilsynsaktivitet, i tillegg til at Finanstilsynet kan ha behov for å bygge opp kunnskap og etablere nødvendige verktøy og rutiner for tilsynsaktiviteten. I Finanstilsynets videre arbeid med bærekrafts- og klimarelatert regelverk, og i lys av utviklingen av krav til tilsynsmyndighetens oppfølging av taksonomiforordningen, kan det være hensiktsmessig med dialog mellom Finanstilsynet og Miljødirektoratet. Gjennomføringen av regelverket vil kunne øke omfanget av foretakenes virksomhet som kontrolleres under både dokumentbaserte og stedlige tilsyn. Videre kan det være behov for dialog mellom Finanstilsynet og Forbrukertilsynet for å avklare tilsynsmyndighetenes ansvar og oppfølging av finansmarkedsaktørenes markedsføring av finansielle produkter.

Kommunene kan påvirkes indirekte av forordningene, eksempelvis ved utstedelse av obligasjoner, gjennom at finansmarkedsdeltagere og store finansforetak pålegges opplysnings- og rapporteringskrav.

7 Merknader til de enkelte bestemmelsene

Til § 1

Offentliggjøringsforordningen gjelder for finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere, i samsvar med definisjonene i offentliggjøringsforordningen, henholdsvis artikkel 2(1) og 2(11). Taksonomiforordningen gjelder for finansmarkedsdeltagere og, jf. artikkel 8, for alle foretak som omfattes av plikten til å offentliggjøre ikke-finansielle opplysninger i samsvar med artikkel 19a eller 29a i direktiv (EU) 2013/34 (regnskapsdirektivet). Det vil si at artikkel 8 gjelder for store foretak som er foretak av allmenn interesse, og som på balansedagen overskrider kriteriet om et gjennomsnittlig antall på 500 ansatte i løpet av regnskapsåret. Den gjelder også for foretak av allmenn interesse som er morforetak i et stort konsern som på balansedagen på konsolidert grunnlag overskrider kriteriet om et gjennomsnittlig antall på 500 ansatte i løpet av regnskapsåret.

Til § 2

I *første* ledd inkorporeres forordning (EU) 2019/2088 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester i norsk rett som lov.

Andre ledd bestemmer at referanser til offentliggjøringsforordningen gjelder slik den til enhver tid er gjennomført og endret i norsk rett.

I *tredje ledd* gis departementet hjemmel til å fastsette utfyllende forskrifter til inkorporasjonsbestemmelsen. Dette gjør det mulig å gjennomføre utfyllende kommisjonsforordninger i norsk rett ved forskrift. Videre gir bestemmelsen departementet hjemmel til å gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, forordningen, dersom dette følger av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen. Hjemmelen gir departementet anledning til å gjennomføre EØS-relevante endringsforordninger til offentliggjøringsforordningen i forskrift, dersom endringene er av en karakter som normalt ville vært gjennomført i forskrift.

Til § 3

I *første* ledd inkorporeres forordning (EU) 2020/852 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 i norsk rett som lov.

Andre ledd bestemmer at referanser til taksonomiforordningen gjelder slik den til enhver tid er gjennomført og endret i norsk rett.

Bestemmelsens *tredje ledd* gir departementet hjemmel til å fastsette utfyllende forskrifter til inkorporasjonsbestemmelsen. Dette gjør det mulig å gjennomføre utfyllende kommisjonsforordninger i norsk rett ved forskrift. Videre gir bestemmelsen departementet hjemmel til å gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, forordningen, dersom dette følger av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen. Hjemmelen gir departementet anledning til å gjennomføre EØS-relevante endringsforordninger til taksonomiforordningen i forskrift, dersom endringene er av en karakter som normalt ville vært gjennomført i forskrift.

Til § 4

Bestemmelsen fastsetter at Finanstilsynet er tilsynsmyndighet og presiserer at finanstilsynsloven gjelder.

Til § 5

Bestemmelsen innebærer at loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Til § 6

Til endringen i regnskapsloven § 3-3 c:

Gjeldende § 3-3 c i regnskapsloven pålegger «store foretak» å gi en redegjørelse for samfunnsansvar i årsberetningen eller i annet offentlig tilgjengelig dokument. Med «store foretak» menes «store foretak» som definert i regnskapsloven § 1-5. Paragraf 6 endrer regnskapsloven § 3-3 c for foretak som i tillegg til å være omfattet av definisjonen av «store foretak» i regnskapsloven, er omfattet av formuleringen i direktiv

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

(EU) 2014/95 artikkel 1 1) nr. 1 første punktum eller 3) nr. 1 første punktum. Disse foretakene gi informasjon i samsvar med taksonomiforordningen artikkel 8. Det følger av taksonomiforordningen artikkel 8 at informasjonen skal gis i samme dokument som redegjørelsen etter første ledd.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og vedtak om samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852, i samsvar med et vedlagt forslag.

A

Forslag

til lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer

§ 1 *Anvendelsesområde*

Loven gjelder for:

1. Finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere nevnt i offentliggjøringsforordningen artikkel 2(1) og 2(11).
2. Foretak nevnt i taksonomiforordningen artikkel 8 nr. 1.

§ 2 *Offentliggjøringsforordningen*

EØS-avtalen vedlegg IX forordning (EU) 2019/2088 om offentliggjøring av bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester (offentliggjøringsforordningen) gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Når det i loven her vises til offentliggjøringsforordningen, menes forordningen slik den til enhver tid er gjennomført og endret etter første ledd eller fjerde ledd.

Offentliggjøringsforordningen skal også gjelde for forsikringsformidlere og verdipapirforetak, jf. offentliggjøringsforordningen artikkel 17 nr. 2

Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her og i forskrift gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, bestemmelsene gjennomført etter første ledd til gjennomføring av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

§ 3 *Taksonomiforordningen*

EØS-avtalen vedlegg IX forordning (EU) 2020/852 som etablerer rammeverket for et klassifiseringssystem for ulike bærekraftige aktiviteter (taksonomiforordningen), gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Når det i loven her vises til taksonomiforordningen, menes forordningen slik den til enhver tid er gjennomført og endret etter første eller tredje ledd.

Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her og i forskrift gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, bestemmelsene gjennomført etter første ledd til gjennomføring av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

§ 4 *Tilsyn*

Finanstilsynet fører tilsyn med overholdelse av bestemmelsene i denne loven og i forskrift gitt med hjemmel i denne loven etter reglene i finanstilsynsloven.

§ 5 *Ikrafttredelse*

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

§ 6 *Endringer i annen lov*

I lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap mv. gjøres følgende endringer:

§ 3-3 c tiende ledd skal lyde:

Foretak som nevnt i direktiv (EU) 2013/34 artikkel 19a og 29a, skal i tillegg gi informasjon som beskrevet i artikkel 8 i taksonomiforordningen, jf. lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer § 3.

Nåværende tiende ledd blir nytt 11. ledd.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

B

Forslag

til vedtak om samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

Stortinget samtykker til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852.

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088 av 27. november 2019 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter den ordinære regelverksprosedyren² og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 25. september 2015 vedtok FNs generalforsamling en ny global ramme for bærekraftig utvikling: «Agenda 2030 for bærekraftig utvikling» (heretter kalt «Agenda 2030»), der kjernen er målene for bærekraftig utvikling (heretter kalt «bærekraftsmålene»). I kommisjonsmeldingen av 22. november 2016 om de neste trinnene for en bærekraftig europeisk framtid knyttet bærekraftsmålene til Unionens politiske ramme for å sikre at alle unionstiltak og politiske initiativer, både i Unionen og globalt, allerede fra starten integrerer bærekraftsmålene. I sine konklusjoner av 20. juni 2017 bekreftet Rådet Unionens og medlemsstatenes beslutning om å gjennomføre Agenda 2030 på en fullstendig, konsekvent, omfattende, integrert og effektiv måte og i nært samarbeid med partnere og andre berørte parter.
- 2) Overgangen til en CO₂-fattig, mer bærekraftig, ressurseffektiv og sirkulær økonomi i tråd med bærekraftsmålene er avgjørende for å sikre den langsiktige konkurranseevnen til Unionens økonomi. Paris-avtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (heretter kalt «Paris-avtalen»), som ble godkjent av Unionen 5.

oktober 2016³ og trådte i kraft 4. november 2016, har som mål å styrke innsatsen mot klimaendringene, blant annet ved å sikre at kapitalstrømmene fremmer lave klimagassutslipp og en klimarobust utvikling.

- 3) For å nå målene i Paris-avtalen og oppnå en vesentlig reduksjon i risikoene ved og virkningene av klimaendringene er det overordnede målet å holde økningen i den globale gjennomsnittstemperaturen godt under 2 °C over førindustrielt nivå og å fortsette anstrengelsene for å begrense temperaturøkningen til 1,5 °C over førindustrielt nivå.
- 4) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF⁴, 2009/138/EF⁵, 2011/61/EU⁶, 2013/36/EU⁷, 2014/65/EU⁸, (EU) 2016/97⁹ og (EU) 2016/2341¹⁰ og europaparlaments- og rådsfor-

³ Rådsbeslutning (EU) 2016/1841 av 5. oktober 2016 om godkjenning på Den europeiske unions vegne av Paris-avtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (EUT L 282 av 19.10.2016, s. 1).

⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1).

⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltning av alternative investeringsfond (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/97 av 20. januar 2016 om forsikringsdistribusjon (EUT L 26 av 2.2.2016, s. 19).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2341 av 14. desember 2016 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak (EUT L 354 av 23.12.2016, s. 37).

¹ EUT C 62 av 15.2.2019, s. 97.

² Europaparlamentets holdning av 18. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 8. november 2019.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

ordning (EU) nr. 345/2013¹¹, (EU) nr. 346/2013¹², (EU) 2015/760¹³ og (EU)¹⁴ 2019/1238 har et felles mål om å legge til rette for adgangen til å starte og utøve virksomhet for innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS), kredittinstitusjoner, forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) som forvalter eller markedsfører alternative investeringsfond, herunder europeiske langsiktige investeringsfond (ELTIF), forsikringsforetak, verdipapirforetak, forsikringsformidlere, tjenstepensjonsforetak, forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond (EuVECA-forvaltere), forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap (EuSEF-forvaltere) og ytere av felleseuropeiske individuelle pensjonsprodukter. Disse direktivene og forordningene sikrer et mer ensartet vern for sluttinvestorene og gir dem lettere tilgang til et bredt spekter av finansielle produkter, samtidig som de fastsetter regler som gjør det mulig for sluttinvestorene å treffe velfunderte investeringsbeslutninger.

- 5) Opplysningene som gis til sluttinvestorene om hvordan bærekraftsrisikoer, hensynet til negative bærekraftskonsekvenser, bærekraftige investeringsmål eller fremmingen av miljømessige eller sosiale egenskaper er integrert i investeringsbeslutnings- og rådgivningsprosessene, er ikke tilstrekkelig utviklet, for slike opplysninger ennå ikke er underlagt harmoniserte krav.
- 6) Unntaket fra denne forordningen for finansrådgivere som sysselsetter færre enn tre personer, bør ikke berøre anvendelsen av bestemmelser i nasjonal rett som innarbeider direktiv 2014/65/EU og (EU) 2016/97, særlig reglene om investerings- og forsikringsrådgivning. Selv om disse rådgiverne ikke har plikt til å framlegge opplysninger i samsvar med denne forordningen, har de plikt til å vurdere og ta hensyn til bærekraftsrisikoer i sine rådgivningsprosesser.
- 7) Enheter som omfattes av denne forordningen, bør, avhengig av virksomhetens art, overholde reglene for finansmarkedsdeltakere om de produserer finansielle produkter, og reglene for finansrådgivere om de yter investeringsrådgivning eller forsikringsrådgivning. Der som disse enhetene samtidig utøver virksomhet både som finansmarkedsdeltakere og som finansrådgivere, bør de anses som finansmarkedsdeltakere når de opptrer som produsenter av finansielle produkter, herunder portefølje-forvaltning, og som finansrådgivere når de yter investerings- eller forsikringsrådgivning.
- 8) Ettersom Unionen i stadig større grad stilles overfor de katastrofale og uforutsigbare følgene av klimaendringene, ressursutarming og andre bærekraftsrelaterte problemer, haster det å få iverksatt tiltak for å mobilisere kapital, ikke bare gjennom offentlig politikk, men også fra sektoren for finansielle tjenester. Derfor bør finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere ha plikt til å legge fram konkrete opplysninger om sine strategier for å integrere bærekraftsrisikoer og ta hensyn til negative bærekraftskonsekvenser.
- 9) Uten harmoniserte unionsregler om bærekraftsrelaterte opplysninger til sluttinvestorer er det sannsynlig at medlemsstatene også framover vil vedta varierende tiltak på nasjonalt plan, og at de ulike sektorene for finansielle tjenester fortsatt vil benytte forskjellige strategier. På grunn av de store forskjellene i opplysningsstandarder vil ulikhetene i tiltak og strategier fortsette å skape betydelig konkurransevridding. Den parallelle utviklingen av markedsbasert praksis ut fra kommersielle prioriteringer fører dessuten til ulike resultater og medfører en ytterligere fragmentering av markedet som til og med kan gjøre at det indre marked fungerer enda mindre effektivt i framtiden. Forskjellene i opplysningsstandarder og markedsbasert praksis gjør det svært vanskelig å sammenligne ulike finansielle produkter og skaper ulike konkurransevilkår for disse produktene og for distribusjonskanalene og ytterligere hindringer på det indre marked. Disse forskjellene kan også være forvirrende for sluttinvestorene og påvirke deres investeringsbeslutninger. Når medlemsstatene skal sikre at Paris-avtalen overholdes, er det fare for at de kan vedta varierende nasjonale tiltak som kan være til hinder for et velfungerende indre marked og være til skade for finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere. Mangelen på harmoniserte regler for gjen-

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 av 17. april 2013 om europeiske venturekapitalfond (EUT L 115 av 25.4.2013, s. 1).

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 av 17. april 2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap (EUT L 115 av 25.4.2013, s. 18).

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 av 29. april 2015 om europeiske langsiktige investeringsfond (EUT L 123 av 19.5.2015, s. 98).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1238 av 20. juni 2019 om et felleseuropeisk pensjonsprodukt (PEPP) (EUT L 198 av 25.7.2019, s. 1).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

nomsiktighet gjør det dessuten vanskelig for sluttinvestorer å foreta en effektiv sammenligning av ulike finansielle produkter i ulike medlemsstater med hensyn til deres miljømessige, sosiale og styringsmessige risikoer og bærekraftige investeringsmål. Det er derfor nødvendig å gripe fatt i hindringene som foreligger for et velfungerende indre marked, og gjøre det enklere å sammenligne finansielle produkter for å unngå mulige framtidige hindringer.

- 10) Denne forordningen har som mål å redusere informasjonsasymmetrien i forholdet mellom oppdragsgiver og agent med hensyn til integreringen av bærekraftsrisikoer, hensynet til negative bærekraftskonsekvenser, fremmingen av miljømessige eller sosiale egenskaper, samt bærekraftig investering, ved å kreve at finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere når de opptre som agenter for sluttinvestorene (oppdragsgiverne), skal gi sluttinvestorene opplysninger før avtaleinngåelse og deretter løpende.
- 11) Denne forordningen utfyller opplysningskravene fastsatt i direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341 og forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013, (EU) 2015/760 og (EU) 2019/1238 og i nasjonal lovgivning om private og individuelle pensjonsprodukter. For å sikre systematisk og effektiv kontroll med at denne forordningen overholdes, bør medlemsstatene støtte seg på de vedkommende myndigheter som allerede er utpekt i henhold til disse reglene.
- 12) Denne forordningen opprettholder kravene om at finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere skal opptre i sluttinvestorenes interesse, herunder blant annet med hensyn til kravet om å utvise behørig aktsomhet før de foretar investeringer, fastsatt i direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341 og forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 og i nasjonal lovgivning om private og individuelle pensjonsprodukter. For å oppfylle sine plikter i henhold til disse reglene bør finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere i sine prosesser, herunder i sine framgangsmåter for behørig aktsomhet, integrere ikke bare alle relevante finansielle risikoer, men også alle relevante bærekraftsrisikoer som kan ha en relevant vesentlig negativ innvirkning på avkastningen på en investering eller et råd, og fortløpende vurdere disse. Der-

for bør finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere i sine retningslinjer angi hvordan de har integrert disse risikoene, og offentliggjøre disse retningslinjene.

- 13) I henhold til denne forordningen skal finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere som yter investeringsrådgivning eller forsikringsrådgivning i forbindelse med forsikringsbaserte investeringsprodukter, uavhengig av det finansielle produktets utforming og målmarked, offentliggjøre skriftlige retningslinjer for integrering av bærekraftsrisikoer, og sikre gjennomomsiktighet om denne integreringen.
- 14) En bærekraftsrisiko er en miljømessig, sosial eller styringsmessig hendelse eller omstendighet som dersom den oppstår, kan få en negativ vesentlig innvirkning på investeringens verdi som angitt i sektorregelverket, særlig direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341 eller delegerte rettsakter og tekniske reguleringsstandarder vedtatt i henhold til disse.
- 15) Denne forordningen bør ikke berøre reglene om integrering av risiko i henhold til direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341, forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 og nasjonal lovgivning om private og individuelle pensjonsprodukter, herunder blant annet relevante gjeldende forholdsmessighetskriterier med hensyn til den aktuelle virksomhetens størrelse, interne organisering og art, omfang og kompleksitet. Denne forordningen har som mål å øke gjennomomsiktigheten med hensyn til hvordan finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere integrerer bærekraftsrisikoer i sine investeringsbeslutninger og sin investerings- eller forsikringsrådgivning. Dersom vurderingen av bærekraftsrisikoer konkluderer med at det ikke foreligger noen bærekraftsrisikoer som anses å være relevante for det finansielle produktet, bør det redegjøres for årsakene til dette. Dersom vurderingen konkluderer med at disse risikoene er relevante, bør det gis opplysninger om i hvilken grad bærekraftsrisikoene kan påvirke resultatet for det finansielle produktet kvalitativt eller kvantitativt. Vurderingen av bærekraftsrisikoer og tilknyttede krav om opplysninger som finansmarkedsdeltakere skal framlegge før avtaleinngåelse, bør inngå i opplysningene som finansrådgivere skal gi før avtaleinngåelse. Finansrådgivere bør, før de gir sine råd, opplyse om hvordan de i sin prosess for utvel-

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

gelse av finansielle produkter som sluttinvestoren presenteres for, tar hensyn til bærekraftsrisikoer, uavhengig av sluttinvestorenes bærekraftspreferanser. Dette bør ikke berøre anvendelsen av bestemmelser i nasjonal rett som innarbeider direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) 2016/97, særlig finansmarkedsdeltakeres og finansrådgiveres plikter med hensyn produktstyring, vurderinger av egnethet og hensiktsmessighet og testen av krav og behov.

- 16) Investeringsbeslutninger og -råd kan forårsake, bidra til eller være direkte knyttet til negative, vesentlige eller sannsynligvis vesentlige konsekvenser for bærekraftsfaktorer.
- 17) For å sikre ensartet og konsekvent anvendelse av denne forordningen er det nødvendig å fastsette en harmonisert definisjon av «bærekraftig investering» som sikrer at investeringsobjektene følger god styringspraksis og føre-var-prinsippet om ikke å gjøre vesentlig skade, slik at verken miljømålet eller det sosiale målet skades i noen vesentlig grad.
- 18) Samtidig som finansmarkedsdeltakerne tar behørig hensyn til virksomhetens størrelse, art og omfang og typene finansielle produkter de tilbyr, bør de i sine prosesser, herunder i sine aktsomhetsvurderingsprosesser, når de vurderer de viktigste negative konsekvensene, enten de er vesentlige eller sannsynligvis vesentlige, av investeringsbeslutninger for bærekraftsfaktorer, integrere framgangsmåtene for vurdering av de viktigste negative konsekvensene parallelt med relevante finansielle risikoer og relevante bærekraftsrisikoer. Opplysningene om disse framgangsmåtene kan inneholde en beskrivelse av hvordan finansmarkedsdeltakerne oppfyller sitt bærekraftsrelaterte forvaltningsansvar og annet aksjeeierengasjement. Finansmarkedsdeltakerne bør på sine nettsteder gi opplysninger om disse framgangsmåtene og beskrivelser av de viktigste negative konsekvensene. I denne forbindelse bør Felleskomiteen for Den europeiske banktilsynsmyndighet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010¹⁵ (EBA), Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner opprettet ved europaparlaments- og rådsfor-

ordning (EU) nr. 1094/2010¹⁶ (EIOPA) og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010¹⁷ (ESMA) (heretter kalt «Felleskomiteen»), og finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere ta hensyn til retningslinjene for ansvarlig næringsliv utarbeidet av Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD) og prinsippene for ansvarlige investeringer som støttes av De forente nasjoner.

- 19) Å ta hensyn til bærekraftsfaktorer i investeringsbeslutnings- og rådgivningsprosessene kan gi fordeler ikke bare for finansmarkedene. Det kan gjøre realøkonomien mer robust og finanssystemet mer stabilt. Derved kan det i siste instans påvirke risikoen og avkastningen for finansielle produkter. Derfor er det avgjørende at finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere gir de opplysningene som er nødvendige for at sluttinvestorene kan treffe velbegrunnede investeringsbeslutninger.
- 20) Finansmarkedsdeltakere som tar hensyn til de viktigste negative konsekvensene av investeringsbeslutninger for bærekraftsfaktorer, bør for hvert finansielt produkt, før avtaleinngåelse, gi kortfattede kvalitative eller kvantitative opplysninger om hvordan disse konsekvensene vurderes, i tillegg til en erklæring om at opplysninger om de viktigste negative konsekvensene for bærekraftsfaktorer er tilgjengelige i den løpende rapporteringen. Viktigste negative konsekvenser bør forstås som konsekvenser av investeringsbeslutninger og -råd som får negativ innvirkning på bærekraftsfaktorer.
- 21) Fram til nå har det vært ulike ambisjonsnivåer for de bærekraftige produktene som er utviklet. Når det gjelder opplysningene som skal framlegges før avtaleinngåelse og opplysningene i de periodiske rapportene, er det derfor nødvendig å skille mellom kravene til finansielle produkter som fremmer miljømessige eller sosiale egenskaper, og kravene til finansi-

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

elle produkter som har som mål å ha en positiv innvirkning på miljø og samfunn. Derfor bør finansmarkedsdeltakere når det gjelder finansielle produkter med miljømessige eller sosiale egenskaper, opplyse om og i så tilfelle hvordan den utpekte indeksen, bærekraftsindeksen eller konvensjonelle indeksen er i tråd med disse egenskapene, og dersom det ikke benyttes noen referanseverdi, gi opplysninger om hvordan de finansielle produktenes bærekraftsegenskaper oppnås. Når det gjelder finansielle produkter som har som mål å ha en positiv innvirkning på miljø og samfunn, bør finansmarkedsdeltakerne gi opplysninger om hvilken referanseverdi for bærekraft de bruker for å måle bærekraftsresultat, og dersom det ikke benyttes noen referanseverdi, redegjøre for hvordan bærekraftsmålet oppnås. Disse opplysningene bør gis i deres årlige rapporter.

- 22) Denne forordningen berører ikke reglene for godtgjøring eller resultatvurdering av finansmarkedsdeltakeres og finansrådgiveres medarbeidere i henhold til direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341 og forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 eller gjennomføringsrettsakter og nasjonal rett om private og individuelle pensjonsprodukter, herunder blant annet relevante gjeldende forholdsmessighetskriterier med hensyn til den aktuelle virksomhetens størrelse, interne organisering og art, omfang og kompleksitet. Det bør imidlertid oppnås økt gjennomsiktighet kvalitativt eller kvantitativt om godtgjøringspolitikken til finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere som i sin investerings- eller forsikringsrådgivning fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring når det gjelder bærekraftsrisikoer, samtidig som godtgjøringsstrukturen er knyttet til risikostyrt resultat men ikke oppmuntrer til overdreven risikotaking når det gjelder bærekraftsrisikoer.
- 23) For å øke gjennomsiktigheten og for å informere sluttinvestorene bør tilgangen til informasjon om hvordan finansmarkedsdeltakerne og finansrådgiverne har integrert relevante bærekraftsrisikoer, enten de er vesentlige eller sannsynligvis vesentlige, i sine investeringsbeslutningsprosesser, herunder i de organisatoriske og risikostyrings- og foretaksstyringsmessige aspektene ved disse prosessene, og rådgivningsprosesser, reguleres gjennom krav om at disse enhetene skal ha kortfattede opplysninger om disse retningslinjene på sine nettstedet.
- 24) Opplysningskravene slik de nå er fastsatt i unionsretten, krever ikke framlegging av alle opplysninger som er nødvendige for at sluttinvestorene skal være behørig informert om den bærekraftsrelaterte innvirkningen av deres investeringer i finansielle produkter med miljømessige eller sosiale egenskaper eller finansielle produkter som har bærekraftsmål. Det bør derfor fastsettes mer spesifikke, standardiserte opplysningskrav for slike investeringer. For eksempel bør de finansielle produktenes samlede bærekraftsrelaterte innvirkning rapporteres regelmessig ved hjelp av indikatorer som er relevante for måling av det valgte målet for bærekraftig investering. Dersom en egnet indeks er utpekt som referanseverdi, bør disse opplysningene også gis om indeksen som er utpekt, og om en bred markedsindeks, slik at det er mulig å gjøre sammenligninger. Dersom EuSEF-forvaltere gjør tilgjengelig opplysninger om den positive sosiale virkningen som er målet for et bestemt fond, om de samlede sosiale resultatene som er oppnådd, og om metodene som er brukt i den forbindelse i samsvar med forordning (EU) nr. 346/2013, kan de eventuelt bruke disse opplysningene når de framlegger opplysninger i henhold til denne forordningen.
- 25) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU¹⁸ innfører krav om gjennomsiktighet i miljøspørsmål, sosiale spørsmål og foretaksstyringssspørsmål i ikke-finansiell rapportering. Den formen og presentasjonen som kreves etter nevnte direktiv, er imidlertid ikke alltid egnet for direkte bruk av finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere overfor sluttinvestorer. Finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere bør i henhold til denne forordningen ha mulighet til å bruke opplysninger i årsberetninger og ikke-finansielle rapporter i samsvar med nevnte direktiv, der dette er hensiktsmessig.
- 26) For å sikre at opplysninger som offentliggjøres på finansmarkedsdeltakernes og finansrådgivernes nettsteder er pålitelige, bør disse opplysningene holdes à jour, og det bør klart redegjøre for hvordan disse enhetene skal ha kortfattede opplysninger om disse retningslinjene på sine nettsteder.

¹⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- gjøres for enhver revisjon og endring av opplysningene.
- 27) Selv om denne forordningen ikke gjelder nasjonale trygdeordninger som er omfattet av forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009, bør medlemsstatene – ettersom de i stadig større grad åpner deler av forvaltningen av de pliktige pensjonsordningene i sine trygdeordninger for finansmarkedsdeltakere eller andre privatrettslige enheter, og ettersom disse ordningene er eksponert for bærekraftsrisikoer og kan ta hensyn til negative bærekraftskonsekvenser, fremme miljømessige eller sosiale egenskaper eller etterstrebe bærekraftige investeringer – bør de ha mulighet til å anvende denne forordningen på slike ordninger for å redusere informasjonsasymmetrien.
- 28) Denne forordningen bør ikke være til hinder for at en medlemsstat kan vedta eller opprettholde strengere bestemmelser om offentliggjøring av retningslinjer for tilpasning til klimaendringene og tilleggsopplysninger til sluttinvestorer med hensyn til bærekraftsrisikoer, forutsatt at de berørte finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere har sitt hovedkontor på medlemsstatens territorium. Slike bestemmelser bør imidlertid ikke hindre effektiv anvendelse av denne forordningen eller oppnåelsen av dens mål.
- 29) I henhold til direktiv (EU) 2016/2341 er tjenstepensjonsforetak allerede pålagt å anvende foretaks- og risikostyringsregler på sine investeringsbeslutninger og risikovurderinger for å sikre kontinuitet og regelmessighet. Investeringsbeslutninger og vurderingen av relevante risikoer, herunder miljømessige, sosiale og styringsmessige risikoer, bør foretas på en slik måte at de sikrer at interessene til tjenstepensjonsforetakenes medlemmer og pensjonsmottakere blir ivaretatt. EIOPA bør utstede retningslinjer som angir hvordan tjenstepensjonsforetakene i sine investeringsbeslutninger og risikovurderinger skal ta hensyn til miljømessige, sosiale og styringsmessige risikoer i henhold til nevnte direktiv.
- 30) EBA, EIOPA og ESMA (heretter samlet kalt «de europeiske tilsynsmyndighetene») bør gjennom Felleskomiteen få i oppdrag å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for ytterligere å spesifisere innholdet i, metodene for og presentasjonen av opplysninger i tilknytning til bærekraftsindikatorer med hensyn til klimarelaterte og andre miljørelaterte negative konsekvenser, sosiale spørsmål og personalspørsmål, samt spørsmål knyttet til respekt for menneskerettighetene og bekjempelse av korrupsjon, samt angi hvordan opplysningene skal presenteres og hva de skal inneholde med hensyn til fremmingen av miljømessige eller sosiale egenskaper og bærekraftige investeringsmål som skal offentliggjøres i dokumentene som skal framlegges for avtaleinngåelse, i årsrapportene og på nettstedene til finansmarkedsdeltakerne i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.
- 31) De europeiske tilsynsmyndighetene bør gjennom Felleskomiteen få i oppdrag å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette en standard for presentasjonen av opplysninger om fremming av miljømessige eller sosiale egenskaper og bærekraftige investeringer i markedsføringen. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.
- 32) Ettersom årsrapporter i prinsippet sammenfatter forretningsresultatene for hele kalenderår, bør bestemmelsene i denne forordningen om krav om gjennomsiktighet i slike rapporter ikke få anvendelse før 1. januar 2022.
- 33) Reglene for offentlighet i denne forordningen bør utfylle bestemmelsene i direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341 og forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013, (EU) 2015/760 og (EU) 2019/1238.
- 34) Denne forordningen er forenlig med de grunnleggende rettighetene og de prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
- 35) Ettersom målene for denne forordningen, som er å styrke vernet for sluttinvestorer og forbedre opplysningene de får, herunder i tilfeller der sluttinvestorer gjør kjøp over landegrensene, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor, på grunn av behovet for å fastsette ensartede opplysningskrav, bedre

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Formål

Denne forordningen fastsetter harmoniserte regler for finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere om gjennomsiktighet med hensyn til integreringen av bærekraftsrisikoer, hensynet til negative bærekraftskonsekvenser i deres prosesser og formidlingen av bærekraftsrelaterte opplysninger om finansielle produkter.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «finansmarkedsdeltaker»
 - a) et forsikringsforetak som tilbyr et forsikringsbasert investeringsprodukt,
 - b) et verdipapirforetak som yter porteføljeforvaltning,
 - c) et tjenestepensjonsforetak,
 - d) en produsent av et pensjonsprodukt,
 - e) en forvalter av et alternativt investeringsfond (AIF-forvalter),
 - f) en yter av felleseuropeiske individuelle pensjonsprodukter (PEPP),
 - g) en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond registrert i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) nr. 345/2013,
 - h) en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap registrert i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 346/2013,
 - i) et forvaltningsselskap for en innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (forvaltningsselskap for UCITS-fond), eller
 - j) en kredittinstitusjon som yter porteføljeforvaltning,
- 2) «forsikringsforetak» et forsikringsforetak med tillatelse i henhold til artikkel 18 i direktiv 2009/138/EF,
- 3) «forsikringsbasert investeringsprodukt»
 - a) et forsikringsbasert investeringsprodukt som definert i artikkel 4 nr. 2 i europaparla-

ments- og rådsforordning (EU) nr. 1286/2014¹⁹, eller

- b) et forsikringsprodukt som tilbys en profesjonell investor, og som har en løpetid eller gjenkjøpsverdi som helt eller delvis er direkte eller indirekte eksponert mot markedssvingninger,
- 4) «forvalter av et alternativt investeringsfond» eller «AIF-forvalter» en AIF-forvalter som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU,
- 5) «verdipapirforetak» et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2014/65/EU,
- 6) «porteføljeforvaltning» porteføljeforvaltning som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 8 i direktiv 2014/65/EU,
- 7) «tjenestepensjonsforetak» et tjenestepensjonsforetak som er godkjent eller registrert i samsvar med artikkel 9 i direktiv (EU) 2016/2341, bortsett fra et foretak som en medlemsstat har valgt å anvende artikkel 5 i nevnte direktiv på, eller som forvalter pensjonsordninger med til sammen færre enn 15 medlemmer,
- 8) «pensjonsprodukt»
 - a) et pensjonsprodukt som nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav e) i forordning (EU) nr. 1286/2014, eller
 - b) et individuelt pensjonsprodukt som nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav g) i forordning (EU) nr. 1286/2014,
- 9) «felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt» eller «PEPP» et produkt som nevnt i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) 2019/1238,
- 10) «forvaltningsselskap for UCITS-fond»
 - a) et forvaltningsselskap som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2009/65/EF,
 - b) et investeringsselskap som er godkjent i samsvar med direktiv 2009/65/EF, og som ikke har utpekt et forvaltningsselskap med tillatelse i henhold til nevnte direktiv til å forestå forvaltningen,
- 11) «finansrådgiver»
 - a) en forsikringsformidler som yter forsikringsrådgivning med hensyn til forsikringsbaserte investeringsprodukter,
 - b) et forsikringsforetak som yter forsikringsrådgivning med hensyn til forsikringsbaserte investeringsprodukter,

¹⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1286/2014 av 26. november 2014 om nøkkelinformasjonsdokumenter om sammensatte og forsikringsbaserte investeringsprodukter for ikke-profesjonelle investorer (PRIIP) (EUT L 352 av 9.12.2014, s. 1).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- c) en kredittinstitusjon som yter investeringsrådgivning,
 - d) et verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning,
 - e) en AIF-forvalter som yter investeringsrådgivning i samsvar med artikkel 6 nr. 4 bokstav b) i) i direktiv 2011/61/EU, eller
 - f) et forvaltningsselskap for UCITS-fond som yter investeringsrådgivning i samsvar med artikkel 6 nr. 3 bokstav b) i) i direktiv 2009/65/EF,
- 12) «finansielt produkt»
- a) en portefølje som forvaltes i samsvar med nr. 6,
 - b) et alternativt investeringsfond (AIF),
 - c) et forsikringsbasert investeringsprodukt,
 - d) et pensjonsprodukt,
 - e) en pensjonsordning,
 - f) en UCITS eller
 - g) et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt,
- 13) «alternative investeringsfond» eller «AIF-er» AIF-er som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU,
- 14) «pensjonsordning» en pensjonsordning som definert i artikkel 6 nr. 2 i direktiv (EU) 2016/2341,
- 15) «innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer» eller «UCITS» en innretning som er godkjent i samsvar med artikkel 5 i direktiv 2009/65/EF,
- 16) «investeringsrådgivning» investeringsrådgivning som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 4 i direktiv 2014/65/EU,
- 17) «bærekraftig investering» en investering i en økonomisk virksomhet som bidrar til et miljømål, målt for eksempel ved hjelp av sentrale indikatorer for ressurseffektivitet med hensyn til bruk av energi, fornybar energi, råstoffer, vann og jord, avfallsproduksjon og klimagassutslipp, eller dens innvirkning på det biologiske mangfoldet og sirkulær økonomi, eller en investering i en økonomisk virksomhet som bidrar til et sosialt mål, særlig en investering som bidrar til å bekjempe ulikhet eller fremmer sosial utjevning, sosial integrasjon og arbeidslivsrelasjoner, eller en investering i menneskelig kapital eller i økonomisk eller sosialt vanskeligstilte samfunn, forutsatt at investeringen ikke er til vesentlig skade for noen av disse målene, og at investeringsobjektene følger god styringspraksis, særlig med hensyn til forsvarlige ledelsesstrukturer, forholdet til de ansatte, godtgjøring til medarbeiderne og overholdelse av skattereglene,
- 18) «profesjonell investor» en kunde som oppfyller kriteriene fastsatt i vedlegg II til direktiv 2014/65/EU,
- 19) «ikke-profesjonell investor» en investor som ikke er en profesjonell investor,
- 20) «forsikringsformidler» en forsikringsformidler som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 3 i forordning direktiv (EU) 2016/97,
- 21) «forsikringsrådgivning» rådgivning som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 15 i direktiv (EU) nr. 2016/97,
- 22) «bærekraftsrisiko» en miljømessig, sosial eller styringsmessig hendelse eller omstendighet som dersom den oppstår, kan få en mulig eller faktisk negativ vesentlig innvirkning på investeringens verdi,
- 23) «europaisk langsiktig investeringsfond» eller «ELTIF» et fond med tillatelse i samsvar med artikkel 6 i forordning (EU) 2015/760,
- 24) «bærekraftsfaktorer» miljøspørsmål, sosiale spørsmål og personalspørsmål samt spørsmål knyttet til respekt for menneskerettighetene og bekjempelse av korrupsjon.

Artikkel 3

Gjennomsiktighet om retningslinjer for bærekraftsrisikoer

1. Finansmarkedsdeltakere skal på sine nettstedet offentliggjøre opplysninger om sine retningslinjer for integrering av bærekraftsrisikoer i sin investeringsbeslutningsprosess.
2. Finansrådgivere skal på sine nettsteder offentliggjøre opplysninger om sine retningslinjer for integrering av bærekraftsrisikoer i sin investeringsrådgivning eller forsikringsrådgivning.

Artikkel 4

Gjennomsiktighet om negative bærekraftskonsekvenser på enhetsnivå

1. Finansmarkedsdeltakere skal på sine nettsteder offentliggjøre og holde følgende à jour:
 - a) Dersom de tar hensyn til de viktigste negative konsekvensene av investeringsbeslutninger for bærekraftsfaktorer: en erklæring om retningslinjer for behørig aktsomhet med hensyn til disse konsekvensene, som tar behørig hensyn til virksomhetens størrelse, art og omfang og typene finansielle produkter de tilbyr, eller
 - b) dersom de ikke tar hensyn til negative konsekvenser av investeringsbeslutninger for bærekraftsfaktorer: en klar begrunnelse for

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- hvorfor de ikke gjør det, herunder opplysninger om og i så tilfelle når de har til hensikt å ta hensyn til slike negative konsekvenser, dersom dette er relevant.
2. Finansmarkedsdeltakere skal i opplysningene gitt i samsvar med nr. 1 bokstav a) minst ta med følgende:
 - a) Opplysninger om sine retningslinjer for identifisering og prioritering av de viktigste negative konsekvensene og indikatorene for bærekraft.
 - b) En beskrivelse av de viktigste negative bærekraftskonsekvensene og av eventuelle iverksatte eller planlagte tiltak i den forbindelse.
 - c) Korte sammendrag av eventuelle retningslinjer for aksjeeierengasjement i samsvar med artikkel 3g i direktiv 2007/36/EF.
 - d) En henvisning til sin tilslutning til regler for ansvarlig forretningsførsel og internasjonalt anerkjente standarder for behørig aktsomhet og rapportering, samt dersom det er relevant, opplysninger om i hvilken grad de følger målene i Paris-avtalen.
 3. Som unntak fra nr. 1 skal finansmarkedsdeltakere som på balansedagen overstiger kriteriet om et gjennomsnittlig antall på 500 ansatte i løpet av regnskapsåret, på sine nettstedet fra og med 30. juni 2021 offentliggjøre og holde à jour en erklæring om sine retningslinjer for behørig aktsomhet med hensyn til de viktigste negative konsekvensene av investeringsbeslutninger for bærekraftsfaktorer. Erklæringen skal minst inneholde opplysningene nevnt i nr. 2.
 4. Som unntak fra nr. 1 skal finansmarkedsdeltakere som er morforetak i et stort konsern som nevnt i artikkel 3 nr. 7 i direktiv 2013/34/EU, og som på balansedagen for konsernet på konsolidert grunnlag overstiger kriteriet om et gjennomsnittlig antall på 500 ansatte i løpet av regnskapsåret, fra og med 30. juni 2021 på sine nettstedet offentliggjøre og holde à jour en erklæring om sine retningslinjer for behørig aktsomhet med hensyn til de viktigste negative konsekvensene av investeringsbeslutninger for bærekraftsfaktorer. Erklæringen skal minst inneholde opplysningene nevnt i nr. 2.
 5. Finansielle rådgivere skal på sine nettstedet offentliggjøre og holde følgende à jour:
 - a) Opplysninger om de i sin investeringsrådgivning eller forsikringsrådgivning tar hensyn til de viktigste negative konsekvensene for bærekraftsfaktorer, samtidig som de tar behørig hensyn til virksomhetens størrelse, art og omfang og typene finansielle produkter de gir råd om, eller
 - b) opplysninger om hvorfor de i sin investeringsrådgivning eller forsikringsrådgivning ikke tar hensyn til negative konsekvenser av investeringsbeslutninger for bærekraftsfaktorer, og dersom det er relevant, også opplysninger om og i tilfelle når de har til hensikt å ta hensyn til slike negative konsekvenser.
 6. De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen innen 30. desember 2020 utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for innholdet i, metodene for og presentasjonen av opplysningene nevnt i nr. 1–5 med hensyn til bærekraftsindikatorer for negative konsekvenser for klimaet og andre miljørelaterte negative konsekvenser.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal ved behov innhente bidrag fra Det europeiske miljøvernbyrået og Europakommisjonens felles forskningssenter.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.
 7. Innen 30. desember 2021 skal de europeiske tilsynsmyndighetene gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for innholdet i, metodene for og presentasjonen av opplysningene nevnt i nr. 1–5 med hensyn til bærekraftsindikatorer for negative konsekvenser på området sosiale spørsmål og personalspørsmål, samt spørsmål knyttet til respekt for menneskerettighetene og bekjempelse av korrupsjon.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

Artikkel 5

Gjennomslutlighet om godtgjøringspolitikken i forbindelse med integreringen av bærekraftsrisikoer

1. Finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere skal i sin godtgjøringspolitikk ta med opplysninger om hvordan politikken er forenlig med integreringen av bærekraftsrisikoer, og skal offentliggjøre disse opplysningene på sitt nettsted.
2. Opplysningene nevnt i nr. 1 skal inngå i en godtgjøringspolitikk som finansmarkedsdeltakere og økonomiske rådgivere er pålagt å innføre og holde à jour i samsvar med sektorregelverket, særlig direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341.

Artikkel 6

Gjennomslutlighet om integrering av bærekraftsrisikoer

1. Finansmarkedsdeltakere skal i opplysningene som skal framlegges før avtaleinngåelse, gi en beskrivelse av følgende:
 - a) Hvordan bærekraftsrisikoene er integrert i deres investeringsbeslutninger, og
 - b) resultatene av vurderingen av de sannsynlige konsekvensene av bærekraftsrisikoene for avkastningen på de finansielle produktene de tilbyr.

Dersom finansmarkedsdeltakerne anser at bærekraftsrisikoene ikke er relevante, skal beskrivelsene nevnt i første ledd omfatte en klar og kortfattet redegjørelse for årsakene til dette.
2. Finansrådgivere skal i opplysningene som skal framlegges før avtaleinngåelse, gi en beskrivelse av følgende:
 - a) Hvordan bærekraftsrisikoene er integrert i deres investerings- eller forsikringsrådgivning, og
 - b) resultatene av vurderingen av de sannsynlige konsekvensene av bærekraftsrisikoene for avkastningen på de finansielle produktene de gir råd om.

Dersom finansrådgiverne anser at bærekraftsrisikoene ikke er relevante, skal beskrivelsene nevnt i første ledd omfatte en klar og kortfattet redegjørelse for årsakene til dette.
3. Opplysningene nevnt i nr. 1 og 2 skal framlegges på følgende måte:

- a) For AIF-forvaltere: sammen med opplysningene til investorer som er nevnt i artikkel 23 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU.
- b) For forsikringsforetak: sammen med opplysningene som er nevnt i artikkel 185 nr. 2 i direktiv 2009/138/EF, eller i samsvar med artikkel 29 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/97 dersom det er relevant.
- c) For tjenstepensjonsforetak: sammen med opplysningene som er nevnt i artikkel 41 i direktiv (EU) 2016/2341.
- d) For forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond: sammen med opplysningene nevnt i artikkel 13 nr. 1 i forordning (EU) nr. 345/2013.
- e) For forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap: sammen med opplysningene nevnt i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EU) nr. 346/2013.
- f) For produsenter av pensjonsprodukter: skriftlig og i god tid før en ikke-profesjonell investor blir bundet av en avtale som gjelder et pensjonsprodukt.
- g) For forvaltningsselskaper for UCITS-fond: i prospektet nevnt i artikkel 69 i direktiv 2009/65/EF.
- h) For verdipapirforetak som yter portefølje-forvaltning eller investeringsrådgivning: i samsvar med artikkel 24 nr. 4 i direktiv 2014/65/EU.
- i) For kredittinstitusjoner som yter portefølje-forvaltning eller investeringsrådgivning: i samsvar med artikkel 24 nr. 4 i direktiv 2014/65/EU.
- j) For forsikringsformidlere og forsikringsforetak som yter forsikringsrådgivning med hensyn til forsikringsbaserte investeringsprodukter, og forsikringsformidlere som yter forsikringsrådgivning med hensyn til pensjonsprodukter som er eksponert mot markedssvingninger: i samsvar med artikkel 29 nr. 1 i direktiv (EU) 2016/97.
- k) For AIF-forvaltere av europeiske langsiktige investeringsfond: i prospektet nevnt i artikkel 23 i forordning (EU) nr. 2015/760.
- l) For tilbydere av felleseuropeiske individuelle pensjonsprodukter: i nøkkelinformasjonsdokumentet om felleseuropeiske individuelle pensjonsprodukter nevnt i artikkel 26 i forordning (EU) 2019/1238.

Artikkel 7

Gjennomsliktighet om negative bærekraftskonsekvenser på finansproduktnivå

1. Innen 30. desember 2022 skal finansmarkedsdeltakere som anvender artikkel 4 nr. 1 bokstav a) eller artikkel 4 nr. 3 eller 4, i opplysningene nevnt i artikkel 6 nr. 3 ta med følgende for hvert enkelt finansielle produkt:
 - a) En klar og begrunnet redegjørelse for om og i så tilfelle hvordan et finansielt produkt tar hensyn til de viktigste negative konsekvensene for bærekraftsfaktorer.
 - b) En erklæring om at opplysninger om de viktigste negative konsekvensene for bærekraftsfaktorer er tilgjengelige i opplysningene som skal gis i henhold til artikkel 11 nr. 2.Dersom opplysningene nevnt i artikkel 11 nr. 2 omfatter kvantifiseringer av de viktigste negative konsekvensene for bærekraftsfaktorer, kan disse opplysningene basere seg på bestemmelsene i de tekniske reguleringsstandardene som er vedtatt i henhold til artikkel 4 nr. 6 og 7.
2. Dersom en finansmarkedsdeltaker anvender artikkel 4 nr. 1 bokstav b), skal opplysningene nevnt i artikkel 6 nr. 3 omfatte en erklæring for hvert finansielle produkt om at finansmarkedsdeltakeren ikke tar hensyn til negative konsekvenser av investeringsbeslutninger for bærekraftsfaktorer, samt en redegjørelse for årsakene til dette.

Artikkel 8

Gjennomsliktighet om fremming av miljømessige eller sosiale egenskaper i opplysningene som skal framlegges før avtaleinngåelse

1. Dersom et finansielt produkt blant andre egenskaper fremmer miljømessige eller sosiale egenskaper eller en kombinasjon av disse egenskapene, forutsatt at selskapene som det investeres i, følger god styringspraksis, skal opplysningene som framlegges i henhold til artikkel 6 nr. 1 og 3, omfatte følgende:
 - a) Opplysninger om hvordan disse egenskapene oppnås.
 - b) Dersom en indeks er utpekt som referanseverdi, opplysninger om og i så tilfelle hvordan denne indeksen er i samsvar med disse egenskapene.
2. Finansmarkedsdeltakere skal i opplysningene som skal framlegges i henhold til artikkel 6 nr. 1 og 3, angi hvor metoden som bru-

kes for å beregne indeksen nevnt i nr. 1, er tilgjengelig.

3. De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til presentasjonen av og innholdet i opplysningene som skal framlegges i henhold til denne artikkel.

Ved utarbeiding av utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd, skal de europeiske tilsynsmyndighetene ta hensyn til de ulike typene finansielle produkter, deres egenskaper og forskjellene mellom dem, samt målet om at opplysningene skal være korrekte, rettvise, klare, ikke villedende, enkle og kortfattede.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd for Kommisjonen innen 30. desember 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 9

Gjennomsliktighet om bærekraftige investeringer i opplysningene som skal framlegges før avtaleinngåelse

1. Dersom et finansielt produkt har bærekraftig investering som mål, og en indeks er utpekt som referanseverdi, skal opplysningene som skal framlegges i henhold til artikkel 6 nr. 1 og 3, ledsages av følgende:
 - a) Opplysninger om hvordan den utpekte indeksen er i tråd med dette målet,
 - b) En redegjørelse for hvorfor og hvordan den utpekte indeksen for dette målet skiller seg fra en bred markedsindeks.
2. Dersom et finansielt produkt har bærekraftig investering som mål, og det ikke er utpekt noen indeks som referanseverdi, skal opplysningene som skal framlegges i henhold til artikkel 6 nr. 1 og 3, omfatte en redegjørelse for hvordan dette målet skal nås.
3. Dersom et finansielt produkt har reduksjon i karbonutslippene som mål, skal opplysningene som skal framlegges i henhold til artikkel 6 nr. 1 og 3, omfatte et mål om lav eksponering for CO₂-utslipp med sikte på å oppnå Paris-avtalens langsiktige globale oppvarmingsmål.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til delttagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

Som unntak fra nr. 2 skal opplysningene nevnt i artikkel 6, dersom det ikke foreligger en EU-referanseverdi for klimaomstilling eller en EU-referanseverdi for tilpasning til Paris-avtalen i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011²⁰, omfatte en detaljert redegjørelse for hvordan fortsatt innsats for å nå målet om å redusere karbonutslippene skal sikres med sikte på å oppnå Paris-avtalens langsiktige globale oppvarmingsmål.

4. Finansmarkedsdeltakere skal i opplysningene som skal framlegges i henhold til artikkel 6 nr. 1 og 3, angi hvor metodene som brukes for å beregne indeksene nevnt i nr. 1 og referanseverdiene nevnt i nr. 3 annet ledd, er tilgjengelige.
5. De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til presentasjonen av og innholdet i opplysningene som skal framlegges i henhold til denne artikkelen.

Ved utarbeiding av utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd, skal de europeiske tilsynsmyndighetene ta hensyn til de ulike typene finansielle produkter, deres mål som nevnt i nr. 1, 2 og 3, forskjellene mellom dem, samt målet om at opplysningene skal være korrekte, rettvise, klare, ikke villedende, enkle og kortfattede.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd for Kommisjonen innen 30. desember 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 10

Gjennomsiktighet om fremming av miljømessige eller sosiale egenskaper og om bærekraftige investeringer på nettsteder

1. Finansmarkedsdeltakere skal på sine nettsteder offentliggjøre og holde à jour følgende

opplysninger om hvert enkelt finansielt produkt nevnt i artikkel 8 nr. 1 og artikkel 9 nr. 1, 2 og 3:

- a) En beskrivelse av de miljømessige eller sosiale egenskapene eller målet om bærekraftig investering.
- b) Opplysninger om metodene som brukes for å vurdere, måle og overvåke de miljømessige eller sosiale egenskapene eller innvirkningen av de bærekraftige investeringene som er valgt for det finansielle produktet, herunder datakilder, kartleggingskriterier for underliggende eiendeler og relevante bærekraftsindikatorer som brukes for å måle det finansielle produktets miljømessige eller sosiale egenskaper eller samlede innvirkning på bærekraften.
- c) Opplysningene nevnt i artikkel 8 og 9.
- d) Opplysningene nevnt i artikkel 11.

Opplysningene som skal framlegges i henhold til første ledd, skal være klare, kortfattede og forståelige for investorene. De skal offentliggjøres på en måte som er korrekt, rettvise, klar, ikke villedende, enkel og kortfattet på et framtrædende, lett tilgjengelig område på nettstedet.

2. De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til innholdet i opplysningene nevnt i nr. 1 første ledd bokstav a) og b), og presentasjonskravene nevnt i annet ledd.

Ved utarbeiding av utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd, skal de europeiske tilsynsmyndighetene ta hensyn til de ulike typene finansielle produkter, deres egenskaper og mål som nevnt i nr. 1, samt forskjellene mellom dem. De europeiske tilsynsmyndighetene skal ajourføre de tekniske reguleringsstandardene i lys av utviklingen av regelverk og teknologi.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd for Kommisjonen innen 30. desember 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

²⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 av 8. juni 2016 om indekser som brukes som referanseverdier for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller for å måle investeringsfonds resultater, og om endring av direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 av 29.6.2016, s. 1).

Artikkel 11

Gjennomslutning om fremming av miljømessige eller sosiale egenskaper og om bærekraftige investeringer i periodiske rapporter

1. Dersom finansmarkedsdeltakere tilbyr et finansielt produkt som nevnt i artikkel 8 nr. 1 eller artikkel 9 nr. 1, 2 eller 3, skal de i de periodiske rapportene ta med en beskrivelse av følgende:
 - a) For et finansielt produkt som nevnt i artikkel 8 nr. 1: i hvilken utstrekning miljømessige eller sosiale egenskaper er oppnådd.
 - b) For et finansielt produkt som nevnt i artikkel 9 nr. 1, 2 eller 3:
 - i) det finansielle produktets samlede bærekraftsrelaterte innvirkning, ved hjelp av relevante bærekraftsindikatorer, eller
 - ii) dersom en indeks er utpekt som referanseverdi, en sammenligning mellom det finansielle produktets samlede bærekraftsrelaterte innvirkning og innvirkningen av den utpekte indeksen og en bred markedsindeks, ved hjelp av bærekraftsindikatorer.
2. Opplysningene nevnt i nr. 1, skal framlegges på følgende måte:
 - a) For AIF-forvaltere: i årsrapporten nevnt i artikkel 22 i direktiv 2011/61/EU.
 - b) For forsikringsforetak: skriftlig hvert år i samsvar med artikkel 185 nr. 6 i direktiv 2009/138/EF.
 - c) For tjenstepensjonsforetak: i årsrapporten nevnt i artikkel 29 i direktiv (EU) 2016/2341.
 - d) For forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond: i årsrapporten nevnt i artikkel 12 i forordning (EU) nr. 345/2013.
 - e) For forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap: i årsrapporten nevnt i artikkel 13 i forordning (EU) nr. 346/2013.
 - f) For produsenter av pensjonsprodukter: skriftlig i årsrapporten eller i en rapport i samsvar med nasjonal lovgivning.
 - g) For forvaltningsselskaper for UCITS-fond: i årsrapporten nevnt i artikkel 69 i direktiv 2009/65/EF.
 - h) For verdipapirforetak som yter portefølje-forvaltning: i en periodisk rapport som nevnt i artikkel 25 nr. 6 i direktiv 2014/65/EU.

- i) For kredittinstitusjoner som yter portefølje-forvaltning: i en periodisk rapport som nevnt i artikkel 25 nr. 6 i direktiv 2014/65/EU.
 - j) For tilbydere av felleseuropeiske individuelle pensjonsprodukter: i pensjonsoversikten nevnt i artikkel 36 i forordning (EU) 2019/1238.
3. Ved anvendelsen av nr. 1 kan finansmarkedsdeltakere bruke opplysninger fra årsberetningen i samsvar med artikkel 19 i direktiv 2013/34/EU eller opplysninger fra ikke-finansielle rapporter i samsvar med artikkel 19a i nevnte direktiv, dersom dette er relevant.
 4. De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til innholdet i og presentasjonen av opplysningene nevnt i nr. 1.

Ved utarbeiding av utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd, skal de europeiske tilsynsmyndighetene ta hensyn til de ulike typene finansielle produkter, deres egenskaper og mål, samt forskjellene mellom dem. De europeiske tilsynsmyndighetene skal ajourføre de tekniske reguleringsstandardene i lys av utviklingen av regelverk og teknologi.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd for Kommisjonen innen 30. desember 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 12

Gjennomgåelse av opplysninger

1. Finansmarkedsdeltakerne skal sikre at alle opplysninger som offentliggjøres i samsvar med artikkel 3, 5 eller 10, holdes à jour. Dersom en finansmarkedsdeltaker gjør endringer i opplysningene, skal det på samme nettsted offentliggjøres en klar redegjørelse for endringen.
2. Nr. 1 får tilsvarende anvendelse på finansrådgivere med hensyn til alle opplysninger som offentliggjøres i samsvar med artikkel 3 og 5.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

Artikkel 13

Markedsføring

1. Uten at det berører strengere sektorregelverk, særlig direktiv 2009/65/EF, 2014/65/EU og (EU) 2016/97 og forordning (EU) nr. 1286/2014, skal finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere sikre at deres markedsføring ikke er i strid med opplysninger framlagt i henhold til denne forordningen.
2. De europeiske tilsynsmyndighetene kan gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette en standard for presentasjonen av opplysninger om fremmingen av miljømessige eller sosiale egenskaper og bærekraftige investeringer. Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 14

Vedkommende myndigheter

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med sektorregelverket, særlig sektorregelverket nevnt i artikkel 6 nr. 3, og i samsvar med direktiv 2013/36/EU, overvåker finansmarkedsdeltakernes og finansrådgivernes overholdelse av kravene i denne forordningen. Vedkommende myndigheter skal ha all den tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
2. Ved anvendelsen av denne forordningen skal vedkommende myndigheter samarbeide med hverandre og uten unødig opphold gi hverandre de opplysningene som er relevante for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.

Artikkel 15

Gjennomslutning i tjenstepensjonsforetak og forsikringsformidlere

1. Tjenstepensjonsforetak skal offentliggjøre og holde à jour opplysningene nevnt i artikkel 3–7 og artikkel 10 nr. 1 første ledd, i samsvar med artikkel 36 nr. 2 bokstav f) i direktiv (EU) 2016/2341.
2. Forsikringsformidlere skal oversende opplysningene nevnt i artikkel 3, artikkel 4 nr. 5, artikkel 5, artikkel 6 og artikkel 10 nr. 1 første

ledd, i samsvar med artikkel 23 i direktiv (EU) 2016/97.

Artikkel 16

Pensjonsprodukter som omfattes av forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009

1. Medlemsstatene kan beslutte å anvende denne forordningen på produsenter av pensjonsprodukter som forvalter nasjonale trygdeordninger som er omfattet av forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009. I slike tilfeller skal produsentene av pensjonsprodukter som nevnt i artikkel 2 nr. 1 bokstav d), omfatte produsenter av pensjonsprodukter som forvalter nasjonale trygdeordninger, og produsenter av pensjonsprodukter nevnt i artikkel 2 nr. 8. I så tilfelle skal definisjonen av pensjonsprodukt i artikkel 2 nr. 8 anses å omfatte pensjonsproduktene nevnt i første punktum.
2. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de europeiske tilsynsmyndighetene om alle beslutninger de treffer i samsvar med nr. 1.

Artikkel 17

Unntak

1. Denne forordningen får verken anvendelse på forsikringsformidlere som yter forsikringsrådgivning med hensyn til forsikringsbaserte investeringsprodukter, eller på verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning, og som er foretak, uavhengig av deres juridiske form, herunder fysiske personer og selvstendig næringsdrivende, forutsatt at de sysselsetter færre enn tre personer.
2. Medlemsstatene kan beslutte å anvende denne forordningen på forsikringsformidlere som yter forsikringsrådgivning med hensyn til forsikringsbaserte investeringsprodukter, eller på verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning som nevnt i nr. 1.
3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de europeiske tilsynsmyndighetene om alle beslutninger de treffer i samsvar med nr. 2.

Artikkel 18

Rapport

De europeiske tilsynsmyndighetene skal vurdere i hvilken grad opplysningene framlegges frivillig i samsvar med artikkel 4 nr. 1 bokstav a) og artik-

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

kel 7 nr. 1 i bokstav a). Innen 10. september 2022 og deretter hvert år skal de europeiske tilsynsmyndighetene framlegge en rapport for Kommisjonen om beste praksis og utarbeide anbefalinger om standarder for frivillig rapportering. Denne årsrapporten skal vurdere konsekvensene av praksis for behørig aktsomhet med hensyn til opplysningene som skal framlegges i henhold til denne forordningen, og skal gi veiledning på dette området. Rapporten skal offentliggjøres og oversendes til Europaparlamentet og Rådet.

Artikkel 19

Vurdering

1. Innen 30. desember 2022 skal Kommisjonen vurdere anvendelsen av denne forordningen og særlig ta hensyn til
 - a) om henvisningen til gjennomsnittlig antall sysselsatte i artikkel 4 nr. 3 og 4 bør beholdes, erstattes eller ledsages av andre kriterier, og skal vurdere nytten og forholdsmessigheten av den administrative byrden dette innebærer,
 - b) om anvendelsen av denne forordningen kan hemmes av at data mangler eller er av suboptimal kvalitet, herunder indikatorene for negative konsekvenser for bærekrafts-

faktorer, som er knyttet til investeringsobjekter.

2. Rapporten nevnt i nr. 1 skal om nødvendig ledsages av forslag til regelverk.

Artikkel 20

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Denne forordningen får anvendelse fra 10. mars 2021.
3. Som unntak fra nr. 2 får artikkel 4 nr. 6 og 7, artikkel 8 nr. 3, artikkel 9 nr. 5, artikkel 10 nr. 2, artikkel 11 nr. 4 og artikkel 13 nr. 2 anvendelse fra 29. desember 2019, og artikkel 11 nr. 1 og 3 får anvendelse fra 1. januar 2022.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 27. november 2019.

For Europaparlamentet

D. M. Sassoli

President

For Rådet

T. Tuppurainen

President

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter den ordinære regelverksprosedyren² og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Artikkel 3 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte har som mål å opprette et indre marked som skal fremme bærekraftig utvikling i Europa som blant annet bygger på balansert økonomisk vekst, et høyt nivå for miljøvern og forbedring av miljøkvaliteten.
- 2) Den 25. september 2015 vedtok FNs generalforsamling en ny global ramme for bærekraftig utvikling, «Agenda 2030 for bærekraftig utvikling» («Agenda 2030»). Kjernen i Agenda 2030 er målene for bærekraftig utvikling («bærekraftsmålene») og omfatter samtlige tre dimensjoner av bærekraftig utvikling: den økonomiske, den sosiale og den miljømessige. I kommisjonsmeldingen av 22. november 2016 om de neste trinnene for en bærekraftig europeisk framtid knyttes bærekraftsmålene til Unionens politiske ramme for å sikre at bærekraftsmålene allerede fra starten av er integrert i alle unionstiltak og politiske initiativer både i Unionen og globalt. I sine konklusjoner av 20. juni 2017 bekreftet Rådet Unionens og medlemsstatenes beslutning om å gjennomføre Agenda 2030 på en fullstendig, konsek-

vent, omfattende, integrert og effektiv måte, i nært samarbeid med partnere og andre berørte parter. Den 11. desember 2019 offentliggjorde Kommisjonen sin melding med tittelen «The European Green Deal».

- 3) Paris-avtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring («Paris-avtalen»), ble godkjent av Unionen 5. oktober 2016³. Artikkel 2 nr. 1 bokstav c) i Paris-avtalen har som mål å styrke innsatsen mot klimaendringene, blant annet ved å sikre at kapitalstrømmene er forenlige med en utviklingsbane som vil gi lave klimagassutslipp og en klimarobust utvikling. I den forbindelse vedtok Det europeiske råd 12. desember 2019 konklusjoner om klimaendringer. I lys av dette utgjør denne forordningen et viktig skritt i innsatsen for å nå målet om en klimanøytral Union innen 2050.
- 4) Bærekraft og omstilling til en trygg, klimanøytral, klimarobust, mer ressurseffektiv og sirkulær økonomi er avgjørende for å sikre den langsiktige konkurranseevnen til Unionens økonomi. Bærekraft har lenge stått sentralt i Unionens prosjekt, og traktaten om Den europeiske union og traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) gjenspeiler de sosiale og miljømessige aspektene ved dette.
- 5) I desember 2016 ga Kommisjonen en høynivå-gruppe av eksperter i oppdrag å utarbeide en overordnet, omfattende unionsstrategi for bærekraftig finansiering. I rapporten fra høynivå-gruppen av eksperter som ble offentliggjort 31. januar 2018, oppfordres det til opprettelse av et teknisk robust klassifiseringssystem på unionsnivå for å klargjøre hvilke aktiviteter som skal anses som «grønne» eller «bærekraf-

¹ EUT C 62 av 15.2.2019, s. 103.

² Europaparlamentets holdning av 28. mars 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning ved første behandling av 15. april 2020 (EUT C 184 av 3.6.2020, s. 1). Europaparlamentets holdning av 17. juni 2020 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

³ Rådsbeslutning (EU) 2016/1841 av 5. oktober 2016 om godkjenning på Den europeiske unions vegne av Paris-avtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (EUT L 282 av 19.10.2016, s. 1).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

tige», med utgangspunkt i begrensning av klimaendringer.

- 6) I sin melding av 8. mars 2018 offentliggjorde Kommisjonen sin handlingsplan for finansiering av bærekraftig vekst og lanserte en ambisiøs og omfattende strategi for bærekraftig finansiering. Et av målene fastsatt i denne handlingsplanen, er å styre kapitalstrømmer mot bærekraftige investeringer for å oppnå bærekraftig og inkluderende vekst. Opprettelsen av et enhetlig klassifiseringssystem for bærekraftige aktiviteter er det viktigste og mest presserende tiltaket i handlingsplanen. I handlingsplanen erkjennes det at når kapitalstrømmer skal styres mot mer bærekraftige aktiviteter, må dette bygge på en felles, helhetlig forståelse av aktivitetenes og investeringenes miljømessige bærekraft. Som et første skritt vil klare retningslinjer med hensyn til hvilke aktiviteter som anses å bidra til miljømål, være til hjelp for å opplyse investorer om hvilke investeringer som finansierer miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter. Ytterligere veiledning om aktiviteter som bidrar til andre bærekraftsmål, herunder sosiale mål, kan utarbeides på et senere stadium.
- 7) Ettersom de globale miljøutfordringene er av systemisk art, trengs en systemisk framtidig strategi for miljømessig bærekraft som håndterer økende negative tendenser, som klimaendringer, tap av biologisk mangfold, globalt overforbruk av ressurser, knapphet på matvarer, nedbryting av ozonlaget, forsuring av havene, forringelse av ferskvannets kretsløp og endringer i arealbruken samt framkomsten nye trusler som farlige kjemikalier og kombinasjonsvirkningene av disse.
- 8) I europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1386/2013/EU⁴ oppfordres det til en økning i privat sektors finansiering av miljø- og klimarelaterte utgifter, særlig gjennom innføring av insentiver og metoder som oppmuntrer selskaper til å måle miljøkostnadene forbundet med deres virksomhet og det overskuddet som oppnås ved å bruke miljøtjenester.
- 9) For å oppnå bærekraftsmålene i Unionen må kapitalstrømmer kanaliseres mot bærekraftige investeringer. For å nå disse målene er det viktig å utnytte potensialet i det indre marked fullt ut. I denne sammenheng er det avgjørende å

fjerne hindringer for at kapital effektivt kan flyttes til bærekraftige investeringer i det indre marked, og å unngå at nye hindringer oppstår.

- 10) I betraktning av hvor stor denne utfordringen er, og de kostnadene som manglende eller for sene tiltak medfører, bør finanssystemet gradvis tilpasses slik at økonomien kan virke på en bærekraftig måte. Derfor må bærekraftig finansiering bli hovedregelen, og det må tas hensyn til finansielle produkter og tjenesters konsekvenser for bærekraften.
- 11) Å tilby finansielle produkter som har bærekraftsmål, er en effektiv måte å kanalisere private investeringer mot bærekraftige aktiviteter. Krav for å kunne markedsføre finansielle produkter eller foretaksobligasjoner som miljømessig bærekraftige investeringer, herunder krav fastsatt av medlemsstatene og Unionen for at finansmarkedsdeltakere og utstedere skal kunne bruke nasjonale merker, har som mål å styrke investorenes tillit og bevissthet om hvordan de finansielle produktene eller foretaksobligasjonene påvirker miljøet, skape synlighet og håndtere problemene med «grønnvasking». Innenfor rammen av denne forordningen viser grønnvasking til praksisen med å få en urettferdig konkurransefordel ved å markedsføre en finansielt produkt som miljøvennlig, mens det i virkeligheten ikke oppfyller grunnleggende miljøstandarder. Ennå er det bare noen få medlemsstater som har innført merkeordninger. Ordningene som finnes, baserer seg på ulike klassifiseringssystemer for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter. I betraktning av de politiske forpliktelsene i Paris-avtalen og på unionsplan er det sannsynlig at stadig flere medlemsstater vil opprette merkeordninger eller pålegge finansmarkedsdeltakerne eller utstederne andre krav med hensyn til finansielle produkter eller foretaksobligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige. I slike tilfeller vil medlemsstatene bruke sine egne nasjonale klassifiseringssystemer for å fastslå hvilke investeringer som anses som bærekraftige. Dersom de nasjonale merkeordningene eller kravene legger forskjellige kriterier til grunn for å fastslå hvilke økonomiske aktiviteter som anses som miljømessig bærekraftige, vil investorene få problemer med å sammenligne ulike investeringsmuligheter og derfor bli avskrekket fra å investere over landegrensene. I tillegg vil markedsdeltakere som ønsker å tiltrekke seg investeringer fra hele Unionen, måtte oppfylle ulike kriterier i ulike medlems-

⁴ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1386/2013/EU av 20. november 2013 om et allment miljøhandlingsprogram i Unionen fram til 2020 – «Et godt liv i en ressursbegrenset verden» (EUT L 354 av 28.12.2013, s. 171).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

stater for at deres aktiviteter skal anses som miljømessig bærekraftige. Mangelen på ensartede kriterier vil derfor medføre økte kostnader og utgjøre et betydelig negativt insitamant for markedsdeltakerne når det gjelder å gå inn på tverrnasjonale kapitalmarkeder for å gjøre bærekraftige investeringer.

- 12) Kriteriene for å fastslå om en økonomisk aktivitet skal anses som miljømessig bærekraftig, bør harmoniseres på unionsplan for å fjerne hindringer for det indre markedes virkemåte når det gjelder å skaffe midler til bærekraftsprosjekter og unngå at det oppstår hindringer for slike prosjekter i framtiden. Med en slik harmonisering vil det bli lettere for markedsdeltakerne å skaffe finansiering over landegrensene til sine miljømessig bærekraftige aktiviteter, ettersom deres økonomiske aktiviteter da vil kunne sammenlignes på grunnlag av ensartede kriterier slik at de kan velges ut som underliggende eiendeler for miljømessig bærekraftige investeringer. En slik harmonisering vil derfor gjøre det lettere å gjennomføre bærekraftige investeringer over landegrensene i Unionen.
- 13) Dersom finansmarkedsdeltakerne ikke gir investorene noen forklaring på hvordan aktivitetene de investerer i, bidrar til miljømålene, eller dersom finansmarkedsdeltakerne bruker ulike begreper i sine forklaringer på hva en miljømessig bærekraftig aktivitet er, vil det bli uforholdsmessig belastende for investorene å kontrollere og sammenligne ulike finansielle produkter. Det er påvist at denne praksisen avskrekker investorene fra å investere i miljømessig bærekraftige finansielle produkter. Manglende tillit hos investorene har dessuten en svært skadelig innvirkning på markedet for bærekraftige investeringer. Det har også blitt påvist at nasjonale regler og markedsbaserte initiativer som er iverksatt for å håndtere dette problemet nasjonalt, fører til fragmentering av det indre marked. Dersom finansmarkedsdeltakerne opplyser om hvordan og i hvilken grad de finansielle produktene som tilbys som miljømessig bærekraftige, investerer i aktiviteter som oppfyller kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter i henhold til denne forordningen, og dersom finansmarkedsdeltakerne anvender felles kriterier for slike opplysninger i hele Unionen, vil det bli lettere for investorene å sammenligne investeringsmuligheter på tvers av landegrensene, og investeringsobjektene vil anses til å gjøre sine forretningsmodel-

ler miljømessig mer bærekraftige. I tillegg vil investorene kunne investere i miljømessig bærekraftige finansielle produkter i hele Unionen med større tillit, noe som vil forbedre det indre markedes virkemåte.

- 14) For å gripe fatt i hindringene som foreligger for et velfungerende indre marked, og unngå at det oppstår slike hindringer i framtiden, bør medlemsstatene og Unionen pålegges å bruke et felles begrep for miljømessig bærekraftige investeringer når de innfører krav på nasjonalt plan og unionsplan for finansmarkedsdeltakere eller utstedere når det gjelder merking av finansielle produkter eller foretaksobligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige. For å unngå at markedet splittes opp og forbrukernes og investorenes interesser skades som følge av ulike oppfatninger av miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, bør nasjonale krav som finansmarkedsdeltakerne eller utstederne må overholde for å kunne markedsføre finansielle produkter eller foretaksobligasjoner som miljømessig bærekraftige, være basert på de ensartede kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter. Slike finansmarkedsdeltakere og utstederne omfatter også finansmarkedsdeltakere som tilbyr miljømessig bærekraftige finansielle produkter, og ikke-finansielle foretak som utsteder miljømessig bærekraftige foretaksobligasjoner.
- 15) Fastsettelsen av kriterier for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter kan oppmuntre markedsdeltakere som ikke omfattes av denne forordningen, til frivillig å offentliggjøre og legge fram opplysninger på sine nettsteder om sine miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter. Slike opplysninger vil ikke bare bidra til at finansmarkedsdeltakere og andre relevante aktører på finansmarkedene lett vil kunne identifisere hvilke markedsdeltakere som driver miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, men vil også gjøre det enklere for disse markedsdeltakerne å skaffe finansiering til sine miljømessig bærekraftige aktiviteter.
- 16) En klassifisering av miljømessig bærekraftige finansielle aktiviteter på unionsplan bør gjøre det mulig å utvikle en framtidig unionspolitikk som støtter bærekraftig finansiering, herunder unionsomfattende standarder for miljømessig bærekraftige finansielle produkter, og etter hvert etablere merker som formelt anerkjenner overholdelsen av disse standardene i hele Unionen. Den burde også kunne tjene som

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

utgangspunkt for andre økonomiske og lovgivningsmessige tiltak. For å fastslå i hvilken grad investeringer er miljømessig bærekraftige, er det nødvendig med ensartede lovfestede krav som bygger på ensartede kriterier for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, som en referanse for framtidig unionsrett som skal styre investeringer mot miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter.

- 17) Når det gjelder å oppnå bærekraftsmålene i Unionen, har politiske valg, som opprettelsen av Det europeisk fond for strategiske investeringer, bidratt effektivt til å kanalisere private investeringer mot bærekraftige investeringer, sammen med offentlige midler. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/1017⁵ fastsetter 40 % som klimainvesteringsmål for infrastruktur- og innovasjonsprosjekter innenfor rammen av Det europeisk fond for strategiske investeringer. Felles kriterier for å fastslå om økonomiske aktiviteter skal anses som bærekraftige, herunder deres miljøpåvirkning, vil kunne underbygge tilsvarende framtidige initiativer fra Unionen for å mobilisere investeringer som forfølger klimarelaterte mål eller andre miljømål.
- 18) For å unngå å skade investorenes interesser bør fondsforvaltere og institusjonelle investorer som tilbyr finansielle produkter, opplyse om hvordan og i hvilken grad de anvender kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter for å fastslå hvor miljømessig bærekraftige deres investeringer er. Opplysningene som legges fram, bør gjøre det mulig for investorene å forstå hvor stor andel av det finansielle produktets underliggende investeringer som er gjort i miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, som en prosent av alle det finansielle produktets underliggende investeringer, slik at investorene kan forstå i hvilken grad investeringen er miljømessig bærekraftig. Dersom det finansielle produktets underliggende investeringer er gjort i økonomiske aktiviteter som bidrar til et miljømål, bør opplysningene som skal framlegges, angi miljømålet eller -målene som det finansielle produktets underliggende investering bidrar til, samt hvordan og i hvilken grad det finansi-

elle produktets underliggende investeringer finansierer miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, og bør omfatte nærmere opplysninger om de respektive andelene for muliggjørende aktiviteter og omstillingsaktiviteter. Kommisjonen bør angi hvilke opplysninger som må legges fram for dette formål. Disse opplysningene bør gjøre det enkelt for nasjonale myndigheter å kontrollere om opplysningsplikten overholdes, og håndheve denne plikten i samsvar med gjeldende nasjonal rett. Finansmarkedsdeltakere som ikke tar hensyn til kriteriene for miljømessig bærekraftige investeringer, bør framlegge en erklæring om dette. For å unngå at opplysningsplikten omgås, bør denne plikten også gjelde i tilfeller der finansielle produkter markedsføres som å fremme miljøegenskaper, herunder finansielle produkter som har miljøvern i bred forstand som mål.

- 19) Opplysningsplikten fastsatt i denne forordningen utfyller reglene om bærekraftsrelaterte opplysninger fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088⁶. For å øke gjennomsiktigheten og sikre at finansmarkedsdeltakerne gir sluttinvestorene et objektivt sammenligningsgrunnlag med hensyn til hvor stor andel av investeringene som finansierer miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, utfyller denne forordningen reglene for gjennomsiktighet i opplysningene som gis før avtaler inngås, og i periodiske rapporter som fastsatt i forordning (EU) 2019/2088. Definisjonen av «bærekraftig investering» i forordning (EU) 2019/2088 omfatter investeringer i økonomiske aktiviteter som bidrar til et miljømål, som blant annet bør omfatte investeringer i «miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter» i henhold til denne forordningen. Forordning (EU) 2019/2088 anser for øvrig at en investering er en bærekraftig investering bare om den ikke er til betydelig skade for et miljømål eller et sosialt mål som fastsatt i nevnte forordning.
- 20) For å sikre at de bærekraftsrelaterte opplysningene i sektoren for finansielle tjenester er pålitelige, ensartede og sammenlignbare, bør opplysninger som skal legges fram i henhold til denne forordningen, i størst mulig grad anvende eksisterende bærekraftsindikatorer

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/1017 av 25. juni 2015 om Det europeiske fond for strategiske investeringer, Det europeiske senter for investeringsrådgivning og Den europeiske portal for investeringsprosjekter og om endring av forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 – Det europeiske fond for strategiske investeringer (EUT L 169 av 1.7.2015, s. 1).

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088 av 27. november 2019 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester (EUT L 317 av 9.12.2019, s. 1).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

som foreslått av Europaparlamentet i dets resolusjon av 29. mai 2018 om bærekraftig finansiering⁷. I denne sammenheng bør de tekniske screeningkriteriene i størst mulig grad baseres på bærekraftsindikatorer nevnt i forordning (EU) 2019/2088.

- 21) Når det gjelder økonomiske aktiviteter som drives av foretak som ikke er pålagt å legge fram opplysninger i henhold til denne forordningen, kan det unntaksvis forekomme at finansmarkedsdeltakerne etter en rimelig innsats ikke klarer å framskaffe de opplysningene som er relevante for å kunne fastslå på en pålitelig måte i hvilken grad de oppfyller de tekniske screeningkriteriene fastsatt i henhold til denne forordningen. I slike unntakstilfeller, og bare for økonomiske aktiviteter som det ikke er mulig å framskaffe fullstendige, pålitelige og aktuelle opplysninger for, bør finansmarkedsdeltakerne kunne gjøre supplerende vurderinger og estimater på grunnlag av opplysninger fra andre kilder. Slike vurderinger og estimater bør bare kompensere for begrensede, spesifikke deler av de ønskede dataelementene, og konklusjonene på dem bør være forsiktede. For å sikre at opplysningene til investorene er klare og ikke villedende, bør finansmarkedsdeltakerne klart og tydelig redegjøre for grunnlaget for sine konklusjoner og for årsakene til at de har måttet gjøre slike supplerende vurderinger og estimater for å kunne gi opplysninger til sluttinvestorene.
- 22) I sin melding av 20. juni 2019 med tittelen «Guidelines on non-financial reporting: Supplement on reporting climate-related information» anbefaler Kommisjonen at visse store selskaper bør rapportere på visse klimarelaterte resultatnøkkeltall (KPI) basert på rammen fastsatt i denne forordningen. Særlig er opplysninger om hvor stor andel av slike store ikke-finansielle foretaks omsetning, investeringsutgifter (CapEx) eller driftsutgifter (OpEx) som er forbundet med miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, samt KPI-er som er skreddersydde for store finansielle foretak, nyttige for investorer som er interessert i selskaper hvis produkter og tjenester

bidrar vesentlig til et av miljømålene fastsatt i denne forordningen. Det er derfor hensiktsmessig å kreve at slike store selskaper årlig offentliggjør slike KPI-er, og å spesifisere dette kravet ytterligere i delegerte rettsakter, særlig når det gjelder store finansielle foretak. Det vil være uforholdsmessig belastende om dette kravet utvides til mindre foretak, men mindre foretak kan frivillig vedta å offentliggjøre slike opplysninger.

- 23) For at det skal være mulig å fastslå i hvilken grad en gitt økonomisk aktivitet er miljømessig bærekraftig, bør det fastsettes en uttømmende liste over miljømål. De seks miljømålene denne forordningen bør dekke, er begrensning av klimaendringer, tilpasning til klimaendringer, bærekraftig bruk og beskyttelse av vann- og havressurser, omstilling til en sirkulær økonomi, forebygging og begrensning av forurensning samt beskyttelse og restaurering av biologisk mangfold og økosystemer.
- 24) En økonomisk aktivitet som har begrensning av klimaendringer som miljømål, bør bidra vesentlig til å stabilisere utslippene av klimagasser ved å unngå eller redusere utslippene eller ved å øke opptaket av klimagasser. Den økonomiske aktiviteten bør være i samsvar med det langsiktige temperaturmålet i Paris-avtalen. Miljømålet bør tolkes i samsvar med relevant unionsrett, herunder europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/31/EF⁸.
- 25) En økonomisk aktivitet som har tilpasning til klimaendringer som miljømål, bør bidra vesentlig til å redusere eller forebygge de negative konsekvensene av dagens klima eller framtidig forventet klima eller risikoene for slike negative konsekvenser, enten det er for aktiviteten selv eller for mennesker, natur eller eiendeler. Miljømålet bør tolkes i samsvar med relevant unionsrett og Sendai-rammeverket for katastroforebygging 2015–2030.

⁷ EUT C 76 av 9.3.2020, s. 23.

⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/31/EF av 23. april 2009 om geologisk lagring av karbondioksid og om endring av rådsdirektiv 85/337/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF og 2008/1/EF samt europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 av 5.6.2009, s. 114).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- 26) Miljømålet bærekraftig bruk og beskyttelse av vann- og havressurser bør tolkes i samsvar med unionsretten, herunder europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1380/2013⁹ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF¹⁰, 2006/7/EF¹¹, 2006/118/EF¹², 2008/56/EF¹³ og 2008/105/EF¹⁴, rådsdirektiv 91/271/EØF¹⁵, 91/676/EØF¹⁶ og 98/83/EF¹⁷ og kommisjonsbeslutning (EU) 2017/848¹⁸ samt kommisjonsmelding av 18. juli 2007 med tittelen «Addressing the challenge of water scarcity and droughts in the European Union», av 14. november 2012 med tittelen «A Blueprint to Safeguard Europe's Water Resources» og av 11. mars 2019 med tittelen «European Union Strategic Approach to Pharmaceuticals in the Environment».
- 27) Miljømålet omstilling til en sirkulær økonomi bør tolkes i samsvar med relevant unionsrett på områdene sirkulær økonomi, avfall og kjemikalier, herunder europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006¹⁹, (EF) nr. 1907/2006²⁰ og (EU) 2019/1021²¹ og europa-

parlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF²², 2000/53/EF²³, 2006/66/EF²⁴, 2008/98/EF²⁵, 2010/75/EU²⁶, 2011/65/EU²⁷, 2012/19/EU²⁸, (EU) 2019/883²⁹ og (EU) 2019/904³⁰, rådsdirektiv 1999/31/EF³¹, kommisjonsforordning (EU) nr. 1357/2014³² og kommisjonsbeslutning 2000/532/EF³³ og 2014/955/EU³⁴ samt kommisjonsmelding av 2. desember 2015 med tittelen «Closing the loop – An EU action plan for the Circular Economy» og av 16. januar 2018 med tittelen «A European Strategy for Plastics in a Circular Economy».

- 28) En økonomisk aktivitet kan bidra vesentlig til miljømålet omstilling til en sirkulær økonomi på flere måter. Den kan for eksempel øke produkters holdbarhet og gjøre det lettere å reparere, oppgradere og gjenbruke dem, eller redusere ressursbruken gjennom utforming og materialvalg slik at det blir lettere å bruke dem for nye formål, demontere dem og sortere ut materialer i bygg- og anleggssektoren, særlig for å redusere bruken av bygningsmaterialer og fremme gjenbruk av bygningsmate-

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1380/2013 av 11. desember 2013 om den felles fiskeripolitikk, om endring av rådsforordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt rådsbeslutning 2004/585/EF (EUT L 354 av 28.12.2013, s. 22)

¹⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området vannpolitikk (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

¹¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 2006/7/EF av 15. februar 2006 om styring av badevannets kvalitet og om oppheving av direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 av 4.3.2006, s. 37).

¹² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/118/EF av 12. desember 2006 om vern av grunnvann mot forurensning og forringelse (EUT L 372 av 27.12.2006, s. 19).

¹³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/56/EF av 17. juni 2008 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området havmiljøpolitikk (havstrategidirektivet) (EUT L 164 av 25.6.2008, s. 19).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/105/EF av 16. desember 2008 om miljøkvalitetsstandarder på området vannpolitikk og om endring og senere oppheving av rådsdirektiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF, 86/280/EØF og om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 84).

¹⁵ Rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40).

¹⁶ Rådsdirektiv 91/676/EØF av 12. desember 1991 om beskyttelse av vann mot forurensning forårsaket av nitrater fra landbruket (EFT L 375 av 31.12.1991, s. 1).

¹⁷ Rådsdirektiv 98/83/EF av 3. november 1998 om drikkevannets kvalitet (EFT L 330 av 5.12.1998, s. 32).

¹⁸ Kommisjonsbeslutning (EU) 2017/848 av 17. mai 2017 om fastsettelse av kriterier og metodestandarder for god miljøtilstand for havområder og spesifikasjoner og standardiserte metoder for overvåking og vurdering, og om oppheving av beslutning 2010/477/EU (EUT L 125 av 18.5.2017, s. 43).

¹⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 av 14. juni 2006 om overføring av avfall (EUT L 190 av 12.7.2006, s. 1).

²⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 av 18. desember 2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH), om opprettelse av et europeisk kjemikaliebyrå, om endring av direktiv 1999/45/EF og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 793/93 og kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/94 samt rådsdirektiv 76/769/EØF og kommisjonsdirektiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 av 30.12.2006, s. 1).

²¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) 2019/1021 av 20. juni 2019 om persistente organiske forurensende stoffer (EUT L 169 av 25.6.2019, s. 45).

²² Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

²³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF av 18. september 2000 om kasserte kjøretøyer (EFT L 269 av 21.10.2000, s. 34).

²⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/66/EF av 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og brukte batterier og akkumulatører, og om oppheving av direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 av 26.9.2006, s. 1).

²⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF av 19. november 2008 om avfall og om oppheving av visse direktiver (EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3).

²⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU av 24. november 2010 om industriutslipp (integriert forebygging og begrensning av forurensning) (EUT L 334 av 17.12.2010, s. 17).

²⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU av 8. juni 2011 om begrensning av bruken av visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk utstyr (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 88).

²⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/19/EU av 4. juli 2012 om avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE) (EUT L 197 av 24.7.2012, s. 38).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

rialer. Den kan også bidra vesentlig til miljømålet omstilling til en sirkulær økonomi ved å utvikle forretningsmodeller for produkter i form av tjenester og sirkulære verdikjeder, for å sikre at produkter, komponenter og materialer forblir så nyttige og verdifulle som mulig, lengst mulig. Enhver reduksjon av innholdet av farlige stoffer i materialer og produkter gjennom hele deres livsløp, herunder ved at de erstattes med sikrere alternativer, bør som et minimum være i samsvar med unionsretten. En økonomisk aktivitet kan også bidra vesentlig til miljømålet omstilling til en sirkulær økonomi ved å redusere mengden næringsmiddelavfall i produksjonen, bearbeidingen, framstillingen og distribusjonen av næringsmidler.

- 29) Miljømålet forebygging og begrensning av forurensning bør tolkes i samsvar med unionsretten, herunder europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF, 2004/35/EF³⁵, 2004/107/EF³⁶, 2006/118/EF, 2008/50/EF³⁷, 2008/105/EF, 2010/75/EU, (EU) 2016/802³⁸ og (EU) 2016/2284³⁹.

²⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/883 av 17. april 2019 om mottaksanlegg i havner for levering av avfall fra skip, om endring av direktiv 2010/65/EU og om oppheving av direktiv 2000/59/EF (EUT L 151 av 7.6.2019, s. 116).

³⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/904 av 5. juni 2019 om reduksjon av visse plastprodukters miljøpåvirkning (EUT L 155 av 12.6.2019, s. 1).

³¹ Rådsdirektiv 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall (EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1).

³² Kommisjonsforordning (EU) nr. 1357/2014 av 18. desember 2014 om erstatning av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF om avfall og om oppheving av visse direktiver (EUT L 365 av 19.12.2014, s. 89).

³³ Kommisjonsvedtak 2000/532/EF av 3. mai 2000 om erstatning av kommisjonsvedtak 94/3/EF om utarbeiding av en liste over avfall i henhold til artikkel 1 bokstav a) i rådsdirektiv 75/442/EØF om avfall og rådsvedtak 94/904/EF om utarbeiding av en liste over farlig avfall i henhold til artikkel 1 nr. 4 i rådsdirektiv 91/689/EØF om farlig avfall (EFT L 226 av 6.9.2000, s. 3).

³⁴ Kommisjonsbeslutning 2014/955/EU av 18. desember 2014 om endring av vedtak 2000/532/EF om listen over avfall i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF (EUT L 370 av 30.12.2014, s. 44).

³⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/35/EF av 21. april 2004 om miljøansvar med hensyn til forebygging og utbedring av miljøskader (EUT L 143 av 30.4.2004, s. 56).

³⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/107/EF av 15. desember 2004 om arsen, kadmium, kvikksølv, nikkel og polysykliske aromatiske hydrokarboner i omgivelsesluft (EUT L 23 av 26.1.2005, s. 3).

³⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/50/EF av 21. mai 2008 om kvaliteten på omgivelsesluft og renere luft for Europa (EUT L 152 av 11.6.2008, s. 1).

³⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/802 av 11. mai 2016 om en reduksjon av svovelinnholdet i visse typer flytende drivstoff (EUT L 132 av 21.5.2016, s. 58).

- 30) Miljømålet beskyttelse og restaurering av biologisk mangfold og økosystemer bør tolkes i samsvar med relevant unionsrett, herunder europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 995/2010⁴⁰, (EU) nr. 511/2014⁴¹ og (EU) nr. 1143/2014⁴², europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/147/EF⁴³, rådsforordning (EF) nr. 338/97⁴⁴, rådsdirektiv 91/676/EØF og 92/43/EØF⁴⁵ samt kommisjonsmelding av 21. mai 2003 med tittelen «Forest Law Enforcement, Governance and Trade (FLEGT)», av 3. mai 2011 med tittelen «Our life insurance, our natural capital: an EU biodiversity strategy to 2020», av 6. mai 2013 med tittelen «Green Infrastructure (GI) – Enhancing Europe's natural Capital», av 26. februar 2016 med tittelen «EU Action Plan against Wildlife Trafficking» og av 23. juli 2019 med tittelen «Stepping up EU Action to Protect and Restore the World's Forests».

- 31) En økonomisk aktivitet kan bidra vesentlig til miljømålet beskyttelse og restaurering av biologisk mangfold og økosystemer på flere måter, herunder ved å beskytte, bevare eller restaurere det biologiske mangfold og økosystemene og derved fremme økosystemtjenestene. Disse tjenestene kan grupperes i fire kategorier, nemlig forsyningstjenester, som forsyning av mat og vann, reguleringstjenester, som klima- og sykdomskontroll, støtte-tjenester, som næringsstoffkretsløp og oksy-

³⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2284 av 14. desember 2016 om reduksjon av nasjonale utslipp av visse luftforurensende stoffer, om endring av direktiv 2003/35/EF og om oppheving av direktiv 2001/81/EF (EUT L 344 av 17.12.2016, s. 1).

⁴⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 995/2010 av 20. oktober 2010 om fastsettelse av forpliktelser for virksomheter som bringer tømmer og treprodukter i omsetning (EUT L 295 av 12.11.2010, s. 23).

⁴¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 511/2014 av 16. april 2014 om de tiltakene i Nagoya-protokollen om tilgang til genetiske ressurser og en rimelig og likeverdig fordeling av fordeler som følge av utnyttningen av disse, som brukerne i Unionen skal overholde (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 59).

⁴² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1143/2014 av 22. oktober 2014 om forebygging og håndtering av innføring og spredning av invaderende fremmede arter (EUT L 317 av 4.11.2014, s. 35).

⁴³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/147/EF av 30. november 2009 om vern av viltlevende fugler (EUT L 20 av 26.1.2010, s. 7).

⁴⁴ Rådsforordning (EF) nr. 338/97 av 9. desember 1996 om vern av ville dyr og planter ved kontroll av handelen med dem (EFT L 61 av 3.3.1997, s. 1).

⁴⁵ Rådsdirektiv 92/43/EØF av 21. mai 1992 om vern av habitater og ville dyr og planter (EFT L 206 av 22.7.1992, s. 7).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til delttagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- genproduksjon, og kulturtjenester, som åndelige og rekreative fordeler.
- 32) I denne forordningen bør uttrykket «bærekraftig skogforvaltning» forstås slik at det tar hensyn til slike former for praksis og bruk av skoger og skogarealer som bidrar til å fremme det biologiske mangfold eller til å stanse eller forebygge forringelse av økosystemer, avskoging og tap av habitater, til at det tar hensyn til forvaltningen og bruken av skoger og skogarealer på en måte og i et omfang som opprettholder deres biologiske mangfold, produktivitet, regenereringsevne, levedyktighet og potensial til nå og i fremtiden å ivareta relevante økologiske, økonomiske og sosiale funksjoner på lokalt, nasjonalt og globalt plan, og som ikke påfører andre økosystemer skade, som fastsatt i resolusjon H1, «Alminnelige retningslinjer for bærekraftig skogbruk i Europa», som ble vedtatt på den andre ministerkonferansen om vern av Europas skoger som ble avholdt i Helsinki 16.–17. juni 1993, og til at det tar hensyn til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 995/2010 og (EU) 2018/841⁴⁶, europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2001⁴⁷ og kommisjonsmelding av 20. september 2013 med tittelen «A new EU Forest Strategy: for forests and the forest-based sector».
- 33) Uttrykket «energieffektivitet» brukes i denne forordningen brukes i bred forstand og bør forstås slik at det tar hensyn til relevant unionsrett, herunder europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1369⁴⁸ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/27/EU⁴⁹ og (EU) 2018/844⁵⁰ samt gjennomføringstiltakene vedtatt i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF⁵¹.
- 34) For hvert miljømål bør det fastsettes ensartede kriterier for fastslå om økonomiske aktiviteter bidrar vesentlig til dette målet. Et av elementene i de ensartede kriteriene bør være å unngå betydelig skade for noen av miljømålene fastsatt i denne forordningen. Formålet med dette er å unngå at investeringer anses som miljømessig bærekraftige i tilfeller der de økonomiske aktivitetene som nyter godt av investeringene, påfører miljøet skade i et omfang som er større enn deres bidrag til et miljømål. Kriteriene bør i tillegg til den økonomiske aktivitetens egen miljøpåvirkning ta hensyn til livsløpet til produktene og tjenestene som den økonomiske aktiviteten produserer, herunder ved å ta hensyn til dokumentasjon fra eksisterende livsløpsvurderinger, særlig med hensyn til hvordan de produseres, brukes og behandles ved levetidens slutt.
- 35) I betraktning av Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens felles forpliktelse til å følge prinsippene nedfelt i den europeiske søylen for sosiale rettigheter om å støtte bærekraftig og inkluderende vekst, og i erkjennelse av betydningen av de internasjonale minstestandardene for menneskerettigheter og arbeidstakerrettigheter, bør overholdelse av minstegarantiene være et vilkår for at økonomiske aktiviteter skal kunne anses som miljømessig bærekraftige. Av denne grunn bør økonomiske aktiviteter kunne anses som miljømessig bærekraftige bare dersom de utføres i samsvar med OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper og FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter, herunder Den internasjonale arbeidsorganisasjons (ILO) erklæring om grunnleggende prinsipper og rettigheter på arbeidsplassen, ILOs åtte kjernekonvensjoner og det internasjonale menneskerettighetsregelverket. ILOs kjernekonvensjoner definerer de menneskerettighetene og arbeidstakerrettighetene som foretakene bør overholde. Flere av disse internasjonale standardene er nedfelt i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig forbudet mot slaveri og tvangsarbeid og prinsippet om ikke-diskriminering. Disse minstegarantiene berører ikke anvendelsen av strengere krav knyttet til miljø, helse, sikkerhet og sosial bærekraft som er fastsatt i uni-

⁴⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/841 av 30. mai 2018 om tilføyelse av utslipp og opptak av klimagasser fra arealbruk, arealbruksendring og skogbruk i klima- og energirammen for 2030, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 og beslutning nr. 529/2013/EU (EUT L 156 av 19.6.2018, s. 1).

⁴⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2001 av 11. desember 2018 om å fremme bruk av energi fra fornybare kilder (EUT L 328 av 21.12.2018, s. 82).

⁴⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1369 av 4. juli 2017 om fastsettning av ei ramme for energimerking og om oppheving av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 av 28.7.2017, s. 1).

⁴⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/27/EU av 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om endring av direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU og om oppheving av direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 av 14.11.2012, s. 1).

⁵⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/844 av 30. mai 2018 om endring av direktiv 2010/31/EU om bygnings energiytelse og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156 av 19.6.2018, s. 75).

⁵¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF av 21. oktober 2009 om fastsettelse av en ramme for å fastsette krav til miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (EUT L 285 av 31.10.2009, s. 10).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

onsretten. Når foretakene oppfyller disse minstegarantiene, bør de følge prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade som er nevnt i forordning (EU) 2019/2088, og ta hensyn til tekniske reguleringsstandarder som er vedtatt i henhold til nevnte forordning, og som beskriver dette prinsippet nærmere.

- 36) For å sikre samsvar mellom denne forordningen og forordning (EU) 2019/2088 bør denne forordningen endre forordning (EU) 2019/2088 slik at de europeiske tilsynsmyndighetene opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁵², (EU) nr. 1094/2010⁵³ og (EU) nr. 1095/2010⁵⁴ (heretter samlet kalt «de europeiske tilsynsmyndighetene») gis mandat til i fellesskap å utarbeide tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til innholdet i og presentasjonen av opplysningene i forbindelse med prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade. De tekniske reguleringsstandardene bør være forenlige med innholdet i, metodene for og presentasjonen av bærekraftsindikatorer for negative konsekvenser som nevnt i forordning (EU) 2019/2088. De bør også være forenlige med prinsippene fastsatt i den europeiske søylen for sosiale rettigheter, OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper og FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter, herunder ILOs erklæring om grunnleggende prinsipper og rettigheter på arbeidsplassen, ILOs åtte kjernekonvensjoner og det internasjonale menneskerettighetsregelverket.
- 37) Forordning (EU) 2019/2088 bør dessuten endres for å gi de europeiske tilsynsmyndighetene mandat til gjennom Felleskomiteen å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å utfylle reglene for gjennomsliktig-

het i forbindelse med fremming av miljøegenskaper og miljømessig bærekraftige investeringer i opplysningene som gis før avtaler inngås, og i periodiske rapporter.

- 38) I betraktning av de spesifikke tekniske opplysningene som er nødvendige for å kunne vurdere en økonomisk aktivitets miljøpåvirkning, og den raske utviklingen innenfor både vitenskap og teknologi, bør kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter jevnlig tilpasses for å gjenspeile denne utviklingen. For at kriteriene skal være oppdatert på grunnlag av vitenskapelig dokumentasjon og innspill fra eksperter og berørte parter, bør vilkårene for «vesentlig bidrag» og «betydelig skade» angis nærmere for de ulike økonomiske aktivitetene og jevnlig oppdateres. For dette formål bør Kommissjonen fastsette detaljerte, kalibrerte tekniske screeningkriterier for de ulike økonomiske aktivitetene på grunnlag av tekniske innspill fra en flerpartsplattform for bærekraftig finansiering.
- 39) En del økonomiske aktiviteter har negative miljøvirkninger, og ved å redusere disse negative virkningene kan det oppnås et vesentlig bidrag til et eller flere miljømål. For disse økonomiske aktivitetene bør det fastsettes tekniske screeningkriterier som krever en vesentlig forbedring i miljøprestasjon sammenlignet med blant annet bransjegjennomsnittet, men som samtidig unngår miljøskadelige innlåsingseffekter, herunder karbonintensive innlåsingseffekter, over den finansierte økonomiske aktivitetens økonomiske levetid. Kriteriene bør også ta hensyn til den enkelte økonomiske aktivitets langsiktige innvirkning.
- 40) En økonomisk aktivitet bør ikke kunne anses som miljømessig bærekraftig om den er mer til skade enn til nytte for miljøet. De tekniske screeningkriteriene bør identifisere minstekravene som er nødvendige for å unngå betydelig skade for andre mål, herunder ved å bygge på eventuelle minstekrav fastsatt i samsvar med unionsretten. Når Kommissjonen fastsetter og oppdaterer de tekniske screeningkriteriene, bør den sikre at kriteriene bygger på tilgjengelig vitenskapelig dokumentasjon, at det ved utarbeidelsen tas livsløpshensyn, herunder eksisterende livsløpsvurderinger, og at de oppdateres jevnlig. Dersom den vitenskapelige vurderingen ikke gjør det mulig å fastslå risikoen med tilstrekkelig sikkerhet, bør førevar-prinsippet anvendes i samsvar med TEUV artikkel 191.

⁵² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁵³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

⁵⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- 41) Når Kommisjonen fastsetter og oppdaterer de tekniske screeningkriteriene for miljømålet begrensning av klimaendringer, bør den ta hensyn til og oppmuntre til den pågående og nødvendige omstillingen til en klimanøytral økonomi i samsvar med artikkel 10 nr. 2. I tillegg til bruk av klimanøytral energi og økte investeringer i økonomiske aktiviteter og sektorer som allerede har lave utslipp, krever omstillingen en vesentlig reduksjon i utslippene av klimagasser i andre økonomiske aktiviteter og sektorer der det ikke finnes teknisk og økonomisk gjennomførbare lavutslippsalternativer. Disse økonomiske omstillingsaktivitetene bør anses å bidra vesentlig til å begrense klimaendringene dersom deres utslipp av klimagasser er vesentlig lavere enn gjennomsnittet for sektoren eller bransjen, ikke hemmer utviklingen og bruken av lavutslippsalternativer og ikke fører til innlåsing av eiendeler på en måte som er uforenlig med målet om klimanøytralitet, eiendelenes økonomiske levetid tatt i betraktning. De tekniske screeningkriteriene for slike økonomiske omstillingsaktiviteter bør sikre at omstillingsaktivitetene følger en troverdig utviklingsbane mot klimanøytralitet, og at kursen jevnlig justeres i forhold til dette.
- 42) En økonomisk aktivitet bør anses å bidra vesentlig til et eller flere av miljømålene fastsatt i denne forordningen, dersom den direkte gjør det mulig for andre aktiviteter å bidra vesentlig til et eller flere av disse målene. Slike muliggjørende aktiviteter bør ikke føre til innlåsing av eiendeler på en måte som undergraver de langsiktige miljømålene, eiendelenes økonomiske levetid tatt i betraktning, og bør i et livsløpsperspektiv ha en vesentlig positiv miljøpåvirkning.
- 43) Når Kommisjonen fastsetter og oppdaterer de tekniske screeningkriteriene, bør den ta hensyn til relevant unionsrett, herunder europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1221/2009⁵⁵ og (EF) 66/2010⁵⁶ samt kommisjonsrekommandasjon 2013/179/EU⁵⁷ og kommisjonsmelding av 16. juli 2018 med tittelen

«Public procurement for a better environment». For å unngå eventuelt manglende samsvar med klassifiseringer av økonomiske aktiviteter som allerede finnes for andre formål, bør Kommisjonen også ta hensyn til statistiske klassifiseringer som gjelder sektoren for miljøvennlige varer og tjenester, nemlig klassifiseringen av miljøvernaktiviteter (CEPA) og klassifiseringen av ressursforvaltningsaktiviteter (CReMA) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 538/2014⁵⁸. Når Kommisjonen fastsetter og oppdaterer de tekniske screeningkriteriene, bør den ta hensyn til eksisterende miljøindikatorer og rapporteringsrammer, for eksempel dem som er utarbeidet av Kommisjonen og Det europeiske miljøbyrå, og eksisterende internasjonale standarder, for eksempel dem som er utarbeidet av OECD.

- 44) Når Kommisjonen fastsetter og oppdaterer de tekniske screeningkriteriene, bør den også ta hensyn til særtrekkene ved infrastruktursektoren og til eksterne miljømessige, sosiale og økonomiske virkninger i en nytte- og kostnadsanalyse. Kommisjonen bør i denne sammenheng ta hensyn til relevant unionsrett, herunder europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/42/EF⁵⁹, 2011/92/EU⁶⁰, 2014/23/EU⁶¹, 2014/24/EU⁶² og 2014/25/EU⁶³, standarder og gjeldende metoder samt arbeidet til internasjonale organisasjoner som OECD. I denne sammenheng bør de tekniske screeningkriteriene fremme egnede styringsrammer som integrerer miljømessige, sosiale og styrings-

⁵⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1221/2009 av 25. november 2009 om frivillig deltaking for organisasjoner i ei fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS), og om oppheving av forordning (EF) nr. 761/2001 og kommisjonsvedtak 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 av 22.12.2009, s. 1).

⁵⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 66/2010 av 25. november 2009 om EU-miljømerket (EUT L 27 av 30.1.2010, s. 1).

⁵⁷ Kommisjonsrekommandasjon 2013/179/EU av 9. april 2013 om bruk av felles metoder for å måle og formidle opplysninger om produkters og organisasjoners miljøprestasjon over hele deres livssyklus (EUT L 124 av 4.5.2013, s. 1).

⁵⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 538/2014 av 16. april 2014 om endring av forordning (EU) nr. 691/2011 om europeiske miljøøkonomiske rekneskapar (EUT L 158 av 27.5.2014, s. 113).

⁵⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/42/EF av 27. juni 2001 om vurdering av miljøvirkningene av visse planer og programmer (EUT L 197 av 21.7.2001, s. 30).

⁶⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/92/EU av 13. desember 2011 om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger (EUT L 26 av 28.1.2012, s. 1).

⁶¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/23/EU av 26. februar 2014 om tildeling av konsesjonskontrakter (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 1).

⁶² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/24/EU av 26. februar 2014 om offentlige innkjøp og om oppheving av direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 65).

⁶³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/25/EU av 26. februar 2014 om innkjøp foretatt av enheter som driver virksomhet innenfor vann- og energiforsyning, transport og posttjenester, og om oppheving av direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 243).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- messige faktorer som nevnt i prinsippene for ansvarlige investeringer som støttes av De forrente nasjoner, på alle stadier i et prosjekts livsløp.
- 45) De tekniske screeningkriteriene bør sikre at relevante økonomiske aktiviteter i en gitt sektor kan anses som miljømessig bærekraftige og likebehandles om de bidrar like mye til et eller flere av miljømålene fastsatt i denne forordningen. De ulike sektorene vil ha ulikt potensial til å bidra til disse miljømålene, og dette bør gjenspeiles i kriteriene. Innenfor den enkelte sektor bør kriteriene imidlertid ikke medføre at enkelte økonomiske aktiviteter blir urettferdig behandlet i forhold til andre dersom de førstnevnte bidrar til miljømålene i samme grad som de sistnevnte.
- 46) Når Kommisjonen fastsetter og oppdaterer tekniske screeningkriterier for miljømessig bærekraftige aktiviteter, bør den vurdere om fastsettelsen av disse kriteriene kan føre til at eiendeler får redusert eller ingen verdi, eller kan skape motstridende insentiver eller ha andre negative konsekvenser for finansmarkedene.
- 47) For å unngå at markedsdeltakerne påføres urimelig store kostnader for å overholde regelverket, bør Kommisjonen fastsette tekniske screeningkriterier som sikrer tilstrekkelig juridisk klarhet og er gjennomførbare og enkle å anvende, samtidig som kostnadene ved å kontrollere at de overholdes, holdes innenfor rimelige grenser slik at unødvendige administrative byrder unngås. De tekniske screeningkriteriene kan forutsette at det gjennomføres en livsløpsvurdering der dette er nødvendig og rimelig gjennomførbart.
- 48) For å sikre at investeringene kanaliseres mot de økonomiske aktivitetene som har størst positiv innvirkning på miljømålene, bør Kommisjonen prioritere å fastsette tekniske screeningkriterier for de økonomiske aktivitetene som har størst potensial til å bidra til miljømålene.
- 49) Hensiktsmessige tekniske screeningkriterier bør fastsettes for transportsektoren, også for mobile eiendeler. De tekniske screeningkriteriene bør ta hensyn til at transportsektoren, herunder internasjonal skipsfart, står for nærmere 26 % av de samlede klimagassutslippene i Unionen. Som det sies i handlingsplanen for finansiering av bærekraftig vekst, står transportsektoren for om lag 30 % av de tilleggsinvesteringene som årlig trengs for å sikre bærekraftig utvikling i Unionen, for eksempel for å øke elektrifiseringen eller støtte overgangen til renere transportmåter ved å fremme overgangen til andre transportmåter og bedre trafikkstyring.
- 50) Når Kommisjonen utarbeider de tekniske screeningkriteriene, er det spesielt viktig at den holder hensiktsmessige samråd i tråd med dagsordenen for bedre regelverksutforming. Prosessen med å fastsette og oppdatere de tekniske screeningkriteriene bør omfatte berørte parter og bygge på rådene fra eksperter som har dokumentert kunnskap om og erfaring med de aktuelle områdene. For dette formål bør Kommisjonen opprette en plattform for bærekraftig finansiering («plattformen»). Plattformen bør bestå av eksperter som representerer både privat og offentlig sektor. Ekspertene fra offentlig sektor bør omfatte representanter for Det europeiske miljøbyrå, de europeiske tilsynsmyndighetene, Den europeiske investeringsbank og Den europeiske unions kontor for grunnleggende rettigheter. Ekspertene fra privat sektor bør omfatte representanter for finansielle og ikke-finansielle markedsdeltakere og næringssektorer som representerer berørte bransjer, samt personer med ekspertise innen regnskap og rapportering. Plattformen bør også omfatte eksperter som representerer sivilsamfunnet, herunder eksperter på miljøspørsmål, sosiale spørsmål og arbeidsmarked- og styringsspørsmål. Finansmarkedsdeltakerne bør oppmuntres til å underrette Kommisjonen om de anser at en økonomisk aktivitet som ikke oppfyller de tekniske screeningkriteriene, eller som det ennå ikke er fastsatt slike kriterier for, bør anses som miljømessig bærekraftig, slik at Kommisjonen får hjelp til å vurdere om det er hensiktsmessig å supplere eller oppdatere de tekniske screeningkriteriene.
- 51) Plattformens sammensetning bør være i samsvar med de horisontale reglene for nedsettelse av Kommisjonens ekspertgrupper og deres virksomhet, også når det gjelder utvelgelsesprosessen. Utvelgelsesprosessen bør ta sikte på å sikre ekspertise på et høyt nivå, geografisk og kjønnsmessig fordeling samt balansert representasjon av relevant kunnskap i forhold til plattformens særlige oppgaver. I utvelgelsesprosessen bør Kommisjonen foreta en vurdering i samsvar med disse horisontale reglene for å fastslå om det foreligger mulige interessekonflikter, og treffe hensiktsmessige tiltak for å løse slike eventuelle konflikter.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- 52) Plattformen bør gi Kommisjonen råd med hensyn til utarbeidelsen, analysen og gjennomgangen av de tekniske screeningkriteriene, herunder kriterienes mulige innvirkning på verdsettingen av eiendeler som anses som miljømessig bærekraftige eiendeler i henhold til gjeldende markedspraksis. Plattformen bør også gi Kommisjonen råd om hvorvidt de tekniske screeningkriteriene egner seg for bruk i Unionens framtidige politiske initiativer for å legge til rette for bærekraftige investeringer, og om den rollen standarder for bærekraftsregnskap og bærekraftsrapportering kan spille i anvendelsen av de tekniske screeningkriteriene. Plattformen bør gi Kommisjonen råd om utviklingen av ytterligere tiltak for å forbedre datatilgjengelighet og -kvalitet som skal ta hensyn til målet om å unngå unødige administrative byrder, om arbeidet med å nå andre bærekraftsmål, herunder sosiale mål, og om hvordan minstegarantiene skal fungere og et eventuelt behov for å utfylle dem.
- 53) Kommisjonen bør videreføre medlemsstatenes ekspertgruppe for bærekraftig finansiering og gi den en formell status. Ekspertgruppens oppgaver vil blant annet være å gi Kommisjonen råd om de tekniske screeningkriterienes egnethet og den tilnærmingen plattformen inntar i utarbeidelsen av disse kriteriene. For dette formål bør Kommisjonen holde medlemsstatene informert gjennom jevnlig møter i medlemsstatenes ekspertgruppe for bærekraftig finansiering.
- 54) For å spesifisere kravene i denne forordningen og særlig for å fastsette og oppdatere detaljerte, kalibrerte tekniske screeningkriterier for de ulike økonomiske aktivitetene med hensyn til hva som utgjør «vesentlig bidrag» og «betydelig skade» i forhold til miljømålene, bør Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta rettsakter i henhold til TEUV artikkel 290 når det gjelder de opplysningene som kreves for å oppfylle opplysningsplikten i henhold til denne forordningen, og når det gjelder de tekniske screeningkriteriene. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, for eksempel gjennom plattformen og medlemsstatenes ekspertgruppe for bærekraftig finansiering, og at disse samrådene gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁶⁴. For å sikre lik deltagelse i utarbeidelsen av delegerede rettsakter skal Europa-
- parlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter skal systematisk ha adgang til møtene i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidelsen av delegerede rettsakter.
- 55) Denne forordningen utfyller opplysningskravene fastsatt i forordning (EU) 2019/2088. For å sikre systematisk og effektiv kontroll med at finansmarkedsdeltakerne overholder denne forordningen, bør medlemsstatene støtte seg på de vedkommende myndigheter som allerede er utpekt i henhold til forordning (EU) 2019/2088. For å håndheve overholdelsen bør medlemsstatene dessuten fastsette regler for tiltak og sanksjoner, som bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Vedkommende nasjonale myndigheter og de europeiske tilsynsmyndighetene bør utøve den myndighet med hensyn til produktintervensjon de har i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014⁶⁵, (EU) nr. 1286/2014⁶⁶ og (EU) 2019/1238⁶⁷ også når det gjelder villedende salgspraksis og villedende bærekraftsrelaterte opplysninger, herunder de opplysningene som kreves framlagt i henhold til denne forordningen.
- 56) For å sikre at arbeidet og møtene både i plattformen og medlemsstatenes ekspertgruppe for bærekraftig finansiering organiseres på en effektiv og bærekraftig måte, og for å legge til rette for bred deltagelse og et effektivt samspill innenfor gruppene, deres undergrupper, Kommisjonen og berørte parter, bør økt bruk av digitale, herunder virtuelle, teknologier vurderes der det er aktuelt.
- 57) For å gi relevante aktører tilstrekkelig tid til å gjøre seg kjent med kriteriene for at økonomiske aktiviteter skal anses som miljømessig bærekraftige i henhold til denne forordningen, og forberede seg på anvendelsen av dem, bør forpliktelsene fastsatt i denne forordningen for hvert av miljømålene komme til anvendelse

⁶⁴ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁶⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84).

⁶⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1286/2014 av 26. november 2014 om nøkkelinformasjonsdokumenter om sammensatte og forsikringsbaserte investeringsprodukter for ikke-profesjonelle investorer (PRIIP) (EUT L 352 av 9.12.2014, s. 1).

⁶⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1238 av 20. juni 2019 om et felleseuropeisk individuelt pensjonsprodukt (PEPP) (EUT L 198 av 25.7.2019, s. 1).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

tolv måneder etter at de aktuelle tekniske screeningkriteriene er fastsatt.

- 58) Bestemmelsen i denne forordningen som viser til sertifikatbaserte skatteincentivordninger som fantes før denne forordningen trådte i kraft, berører ikke Unionens og medlemsstatenes respektive myndighet med hensyn til skattemessige bestemmelser, som fastsatt i traktatene.
- 59) Anvendelsen av denne forordningen bør gjennomgå regelmessig for blant annet å vurdere framskrittene som gjøres i utarbeidelsen av de tekniske screeningkriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter; et eventuelt behov for å revidere og supplere kriteriene for å fastslå om en økonomisk aktivitet skal anses som miljømessig bærekraftig; hvor effektivt klassifiseringssystemet for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter bidrar til å kanalisere private investeringer mot slike aktiviteter, særlig når det gjelder kapitalstrømmene til private foretak og andre juridiske enheter; samt videreutviklingen av klassifiseringssystemet, herunder ved å utvide det til å omfatte mer enn miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, slik at det også omfatter aktiviteter som skader miljøet betydelig, samt andre bærekraftsmål, herunder sosiale mål.
- 60) Ettersom målene for denne forordningen ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor, fordi det er nødvendig å innføre ensartede kriterier for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter i hele Unionen, bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Kapittel I

Formål, virkeområde og definisjoner

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. I denne forordningen fastsettes kriteriene for å fastslå om en økonomisk aktivitet skal anses som miljømessig bærekraftig med henblikk på å fastslå i hvilken grad en investering er miljømessig bærekraftig.
2. Denne forordningen får anvendelse på

- a) tiltak truffet av medlemsstatene eller Unionen, som fastsetter krav til finansmarkedsdeltakere eller utstedere med hensyn til finansielle produkter eller foretaksobligasjoner som tilbys som miljømessig bærekraftige,
- b) finansmarkedsdeltakere som tilbyr finansielle produkter,
- c) foretak som omfattes av plikten til å offentliggjøre en ikke-finansiell erklæring eller en konsolidert ikke-finansiell erklæring i henhold til henholdsvis artikkel 19a eller 29a i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU⁶⁸.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «miljømessig bærekraftig investering» en investering i en eller flere økonomiske aktiviteter som anses som miljømessig bærekraftige i henhold til denne forordningen,
- 2) «finansmarkedsdeltaker» en finansmarkedsdeltaker som definert i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) 2019/2088, som omfatter en produsent av et pensjonsprodukt som en medlemsstat har vedtatt å anvende nevnte forordning på i henhold til artikkel 16 i samme forordning,
- 3) «finansielt produkt» et finansielt produkt som definert i artikkel 2 nr. 12 i forordning (EU) 2019/2088,
- 4) «utsteder» en utsteder som definert i artikkel 2 bokstav h) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129⁶⁹,
- 5) «begrensning av klimaendringer» prosessen for å holde økningen i den globale gjennomsnittstemperaturen godt under 2 °C og fortsette anstrengelsene for å begrense temperaturøkningen til 1,5 °C over det førindustrielle nivået, som fastsatt i Paris-avtalen,
- 6) «tilpasning til klimaendringer» prosessen for tilpasning til faktiske og forventede klimaendringer og konsekvensene av disse,

⁶⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

⁶⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129 av 14. juni 2017 om det prospektet som skal offentliggjøres når verdipapirer tilbys offentligheten eller opptas til handel på et regulert marked, og om oppheving av direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 av 30.6.2017, s. 12).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- 7) «klimagass» en klimagass oppført i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013⁷⁰,
- 8) «avfallshierarki» avfallshåndteringshierarkiet som fastsatt i artikkel 4 i direktiv 2008/98/EF,
- 9) «sirkulær økonomi» et økonomisk system der verdien av produkter, materialer og andre ressurser i økonomien opprettholdes så lenge som mulig slik at de utnyttes mer effektivt i produksjon og forbruk, og derved reduserer miljøpåvirkningen av bruken av dem og reduserer avfallet og utslippene av farlige stoffer på alle stadier av deres livsløp til et minimum, herunder gjennom anvendelse av avfallshierarkiet.
- 10) «forurensende stoff» et stoff, vibrasjon, varme, støy, lys eller annen forurensning som er til stede i luft, vann eller grunn, og som kan være skadelig for menneskers helse eller miljøet, som kan medføre skade på materielle verdier, eller som kan medføre forringelse eller forstyrrelse av miljøets rekreasjonsverdi eller annen rettmessig bruk av miljøet,
- 11) «jord» det øverste laget av jordskorpen som befinner seg mellom berggrunnen og overflaten, og som består av mineralpartikler, organisk materiale, vann, luft og levende organismer,
- 12) «forurensning»
 - a) direkte eller indirekte tilførsel til luft, vann eller grunn av forurensende stoffer som følge av menneskelig aktivitet,
 - b) i forbindelse med havmiljøet, forurensning som definert i artikkel 3 nr. 8 i direktiv 2008/56/EF,
 - c) i forbindelse med vannmiljøet, forurensning som definert i artikkel 2 nr. 33 i direktiv 2000/60/EF,
- 13) «økosystem» et dynamisk system av plante-, dyre- og mikroorganismesamfunn som i samspill med det ikke-levende miljøet utgjør en funksjonell enhet,
- 14) «økosystemtjenester» økosystemenes direkte og indirekte bidrag til de økonomiske, sosiale, kulturelle og andre goder som mennesker får fra økosystemene,
- 15) «biologisk mangfold» variasjonsrikdommen blant levende organismer fra alle kilder, herunder økosystemene på land og i havet og andre økosystemer i vann og de økologiske systemene de er en del av; omfatter mangfold innenfor arter, mellom arter og av økosystemer,
- 16) «god tilstand» i forbindelse med et økosystem, at økosystemet er i en god fysisk, kjemisk og biologisk tilstand eller har god fysisk, kjemisk og biologisk kvalitet med evne til å reproducere eller restaurere seg selv, og der artssammensetning, økosystemstruktur og økologiske funksjoner ikke er forringet,
- 17) «energieffektivitet» mer effektiv bruk av energi i alle ledd av energikjeden, fra produksjon til sluttforbruk,
- 18) «havområder» havområder som definert i artikkel 3 nr. 1 i direktiv 2008/56/EF,
- 19) «overflatevann» overflatevann som definert i artikkel 2 nr. 1 i direktiv 2000/60/EF,
- 20) «grunnvann» grunnvann som definert i artikkel 2 nr. 2 i direktiv 2000/60/EF,
- 21) «god miljøtilstand» god miljøtilstand som definert i artikkel 3 nr. 5 i direktiv 2008/56/EF,
- 22) «god tilstand»
 - a) når det gjelder overflatevann, å ha både «god økologisk tilstand» som definert i artikkel 2 nr. 22 i direktiv 2000/60/EF, og «god kjemisk tilstand for overflatevann» som definert i artikkel 2 nr. 24 i samme direktiv,
 - b) når det gjelder grunnvann, å ha både «god kjemisk tilstand for grunnvann» som definert i artikkel 2 nr. 25 i direktiv 2000/60/EF, og «god kvantitativ tilstand» som definert i artikkel 2 nr. 28 i samme direktiv,
- 23) «godt økologisk potensial» godt økologisk potensial som definert i artikkel 2 nr. 23 i direktiv 2000/60/EF.

Kapittel II

Miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter

Artikkel 3

Kriterier for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter

For å fastslå i hvilken grad en investering er miljømessig bærekraftig, skal en økonomisk aktivitet anses som miljømessig bærekraftig dersom den

- a) bidrar vesentlig til et eller flere av miljømålene fastsatt i artikkel 9 i samsvar med artikkel 10–16,

⁷⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 av 21. mai 2013 om en ordning for overvåking og rapportering av klimagassutslipp og for rapportering av andre opplysninger på nasjonalt plan og unionsplan som er relevante for klimaendring, og om oppheving av vedtak 280/2004/EF (EUT L 165 av 18.6.2013, s. 13).

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- b) ikke er til betydelig skade for noen av miljømålene fastsatt i artikkel 9 i samsvar med artikkel 17,
- c) utføres i samsvar med minstegarantiene fastsatt i artikkel 18, og
- d) oppfyller de tekniske screeningkriteriene som Kommisjonen har fastsatt i samsvar med artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 eller artikkel 15 nr. 2.

Artikkel 4

Bruk av kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter i forbindelse med offentlige tiltak, standarder og merker

Medlemsstatene og Unionen skal anvende kriteriene fastsatt i artikkel 3 for å fastslå om en økonomisk aktivitet skal anses som miljømessig bærekraftig i forbindelse med alle tiltak som fastsetter krav til finansmarkedsdeltakere eller utstedere med hensyn til finansielle produkter og foretaksobligasjoner som tilbys som miljømessig bærekraftige.

Artikkel 5

Gjennomsiktighet med hensyn til miljømessig bærekraftige investeringer i opplysningene som gis før avtaler inngås, og i periodiske rapporter

Dersom et finansielt produkt som nevnt i artikkel 9 nr. 1, 2 eller 3 i forordning (EU) 2019/2088, investerer i en økonomisk aktivitet som bidrar til et miljømål i henhold til artikkel 2 nr. 17 i nevnte forordning, skal opplysningene som skal framlegges i samsvar med artikkel 6 nr. 3 og artikkel 11 nr. 2 i samme forordning, omfatte følgende:

- a) opplysninger om miljømålet eller -målene fastsatt i artikkel 9 som det finansielle produktets underliggende investering bidrar til, og
- b) en beskrivelse av hvordan og i hvilken grad det finansielle produktets underliggende investeringer er i økonomiske aktiviteter som anses som miljømessig bærekraftige i henhold til artikkel 3.

Beskrivelsen nevnt i første ledd bokstav b), skal angi hvor stor andel av investeringene som er valgt ut for det finansielle produktet, som er gjort i miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, herunder opplysninger om andelen muliggjørende aktiviteter og omstillingsaktiviteter som nevnt i henholdsvis artikkel 16 og artikkel 10 nr. 2, i prosent av alle investeringene som er valgt ut for det finansielle produktet.

Artikkel 6

Gjennomsiktighet med hensyn til finansielle produkter som fremmer miljøegenskaper i opplysningene som gis før avtaler inngås, og i periodiske rapporter

Dersom et finansielt produkt som nevnt i artikkel 8 nr. 1 i forordning (EU) 2019/2088 fremmer miljøegenskaper, får artikkel 5 i denne forordningen tilsvarende anvendelse.

Opplysningene som skal legges fram i samsvar med artikkel 6 nr. 3 og artikkel 11 nr. 2 i forordning (EU) 2019/2088, skal ledsages av følgende erklæring:

«Prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade gjelder bare for de av det finansielle produktets underliggende investeringer som tar hensyn til EU-kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter.

Den gjenstående delen av det finansielle produktets underliggende investeringer tar ikke hensyn til EU-kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter.»

Artikkel 7

Gjennomsiktighet med hensyn til andre finansielle produkter i opplysningene som gis før avtaler inngås, og i periodiske rapporter

Dersom et finansielt produkt ikke er omfattet av artikkel 8 nr. 1 eller artikkel 9 nr. 1, 2 eller 3 i forordning (EU) 2019/2088, skal opplysningene som skal legges fram i samsvar med bestemmelsene i artikkel 6 nr. 3 og artikkel 11 nr. 2 i forordning (EU) 2019/2088, ledsages av følgende erklæring:

«Dette finansielle produktets underliggende investeringer tar ikke hensyn til EU-kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter.»

Artikkel 8

Gjennomsiktighet i ikke-finansielle erklæringer fra foretak

1. Alle foretak som omfattes av plikten til å offentliggjøre ikke-finansielle opplysninger i samsvar med artikkel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU, skal i sin ikke-finansielle erklæring eller konsoliderte ikke-finansielle erklæring legge fram opplysninger om hvordan og i hvilken grad foretakets virksomhet er forbundet med økonomiske aktiviteter som anses

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

som miljømessig bærekraftige i henhold til artikkel 3 og 9.

2. Ikke-finansielle foretak skal særlig framlegge følgende opplysninger:
 - a) hvor stor andel av deres omsetning som skriver seg fra produkter eller tjenester som er forbundet med økonomiske aktiviteter som anses som miljømessig bærekraftige i henhold til artikkel 3 og 9, og
 - b) hvor stor andel av deres investeringsutgifter og hvor stor andel av deres driftsutgifter som knytter seg til eiendeler eller prosesser som er forbundet med økonomiske aktiviteter som anses som miljømessig bærekraftige i henhold til artikkel 3 og 9.
3. Dersom et foretak offentliggjør ikke-finansielle opplysninger i samsvar med artikkel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU i en særskilt rapport i samsvar med artikkel 19a nr. 4 eller artikkel 29a nr. 4 i nevnte direktiv, skal opplysningene nevnt i nr. 1 og 2 offentliggjøres i den særskilte rapporten.
4. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 23 for å utfylle nr. 1 og 2 for å angi nærmere krav til innholdet i og presentasjonen av opplysningene som skal legges fram i samsvar med nevnte numre, herunder hvilken metode som skal brukes for å overholde dem, idet det tas hensyn til særtrekkene ved både finansielle og ikke-finansielle foretak og de tekniske screeningkriteriene som fastsettes i henhold til denne forordningen. Kommisjonen skal vedta denne delegerte rettsakten innen 1. juni 2021.

Artikkel 9

Miljømål

I henhold til denne forordningen skal følgende anses som miljømål:

- a) begrensning av klimaendringer
- b) tilpasning til klimaendringer
- c) bærekraftig bruk og beskyttelse av vann- og havressurser
- d) omstilling til en sirkulær økonomi
- e) forebygging og begrensning av forurensning
- f) beskyttelse og restaurering av biologisk mangfold og økosystemer.

Artikkel 10

Vesentlig bidrag til begrensning av klimaendringer

1. En økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til å begrense klimaendringene der-

som den bidrar vesentlig til å stabilisere konsentrasjonene av klimagasser i atmosfæren på et nivå som hindrer farlig menneskeskapt forstyrrelse av klimasystemet og er forenlig med det langsiktige temperaturmålet i Paris-avtalen, ved å unngå eller redusere utslippene av klimagasser eller øke opptaket av klimagasser, herunder gjennom prosess- eller produktinnovasjon, gjennom

- a) produksjon, overføring, lagring, distribusjon eller bruk av fornybar energi i samsvar med direktiv (EU) 2018/2001, herunder ved bruk av innovativ teknologi med potensial for betydelige framtidige besparelser eller nødvendig forsterkning eller utbygging av elektrisitetsnettet,
 - b) økt energieffektivitet, bortsett fra for kraftproduksjonsvirksomheter som nevnt i artikkel 19 nr. 3,
 - c) økt ren eller klimanøytral mobilitet,
 - d) overgang til bruk av fornybare materialer fra bærekraftige kilder,
 - e) økt bruk av miljømessig sikker karbonfangst og -bruk (CCU) og teknologi for karbonfangst og -lagring (CCS-teknologi) som fører til en netto reduksjon i utslippene av klimagasser,
 - f) styrking av karbonsluk på land, herunder gjennom å unngå avskoging og skogforringelse og gjennom gjenoppretting av skoger, bærekraftig forvaltning og restaurering av dyrket mark, gressmark og våtmark, nyplanting av skog og regenerativt jordbruk,
 - g) etablering av den energiinfrastrukturen som er nødvendig for å avkarbonisere energisystemene,
 - h) produksjon av rene og effektive former for brensel fra fornybare eller karbonnøytrale kilder, eller
 - i) gjennom muliggjøring av en av aktivitetene oppført i bokstav a)–d) i samsvar med artikkel 16.
2. Ved anvendelsen av nr. 1 skal en økonomisk aktivitet som det ikke finnes noe teknologisk og økonomisk gjennomførbart lavutslippsalternativ for, anses å bidra vesentlig til å begrense klimaendringene dersom den støtter omstillingen til en klimanøytral økonomi som er forenlig med en utviklingsbane der temperaturøkningen begrenses til 1,5 °C over førindustrielt nivå, herunder gjennom utfasing av klimagassutslipp, særlig utslipp fra faste fossile brenslere, og dersom aktiviteten

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- a) medfører nivåer av utslipp av klimagasser som tilsvarer de beste resultatene i den aktuelle sektoren eller bransjen,
- b) ikke hemmer utviklingen og bruken av lavutslippsalternativer, og
- c) ikke fører til innlåsing av karbonintensive eiendeler, eiendelenes økonomiske levetid tatt i betraktning.

Med henblikk på dette nummer og fastsettelsen av tekniske screeningkriterier i samsvar med artikkel 19 skal Kommisjonen vurdere alle relevante eksisterende teknologiers potensielle bidrag og gjennomførbarhet.

3. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 23 for å
 - a) utfylle nr. 1 og 2 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for å fastslå vilkårene for at en bestemt økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til å begrense klimaendringene, og
 - b) utfylle artikkel 17 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for hvert relevante miljømål for å vurdere hvordan en økonomisk aktivitet som det er fastsatt tekniske screeningkriterier for i samsvar med bokstav a), er til betydelig skade for et eller flere av disse målene.
4. Før Kommisjonen vedtar den delegerte rettsakten nevnt i nr. 3, skal den rådføre seg med plattformen nevnt i artikkel 20 når det gjelder de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 3.
5. Kommisjonen skal fastsette de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 3 i en enkelt delegert rettsakt, og skal da ta hensyn til kravene i artikkel 19.
6. Kommisjonen skal vedta den delegerte rettsakten nevnt i nr. 3 innen 31. desember 2020 for å sikre at den får anvendelse fra 1. januar 2022.

Artikkel 11

Vesentlig bidrag til tilpasning til klimaendringer

1. En økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til tilpasning til klimaendringene dersom den
 - a) omfatter tilpasningsløsninger som enten vesentlig reduserer risikoen for negative konsekvenser av dagens klima og framtidig forventet klima for den aktuelle økonomiske aktiviteten eller vesentlig reduserer de negative konsekvensene, uten at risikoen for negative konsekvenser for mennesker, natur eller eiendeler øker, eller
 - b) omfatter tilpasningsløsninger som i tillegg til å oppfylle vilkårene fastsatt i artikkel 16,

bidrar vesentlig til å forebygge eller redusere risikoen for negative konsekvenser av dagens klima og framtidig forventet klima for mennesker, natur eller eiendeler, uten at risikoen for negative konsekvenser for mennesker, natur eller eiendeler øker.

2. Tilpasningsløsningene nevnt i nr. 1 bokstav a) skal vurderes og rangeres etter prioritet ved bruk av beste tilgjengelige klimaframskrivninger og skal som et minstekrav forebygge eller redusere
 - a) stedsspesifikke og kontekstspesifikke negative konsekvenser av klimaendringene for den økonomiske aktiviteten, eller
 - b) de potensielle negative konsekvensene av klimaendringene for miljøet der den økonomiske aktiviteten finner sted.
3. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 23 for å
 - a) utfylle nr. 1 og 2 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for å fastslå vilkårene for at en bestemt økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til tilpasning til klimaendringene, og
 - b) utfylle artikkel 17 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for hvert relevante miljømål for å vurdere hvordan en økonomisk aktivitet som det er fastsatt tekniske screeningkriterier for i samsvar med bokstav a), er til betydelig skade for et eller flere av disse målene.
4. Før Kommisjonen vedtar den delegerte rettsakten nevnt i nr. 3, skal den rådføre seg med plattformen nevnt i artikkel 20 når det gjelder de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 3.
5. Kommisjonen skal fastsette de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 3 i en enkelt delegert rettsakt, og skal da ta hensyn til kravene i artikkel 19.
6. Kommisjonen skal vedta den delegerte rettsakten nevnt i nr. 3 innen 31. desember 2020 for å sikre at den får anvendelse fra 1. januar 2022.

Artikkel 12

Vesentlig bidrag til bærekraftig bruk og beskyttelse av vann- og havressurser

1. En økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til bærekraftig bruk og beskyttelse av vann- og havressurser dersom den enten bidrar vesentlig til å oppnå god tilstand for vannforekomster, herunder overflatevann- og grunnvannforekomster, eller til å forebygge forringelse av tilstanden for vannforekomster som allerede har en god tilstand, eller bidrar

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- vesentlig til å oppnå god miljøtilstand for havområder eller til å forebygge forringelse av tilstanden for havområder som allerede har en god miljøtilstand, ved å
- a) beskytte miljøet mot skadevirkningene av utslippene av avløpsvann fra byområder og spillvann fra industrien, herunder av forurensende stoffer som vekker økende bekymring, som legemidler og mikroplast, for eksempel ved å sikre hensiktsmessig oppsamling, rensing og utslipp av avløpsvann fra byområder og spillvann fra industrien,
 - b) beskytte menneskers helse mot de negative konsekvensene av forurensning av drikkevann ved å sikre at det er fritt for mikroorganismer, parasitter og stoffer som utgjør en potensiell fare for menneskers helse, samt øke tilgangen til rent drikkevann,
 - c) forbedre forvaltningen og utnyttelsen av vann, herunder ved å beskytte og forbedre tilstanden for økosystemer i vann, ved å fremme bærekraftig bruk av vann gjennom langsiktig beskyttelse av tilgjengelige vannressurser, blant annet ved bruk av tiltak som ombruk av vann, ved å sikre gradvis reduksjon av utslippene av forurensende stoffer i overflatevann og grunnvann, ved å bidra til å begrense konsekvensene av flom og tørke, eller gjennom enhver annen aktivitet som beskytter eller forbedrer den kvalitative og kvantitative tilstanden for vannforekomster,
 - d) sikre bærekraftig bruk av økosystemtjenester fra havet eller bidra til god miljøtilstand for havområder, herunder ved å beskytte, bevare eller restaurere havmiljøet og forebygge eller redusere utslippene i havmiljøet, eller
 - e) muliggjøre en av aktivitetene oppført i bokstav a)–d), i samsvar med artikkel 16.
2. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 23 for å
 - a) utfylle nr. 1 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for å fastslå vilkårene for at en bestemt økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til bærekraftig bruk og beskyttelse av vann- og havressurser, og
 - b) utfylle artikkel 17 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for hvert relevante miljømål for å vurdere hvordan en økonomisk aktivitet som det er fastsatt tekniske screeningkriterier for i samsvar med bokstav a), er til betydelig skade for et eller flere av disse målene.
 3. Før Kommisjonen vedtar den delegerte rettsakten nevnt i nr. 2, skal den rådføre seg med plattformen nevnt i artikkel 20 når det gjelder de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 2.
 4. Kommisjonen skal fastsette de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 2 i en enkelt delegert rettsakt, og skal da ta hensyn til kravene i artikkel 19.
 5. Kommisjonen skal vedta den delegerte rettsakten nevnt i nr. 2 innen 31. desember 2021 for å sikre at den får anvendelse fra 1. januar 2023.
- Artikkel 13*
- Vesentlig bidrag til omstilling til en sirkulær økonomi**
1. En økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til omstillingen til en sirkulær økonomi, herunder avfallsforebygging, ombruk og gjenvinning, dersom den
 - a) utnytter naturressurser, herunder biobaserte og andre råvarer fra bærekraftige kilder, mer effektivt i produksjonen, herunder
 - i) ved å redusere bruken av primærråvarer eller øke bruken av biprodukter og sekundærråvarer, eller
 - ii) gjennom ressurs- og energieffektivitetstiltak,
 - b) øker produktenes holdbarhet og gjør det lettere å reparere, oppgradere og gjenbruke dem, særlig i forbindelse med utforming og framstilling,
 - c) øker materialgjenvinningsmulighetene for produktene, herunder muligheten til å materialgjenvinne enkeltmaterialer som inngår i produktene, blant annet ved å erstatte eller redusere bruken av produkter og materialer som ikke lar seg gjenvinne, særlig i forbindelse med utforming og framstilling,
 - d) vesentlig reduserer innholdet av farlige stoffer og erstatter stoffer som gir grunn til svært alvorlig bekymring, i materialer og produkter gjennom hele deres livsløp, i samsvar med målene fastsatt i unionsretten, herunder ved å erstatte slike stoffer med sikrere alternativer og sikre sporbarhet,
 - e) forlenger produktenes brukstid, herunder gjennom ombruk, utforming med sikte på lang levetid, nye bruksformål, demontering, refabrikasjon, oppgradering og reparasjon, samt gjennom deling av produkter,
 - f) øker bruken av sekundærråvarer og kvaliteten på disse, herunder avfall som gjennomgår materialgjenvinning av høy kvalitet,

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- g) forebygger eller reduserer avfallsproduksjonen, herunder produksjonen av avfall fra mineralutvinning og bygge- og riveavfall,
 - h) legger bedre til rette for økt forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av avfall,
 - i) forserer utviklingen av nødvendig infrastruktur for avfallshåndtering for å kunne forebygge og legge til rette for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning, samtidig som det sikres at returmaterialene gjenvinnes som sekundærråvarer av høy kvalitet og settes inn i produksjonen slik at ned-sirkulering unngås,
 - j) reduserer avfallsforbrenningen til et minimum og unngår avfallsdisponering, herunder deponering, i samsvar med prinsippene for avfallshierarkiet,
 - k) forhindrer og reduserer forsøpling eller
 - l) muliggjør en av aktivitetene oppført i bokstav a)–k), i samsvar med artikkel 16.
2. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 23 for å
 - a) utfylle nr. 1 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for å fastslå vilkårene for at en bestemt økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til omstillingen til en sirkulær økonomi, og
 - b) utfylle artikkel 17 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for hvert relevante miljømål for å vurdere hvordan en økonomisk aktivitet som det er fastsatt tekniske screeningkriterier for i samsvar med bokstav a), er til betydelig skade for et eller flere av disse målene.
 3. Før Kommisjonen vedtar den delegerte rettsakten nevnt i nr. 2, skal den rådføre seg med plattformen nevnt i artikkel 20 når det gjelder de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 2.
 4. Kommisjonen skal fastsette de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 2 i en enkelt delegert rettsakt, og skal da ta hensyn til kravene i artikkel 19.
 5. Kommisjonen skal vedta den delegerte rettsakten nevnt i nr. 2 innen 31. desember 2021 for å sikre at den får anvendelse fra 1. januar 2023.
- a) forebygge eller dersom det ikke er praktisk mulig, redusere utslipp til luft, vann eller grunn, unntatt klimagasser,
 - b) forbedre luft-, vann- eller jordkvaliteten i områder der den økonomiske aktiviteten finner sted, samtidig som alle negative konsekvenser for menneskers helse og miljøet og risikoen for dette reduseres til et minimum,
 - c) forebygge eller minimere alle negative konsekvenser for menneskers helse og miljøet av produksjonen, bruken og sluttbehandlingen av kjemikalier,
 - d) rydde opp avfall og annen forurensning eller
 - e) muliggjøre en av aktivitetene oppført i bokstav a)–d), i samsvar med artikkel 16.
2. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 23 for å
 - a) utfylle nr. 1 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for å fastslå vilkårene for at en bestemt økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til forebygging og begrenning av forurensning, og
 - b) utfylle artikkel 17 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for hvert relevante miljømål for å vurdere hvordan en økonomisk aktivitet som det er fastsatt tekniske screeningkriterier for i samsvar med bokstav a), er til betydelig skade for et eller flere av disse målene.
 3. Før Kommisjonen vedtar den delegerte rettsakten nevnt i nr. 2, skal den rådføre seg med plattformen nevnt i artikkel 20 når det gjelder de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 2.
 4. Kommisjonen skal fastsette de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 2 i en enkelt delegert rettsakt, og skal da ta hensyn til kravene i artikkel 19.
 5. Kommisjonen skal vedta den delegerte rettsakten nevnt i nr. 2 innen 31. desember 2021 for å sikre at den får anvendelse fra 1. januar 2023.

Artikkel 14

Vesentlig bidrag til forebygging og begrenning av forurensning

1. En økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til forebygging og begrenning av forurensning dersom den bidrar vesentlig til å beskytte miljøet mot forurensning ved å

Artikkel 15

Vesentlig bidrag til beskyttelse og restaurering av biologisk mangfold og økosystemer

1. En økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til beskyttelse og restaurering av biologisk mangfold og økosystemer dersom den bidrar vesentlig til å beskytte, bevare eller restaurere det biologiske mangfoldet eller til å oppnå god tilstand for økosystemer eller til å beskytte økosystemer som allerede har en god tilstand,

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- a) ved å bevare naturen og det biologiske mangfoldet, herunder oppnå en gunstig bevaringsstatus for naturlige og semi-naturlige habitater og arter, eller forebygge forringelse dersom de allerede har en gunstig bevaringsstatus, og beskytte og restaurere økosystemer på land og i havet og andre økosystemer i vann for å forbedre deres tilstand og styrke deres evne til å yte økosystemtjenester, eller gjennom
 - b) bærekraftig arealbruk og -forvaltning, herunder tilstrekkelig beskyttelse av det biologiske mangfoldet i jordsmonn, nøytralitet med hensyn til jordforringelse og opprensing av forurensede områder,
 - c) bærekraftige jordbruksmetoder/-teknikker, herunder metoder som bidrar til å øke det biologiske mangfoldet eller til å stanse eller forebygge forringelse av jordsmonn og andre økosystemer, avskoging og tap av habitater,
 - d) bærekraftig skogforvaltning, herunder slike former for praksis og bruk av skoger og skogarealer som bidrar til å øke det biologiske mangfoldet eller til å stanse eller forebygge forringelse av økosystemer, avskoging og tap av habitater, eller
 - e) ved å muliggjøre en av aktivitetene oppført i bokstav a)–d), i samsvar med artikkel 16.
2. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 23 for å
 - a) utfylle nr. 1 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for å fastsette vilkårene for at en gitt økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til beskyttelse og restaurering av biologisk mangfold og økosystemer, og
 - b) utfylle artikkel 17 ved å fastsette tekniske screeningkriterier for hvert relevante miljømål for å vurdere hvordan en økonomisk aktivitet som det er fastsatt tekniske screeningkriterier for i samsvar med bokstav a), er til betydelig skade for et eller flere av disse målene.
 3. Før Kommisjonen vedtar den delegerte rettsakten nevnt i nr. 2, skal den rådføre seg med plattformen nevnt i artikkel 20 når det gjelder de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 2.
 4. Kommisjonen skal fastsette de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 2 i en enkelt delegert rettsakt, og skal da ta hensyn til kravene i artikkel 19.
 5. Kommisjonen skal vedta den delegerte rettsakten nevnt i nr. 2 innen 31. desember 2021 for å sikre at den får anvendelse fra 1. januar 2023.

Artikkel 16

Muliggjørende aktiviteter

En økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til et eller flere av miljømålene fastsatt i artikkel 9 dersom den direkte gjør det mulig for andre aktiviteter å bidra vesentlig til et eller flere av disse målene, forutsatt at den økonomiske aktiviteten

- a) ikke fører til innlåsing av eiendeler på en måte som undergraver de langsiktige miljømålene, eiendelenes økonomiske levetid tatt i betraktning, og
- b) i et livsløpsperspektiv har en vesentlig positiv miljøpåvirkning.

Artikkel 17

Betydelig skade for miljømål

1. Ved anvendelsen av artikkel 3 bokstav b) skal det tas hensyn til livsløpet til de produktene og tjenestene den økonomiske aktiviteten leverer, herunder dokumentasjon fra eksisterende livsløpsvurderinger, ved vurdering av om en økonomisk aktivitet skal anses å være til betydelig skade for
 - a) begrensningen av klimaendringer, dersom aktiviteten medfører betydelige klimagassutslipp,
 - b) tilpasningen til klimaendringer, dersom aktiviteten medfører at dagens klima og framtidig forventet klima vil få større negative konsekvenser for aktiviteten selv eller for mennesker, natur eller eiendeler,
 - c) bærekraftig bruk og beskyttelse av vann- og havressurser, dersom aktiviteten er til skade for
 - i) god tilstand eller godt økologisk potensial for vannforekomster, herunder overflatevann og grunnvann, eller
 - ii) god miljøtilstand for havvann,
 - d) den sirkulære økonomien, herunder avfallsforebygging og materialgjenvinning, dersom
 - i) aktiviteten medfører betydelig ineffektivitet i materialutnyttelsen eller i den direkte eller indirekte bruken av naturressurser som ikke-fornybare energikilder, råvarer, vann og grunn på et eller flere stadier i produktens livsløp, herunder med hensyn til produktens holdbarhet og muligheter for å repareres, oppgraderes eller ombrukes,
 - ii) aktiviteten medfører en betydelig økning i produksjon, forbrenning eller

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- disponering av avfall, bortsett fra i forbrenningen av ikke-resirkulerbart farlig avfall, eller
- iii) disponeringen av avfallet på lang sikt kan påføre miljøet betydelig skade på lang sikt,
- e) forebygging og begrensning av forurensning, dersom aktiviteten medfører en betydelig økning i utslipp til luft, vann eller grunn sammenlignet med situasjonen før aktiviteten startet opp, eller
- f) beskyttelse og restaurering av biologisk mangfold og økosystemer, dersom aktiviteten er
- i) til betydelig skade for økosystemenes gode tilstand og robusthet, eller
- ii) til skade for bevaringsstatusen for habitater og arter, herunder slike som er av interesse for Unionen.
2. Når en økonomisk aktivitet vurderes opp mot kriteriene fastsatt i nr. 1, skal det tas hensyn både til den økonomiske aktivitetens egen miljøpåvirkning og til miljøpåvirkningen av de produktene og tjenestene aktiviteten produserer, gjennom hele deres livsløp, særlig med hensyn til hvordan produktene og tjenestene produseres, brukes og behandles ved levetidens slutt.
- Artikkel 18*
- Minstegarantier**
1. Minstegarantiene nevnt i artikkel 3 bokstav c), skal være prosedyrer som et foretak som driver en økonomisk aktivitet, gjennomfører for å sikre at aktiviteten utføres i samsvar med OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper og FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter, herunder prinsippene og rettighetene fastsatt i de åtte kjernekonvensjonene som er angitt i Den internasjonale arbeidsorganisasjons (ILO) erklæring om grunnleggende prinsipper og rettigheter på arbeidsplassen og det internasjonale menneskerettighetsregelverket.
2. Når foretakene gjennomfører prosedyrene nevnt i nr. 1, skal de slutte seg til prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade, som er nevnt i artikkel 2 nr. 17 i forordning (EU) 2019/2088.
- Artikkel 19*
- Krav til de tekniske screeningkriteriene**
1. De tekniske screeningkriteriene som fastsettes i henhold til artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 og artikkel 15 nr. 2, skal
- a) identifisere de mest relevante potensielle bidragene til det aktuelle miljømålet, samtidig som prinsippet om teknologinøytralitet overholdes, idet det tas hensyn til både kortsiktige og langsiktige konsekvenser av en gitt økonomisk aktivitet,
- b) angi hvilke minstekrav som må oppfylles for å unngå betydelig skade for noen av de relevante miljømålene, idet det tas hensyn til både kortsiktige og langsiktige konsekvenser av en gitt økonomisk aktivitet,
- c) være kvantitative og i størst mulig grad inneholde terskelverdier, og i motsatt fall være kvalitative,
- d) dersom det er relevant, bygge på Unionens ordninger for merking og sertifisering, Unionens metoder for vurdering av miljøavtrykk og Unionens statistiske klassifiseringssystemer, og ta hensyn til gjeldende relevant unionsrett,
- e) der det er mulig, bruke bærekraftsindikatorer nevnt i artikkel 4 nr. 6 i forordning (EU) 2019/2088,
- f) være basert på klar vitenskapelig dokumentasjon og på føre-var-prinsippet nedfelt i TEUV artikkel 191,
- g) ta hensyn til livsløpet, herunder dokumentasjon fra eksisterende livsløpsvurderinger, ved å vurdere både den økonomiske aktivitetens egen miljøpåvirkning og miljøpåvirkningen av de produktene og tjenestene den økonomiske aktiviteten produserer, særlig med hensyn til hvordan produktene og tjenestene produseres, brukes og behandles ved levetidens slutt,
- h) ta hensyn til den økonomiske aktivitetens art og omfang, herunder
- i) om den er en muligjørende aktivitet i henhold til artikkel 16, eller
- ii) om den er en omstillingsaktivitet i henhold til artikkel 10 nr. 2,
- i) ta hensyn til potensielle konsekvenser som omstillingen til en mer bærekraftig økonomi kan få for markedene, herunder risikoen for at visse eiendeler kan få redusert eller ingen verdi som følge av omstillingen, så vel som risikoen for å skape motstridende insentiver for bærekraftige investeringer,
- j) omfatte alle relevante økonomiske aktiviteter i en bestemt sektor og sikre at disse aktivitetene behandles likt dersom de bidrar like mye til miljømålene fastsatt i artikkel 9,

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

for å unngå konkurransevridning i markedet, og

- k) være enkle å bruke og fastsatt slik at det blir lett å kontrollere at de overholdes.

Dersom den økonomiske aktiviteten tilhører en av kategoriene nevnt i bokstav h), skal de tekniske screeningkriteriene klart angi dette.

2. De tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 1, skal også omfatte kriterier for aktiviteter knyttet til omstillingen til ren energi, som er forenlige med en utviklingsbane der temperaturøkningen begrenses til 1,5 °C over førindustrielt nivå, særlig energieffektivitet og fornybar energi, i den grad aktivitetene bidrar vesentlig til et av miljømålene.
3. De tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 1, skal sikre at kraftproduksjonsvirksomheter som bruker faste fossile brensler, ikke anses som miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter.
4. De tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 1, skal også omfatte kriterier for aktiviteter knyttet til overgangen til ren eller klimanøytral mobilitet, herunder gjennom overgang til andre transportmåter, effektivitetstiltak og alternativt drivstoff, i den grad de bidrar vesentlig til et av miljømålene.
5. Kommisjonen skal jevnlig revidere de tekniske screeningkriteriene nevnt i nr. 1, og dersom det er relevant, endre de delegerte rettsaktene som vedtas i henhold til denne forordningen, i samsvar med den vitenskapelige og teknologiske utviklingen.

I denne forbindelse skal Kommisjonen, før den endrer eller erstatter en delegert rettsakt, vurdere hvordan kriteriene har blitt gjennomført ved å ta hensyn til resultatet av finansmarkedsdeltakernes anvendelse av dem og deres innvirkning på kapitalmarkedene, herunder på hvordan investeringene har blitt kanalisert mot miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter.

For å sikre at de økonomiske aktivitetene nevnt i artikkel 10 nr. 2 fortsatt følger en troverdig utviklingsbane mot omstilling som er forenlig med en klimanøytral økonomi, skal Kommisjonen minst hvert tredje år revidere de tekniske screeningkriteriene for disse aktivitetene og dersom det er relevant, endre de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 10 nr. 3, i samsvar med den vitenskapelige og teknologiske utviklingen.

Artikkel 20

Plattform for bærekraftig finansiering

1. Kommisjonen skal opprette en plattform for bærekraftig finansiering («plattformen»). Denne skal ha en balansert sammensetning av følgende grupper:
 - a) Representanter for
 - i) Det europeiske miljøbyrå,
 - ii) de europeiske tilsynsmyndighetene,
 - iii) Den europeiske investeringsbank,
 - iv) Den europeiske unions kontor for grunnleggende rettigheter,
 - b) eksperter som representerer private berørte parter, herunder finansielle og ikke-finansielle markedsdeltakere og næringssektorer som representerer berørte bransjer, samt personer med ekspertise innen regnskap og rapportering,
 - c) eksperter som representerer sivilsamfunnet, herunder personer med ekspertise innen miljøspørsmål, sosiale spørsmål og arbeidsmarkeds- og styringsspørsmål,
 - d) personlig utpekte eksperter som har dokumentert kunnskap om og erfaring med områdene denne forordningen omfatter,
 - e) eksperter som representerer academia, herunder universiteter, forskningsinstitutter og andre vitenskapelige organisasjoner, herunder personer med global ekspertise.
2. Plattformen skal
 - a) gi Kommisjonen råd om de tekniske screeningkriteriene nevnt i artikkel 19, og om et eventuelt behov for å oppdatere disse kriteriene,
 - b) analysere konsekvensene av de tekniske screeningkriteriene med hensyn til potensielle kostnader og fordeler ved å anvende dem,
 - c) bistå Kommisjonen i analysen av anmodninger fra berørte parter om å utarbeide eller revidere tekniske screeningkriterier for en gitt økonomisk aktivitet,
 - d) dersom det er relevant, gi Kommisjonen råd om den rollen standarder for bærekraftsregnskap og -rapportering kan spille som støtte ved anvendelsen av de tekniske screeningkriteriene,
 - e) overvåke og jevnlig avggi rapport til Kommisjonen om utviklingstendenser på unions- og medlemsstatsnivå med hensyn til kapitalstrømmene mot bærekraftige investeringer,

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

- f) gi Kommisjonen råd om et eventuelt behov for å utarbeide ytterligere tiltak for å forbedre datatilgjengelighet og -kvalitet,
 - g) gi Kommisjonen råd når det gjelder de tekniske screeningkriterienes brukervennlighet, og skal da ta hensyn til behovet for å unngå unødige administrative byrder,
 - h) gi Kommisjonen råd om et eventuelt behov for å endre denne forordningen,
 - i) gi Kommisjonen råd om hvordan politikk for bærekraftig finansiering bør vurderes og utarbeides, herunder med hensyn til spørsmål knyttet til sammenheng i politikken,
 - j) gi Kommisjonen råd om arbeidet med å nå andre bærekraftsmål, herunder sosiale mål,
 - k) gi Kommisjonen råd om anvendelsen av artikkel 18 og et eventuelt behov for å utfylle kravene fastsatt der.
3. Plattformen skal ta hensyn til synspunktene til mange ulike berørte parter.
 4. Plattformen skal ledes av Kommisjonen og skal være sammensatt i samsvar med de horisontale reglene for nedsettelse av Kommisjonens ekspertgrupper og deres virksomhet. Kommisjonen kan i denne sammenheng ved behov invitere sakkyndige med særskilt ekspertise.
 5. Plattformen skal utføre sine oppgaver i samsvar med prinsippet om gjennomsiktighet. Kommisjonen skal offentliggjøre referatene fra plattformens møter og andre relevante dokumenter på Kommisjonens nettsted.
 6. Dersom finansmarkedsdeltakere anser at en økonomisk aktivitet som ikke oppfyller de tekniske screeningkriteriene fastsatt i samsvar med denne forordningen, eller som slike tekniske kratleggingskriterier ennå ikke er fastsatt for, bør anses som miljømessig bærekraftig, kan de underrette plattformen om det.

Artikkel 21

Vedkommende myndigheter

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter som nevnt i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EU) 2019/2088, overvåker finansmarkedsdeltakernes overholdelse av kravene fastsatt i artikkel 5, 6 og 7 i denne forordningen. Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter gis all den tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne ivareta sine oppgaver i henhold til denne forordningen.

2. Ved anvendelsen av denne forordningen skal vedkommende myndigheter samarbeide med hverandre og uten unødig opphold gi hverandre de opplysningene som er relevante for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.

Artikkel 22

Tiltak og sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om tiltak og sanksjoner som skal gjelde ved overtredelser av artikkel 5, 6 og 7. De fastsatte tiltakene og sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Artikkel 23

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 8 nr. 4, artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 og artikkel 15 nr. 2, skal gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 12. juli 2020.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 8 nr. 4, artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 og artikkel 15 nr. 2, kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Kommisjonen skal innhente all nødvendig ekspertise før de delegerte rettsaktene vedtas og under utarbeidelsen av dem, herunder gjennom samråd med ekspertene i medlemsstatenes ekspertgruppe for bærekraftig finansiering som nevnes i artikkel 24. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den handle i samsvar med prinsippene og prosedyrene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 8 nr. 4, artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 eller artikkel 15 nr. 2 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på fire måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte frist har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Denne fristen skal forlenges med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Artikkel 24

Medlemsstatenes ekspertgruppe for bærekraftig finansiering

1. Medlemsstatenes ekspertgruppe for bærekraftig finansiering («medlemsstatenes ekspertgruppe») skal gi Kommisjonen råd med hensyn til de tekniske screeningkriteriene egnethet og den tilnærmingen plattformen velger for å utarbeide disse kriteriene i samsvar med artikkel 19.
2. Kommisjonen skal underrette medlemsstatene gjennom møtene i medlemsstatenes ekspertgruppe for å legge til rette for rask utveksling av synspunkter mellom medlemsstatene og Kommisjonen, særlig med hensyn til plattformens viktigste resultater, som nye tekniske screeningkriterier eller vesentlige oppdateringer av dem, eller utkast til rapporter.

Kapittel III

Sluttbestemmelser

Artikkel 25

Endring av forordning (EU) 2019/2088

I forordning (EU) 2019/2088 gjøres følgende endringer:

- 1) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 2a

Prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade

1. De europeiske tilsynsmyndighetene opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 (heretter samlet kalt «de europeiske tilsynsmyndighetene») skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til innholdet i og presentasjonen av opplysningene i forbindelse med prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade nevnt i artikkel 2 nr. 17, som skal være forenlige med innholdet i, metodene for og presentasjonen av bærekraftsindikatorerne for negative konsekvenser nevnt artikkel 4 nr. 6 og 7.

det i og presentasjonen av opplysningene i forbindelse med prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade nevnt i artikkel 2 nr. 17, som skal være forenlige med innholdet i, metodene for og presentasjonen av bærekraftsindikatorerne for negative konsekvenser nevnt artikkel 4 nr. 6 og 7.

2. De europeiske tilsynsmyndighetene skal innen 30. desember 2020 framlegge for Kommisjonen utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i nr. 1.
3. Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 1 i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.»

- 2) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

- a) Nytt nummer skal lyde:

«2a. Dersom finansmarkedsdeltakere tilbyr et finansielt produkt som nevnt i artikkel 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852⁷¹, skal de i opplysningene som skal legges fram i samsvar med artikkel 6 nr. 1 og 3, ta med opplysningene som kreves i henhold til artikkel 6 i forordning (EU) 2020/852.

- b) I nr. 3 skal første ledd lyde:

«3. De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til innholdet i og presentasjonen av opplysningene som skal legges fram i samsvar med nr. 1 og 2.»

- c) Nytt nummer skal lyde:

«4. De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til innholdet i og presentasjonen av opplysningene nevnt i nr. 2a.

Ved utarbeidelsen av utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd, skal de europeiske tilsynsmyndighetene ta hensyn til de ulike typene finansielle produkter, deres egenskaper og forskjellene mellom dem, samt målet om at opplysningene skal være korrekte, rettvise, klare, ikke villedende, enkle og kortfattede, og dersom det er nødvendig for å nå dette

⁷¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om fastsettelse av en ramme for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).»

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

målet, utarbeide utkast til endringer av de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 3. Utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal ta hensyn til de respektive anvendelsesdatoene fastsatt i artikkel 27 nr. 2 bokstav a) og b) i forordning (EU) 2020/852 med hensyn til miljømålene fastsatt i artikkel 9 i nevnte forordning.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd for Kommisjonen

- a) innen 1. juni 2021 når det gjelder miljømålene nevnt i artikkel 9 bokstav a) og b) i forordning (EU) 2020/852, og
- b) innen 1. juni 2022 når det gjelder miljømålene nevnt i artikkel 9 bokstav c)–f) i forordning (EU) 2020/852.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.»

3) I artikkel 9 gjøres følgende endringer:

- a) Nytt nummer skal lyde:
 - «4a.Finansmarkedsdeltakerne skal i opplysningene som skal framlegges i henhold til artikkel 6 nr. 1 og 3, ta med opplysningene som kreves i henhold til artikkel 5 i forordning (EU) 2020/852.»
- b) I nr. 5 skal første ledd lyde:
 - «5.De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til innholdet i og presentasjonen av opplysningene som skal legges fram i samsvar med nr. 1–4.»
- c) Nytt nummer skal lyde:
 - «6.De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til innholdet i og presentasjonen av opplysningene nevnt i nr. 4a.

Ved utarbeidelse av utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd, skal de europeiske tilsynsmyndighetene ta hensyn til de ulike typene finansielle produkter, deres mål som nevnt i nr. 4a og forskjellene mellom dem, samt målet om at opplysningene skal være korrekte, rettvise, klare, ikke villedende, enkle og kortfattede, og dersom det er nødvendig for å nå dette målet, utarbeide utkast til

endringer av de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 5. Utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal ta hensyn til de respektive anvendelsesdatoene fastsatt i artikkel 27 nr. 2 bokstav a) og b) i forordning (EU) 2020/852 med hensyn til miljømålene fastsatt i artikkel 9 i nevnte forordning.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd for Kommisjonen

- a) innen 1. juni 2021 når det gjelder miljømålene nevnt i artikkel 9 bokstav a) og b) i forordning (EU) 2020/852, og
- b) innen 1. juni 2022 når det gjelder miljømålene nevnt i artikkel 9 bokstav c)–f) i forordning (EU) 2020/852.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.»

4) I artikkel 11 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 skal ny bokstav c) og d) lyde:
 - «c) for et finansielt produkt som er omfattet av artikkel 5 i forordning (EU) 2020/852, opplysningene som kreves i henhold til nevnte artikkel,
 - d) for et finansielt produkt som er omfattet av artikkel 6 i forordning (EU) 2020/852, opplysningene som kreves i henhold til nevnte artikkel.»
- b) I nr. 4 skal første ledd lyde:
 - «4.De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til innholdet i og presentasjonen av opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b).»
- c) Nytt nummer skal lyde:
 - «5.De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir nærmere krav til innholdet i og presentasjonen av opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav c) og d).

Ved utarbeidelse av utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd, skal de europeiske tilsynsmyndighetene ta hensyn til de ulike typene finansielle produkter, deres egenskaper og mål og forskjellene mellom dem, og skal ved behov utarbeide utkast til endringer av de tekniske reguleringsstandardene nevnt i nr. 4.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

Utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal ta hensyn til de respektive anvendelsesdatoene fastsatt i artikkel 27 nr. 2 bokstav a) og b) i forordning (EU) 2020/852 med hensyn til miljømålene fastsatt i artikkel 9 i nevnte forordning. De europeiske tilsynsmyndighetene skal oppdatere de tekniske reguleringsstandardene i lys av utviklingen av regelverk og teknologi.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal framlegge utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd for Kommisjonen

- a) innen 1. juni 2021 når det gjelder miljømålene nevnt i artikkel 9 bokstav a) og b) i forordning (EU) 2020/852, og
- b) innen 1. juni 2022 når det gjelder miljømålene nevnt i artikkel 9 bokstav c)–f) i forordning (EU) 2020/852.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.»

5) I artikkel 20 skal nr. 3 lyde:

«3. Som unntak fra nr. 2

- a) får artikkel 4 nr. 6 og 7, artikkel 8 nr. 3, artikkel 9 nr. 5, artikkel 10 nr. 2, artikkel 11 nr. 4 og artikkel 13 nr. 2 anvendelse fra 29. desember 2019,
- b) får artikkel 2a, artikkel 8 nr. 4, artikkel 9 nr. 6 og artikkel 11 nr. 5 anvendelse fra 12. juli 2020,
- c) får artikkel 8 nr. 2a og artikkel 9 nr. 4a anvendelse
 - i) fra 1. januar 2022 når det gjelder miljømålene nevnt i artikkel 9 bokstav a) og b) i forordning (EU) 2020/852, og
 - ii) fra 1. januar 2023 når det gjelder miljømålene nevnt i artikkel 9 bokstav c)–f) i forordning (EU) 2020/852,
- d) får artikkel 11 nr. 1, 2 og 3 anvendelse fra 1. januar 2022.»

Artikkel 26

Revisjon

1. Kommisjonen skal innen 13. juli 2022 og deretter hvert tredje år offentliggjøre en rapport om gjennomføringen av denne forordningen. Rapporten skal vurdere følgende:

- a) framskrittene som er gjort i gjennomføringen av denne forordningen med hensyn til utarbeidelsen av tekniske screeningkrite-

rier for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter,

- b) et eventuelt behov for å revidere og supplere kriteriene fastsatt i artikkel 3 for at en økonomisk aktivitet skal anses som miljømessig bærekraftig,
 - c) bruken av definisjonen av miljømessig bærekraftige investeringer i unionsretten og på medlemsstatsplan, herunder bestemmelsene som kreves for å opprette ordninger for å kontrollere at kriteriene fastsatt i denne forordningen blir overholdt,
 - d) hvor effektiv anvendelsen av de tekniske screeningkriteriene fastsatt i samsvar med denne forordningen er når det gjelder å kanalisere private investeringer mot miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, særlig når det gjelder kapitalstrømmer, herunder egenkapital, mot private foretak og andre juridiske enheter, både gjennom finansielle produkter som omfattes av denne forordningen, og gjennom andre finansielle produkter,
 - e) tilgangen for finansmarkedsdeltakere som omfattes av denne forordningen, og investorer til pålitelige, aktuelle og verifiserbare opplysninger og data om private foretak og andre juridiske enheter, herunder investeringsobjekter innenfor og utenfor denne forordningens virkeområde, i begge tilfeller når det gjelder egenkapital og fremmedkapital, samtidig som det tas hensyn til den administrative byrden dette medfører, samt til prosedyrene for å verifisere dataene som er nødvendige for å fastslå graden av tilpasning til de tekniske screeningkriteriene og for å sikre at disse prosedyrene overholdes,
 - f) anvendelsen av artikkel 21 og 22.
2. Kommisjonen skal innen 31. desember 2021 offentliggjøre en rapport som beskriver de bestemmelsene som vil være nødvendige for å utvide virkeområdet for denne forordningen ut over miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, og som beskriver de bestemmelsene som vil være nødvendige for å omfatte
- a) økonomiske aktiviteter som ikke har betydelige konsekvenser for miljømessig bærekraft, og økonomiske aktiviteter som er til betydelig skade for miljømessig bærekraft, så vel som en gjennomgang av egnetheten av særlige opplysningskrav i tilknytning til omstillingsaktiviteter og muliggjørende aktiviteter, og
 - b) andre bærekraftsmål, som sosiale mål.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

3. Innen 13. juli 2022 skal Kommisjonen vurdere hvor effektive rådgivningsprosedyrene er når det gjelder å utarbeide de tekniske screeningkriteriene som fastsettes i henhold til denne forordningen.
3. Artikkel 4 får ikke anvendelse på sertifikatbaserte skatteincentivordninger som fantes før denne forordningen trådte i kraft, og som fastsetter krav til finansielle produkter som har som mål å finansiere bærekraftige prosjekter.

Artikkel 27

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Artikkel 4, 5, 6 og 7 og artikkel 8 nr. 1, 2 og 3 får anvendelse
 - a) fra 1. januar 2022 når det gjelder miljømålene nevnt i artikkel 9 bokstav a) og b), og
 - b) fra 1. januar 2023 når det gjelder miljømålene nevnt i artikkel 9 bokstav c)–f).

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 18. juni 2020.

For Europaparlamentet

D. M. Sassoli

President

For Rådet

N. Brnjac

Formann

Vedlegg 3**EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088 av 27. november 2019 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX, etter nr. 31nb (delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/1851), skal nye numre lyde:

«31o. **32019 R 2088**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088 av 27. november 2019 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester (EUT L 317 av 9.12.2019, s. 1), endret ved:

- **32020 R 0852**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) I artikkel 4 nr. 3 og 4, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘30. juni 2021’ forstås som ‘18 måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’.
- b) I artikkel 20, når det gjelder EFTA-statene:
 - i) i nr. 2 skal ordene ‘10. mars 2021’ forstås som ‘[12]/[15] måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’,
 - ii) i nr. 3 skal ordene ‘1. januar 2022’ forstås som ‘[12]/[24] måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’.

31p. **32020 R 0852**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) I artikkel 13 nr. 1 bokstav d) skal ordet ‘unionsretten’ erstattes med ‘EØS-avtalen’.
- b) I listen i artikkel 20 nr. 1 bokstav a) tilføyes følgende punkt:
 - ‘v) EFTAs overvåkingsorgan,»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2019/2088 og (EU) 2020/852 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet.

¹ EUT L 317 av 9.12.2019, s. 1.

² EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13.

Lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer og samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft [...], forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt³.

Utferdiget i Brussel [...]

For EØS-komiteen

EØS-komiteens

Formann

sekretærer

[...]

[...]

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

³ [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 06/2021

